

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. M. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1899

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

« Τέρπειν ἀμὰ καὶ διδάσκειν »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΤΟΜΟΣ 6^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ :

'Αθήναι (αί) τοῦ 'Αδριανοῦ	195
'Ακαδημία (ή)	112
'Ακόμη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον	103
'Απὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ὁδοῦ Κηφισίας	339
'Απὸ τὸν 'Εξώστην	47
Γύρος (ὁ) τοῦ Κήπου	275
Εἰς τὰς Στήλας	183
Εἰς τὴν Δενδροστοίχίαν	175
Εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου	39
Εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ	3
Εἰς τὴν ὁδὸν Ἡρώδου	291
Εἰς τὴν ὁδὸν Κοραΐ	71
Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου	23
Εἰς τὸ Στάδιον	251
'Εν προσκύνημα	95
'Εφηβαῖον 'Αβέρωφ	355
Ζάππειον (τὸ)	243
Ἱστορία τοῦ Σταδίου	259
Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λεωφόρου	144
Κίνησις (ή)	307
Κλίμα (τὸ)	379
Λεωφόρος Πανεπιστημίου	56
Μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου	63
Νομισματικὸν (τὸ) Μουσεῖον	135
'Οδὸς Κηφισίας	299
'Οδὸς Πατησίων	387
'Οδὸς (ή) τοῦ Μέλлонτος	348
Οὐρανὸς (ὁ)	372
Πανεπιστήμιον (τὸ)	79

Σελίς

Πανόραμα (τὸ)	267
Περὶ τὸ Ζάππειον	235
Πρὸ τῶν 'Ανακτόρων	151
Σταθμὸς (ὁ)	411
Φύσις (ή)	363
'Ακούσιον Λογοπαίγνιον	87
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ, 17, 27, 35,	
43, 51, 59, 67, 74, 83, 92, 99,	
106, 115, 123, 130, 139, 147, 154, 162,	
170, 176, 190, 198, 214, 223, 230, 239,	
246, 255, 263, 271, 279, 287, 295, 303,	
310, 319, 326, 334, 343, 351, 359, 367,	
375, 383, 391, 399, 407, 415,	431
'Απάντησις (ή)	111
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ :	
Διαγωνισμοῦ 57ου (λ ύ σε ω ν)	138
» 58ου (λ ύ σε ω ν)	286
» 59ου (λ ύ σε ω ν)	431
» 60ου (δι η γ ή μ α τ ο ς)	404, 412
Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς (μ ε τ ἄ	
τ ῆ ς β ρ α β ε υ θ ε ἰ σ η ς ε ἰ κ ὰ ν ο ς)	221
Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Μεταφράσεως ἐκ τοῦ ἀγ-	
γλικοῦ	66
» » Μεταφράσεως ἐκ τοῦ	
γαλλικοῦ	238, 244
Βιογραφία Γ. Λυκιαρδοπούλου (μ ε τ ' ε ἰ κ ὰ ν ο ς)	260
Γαῖδουράκι (τὸ), π α ρ α μ ὦ θ ι	390
Γάτα (ή) καὶ ὁ Παπαγάλος, 7 γε λ ο ι ο γ ρ α φ ἰ α ἰ	65

Γιαγιά (ή) τῆς Διαπλάσεως	4
Γιάννης ὁ Καλοπείχειρος	342, 347, 358
Γνωμικά καὶ Ἀνέκδοτα τοῦ Ἀνανία, ἐμπνευσμένα ἐκ τῶν ψευδώνυμων	9, 26, 31, 59, 74, 154, 159, 230, 234
Δεκαετής (ὁ) σκαπανεύς	42, 50, 58
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :	
Διαγωνισμὸς 58ος (λύσεων)	17
Διαγωνισμὸς 59ος (λύσεων)	146
Διαγωνισμὸς 60ὸς (διηγήματα, μετὰ εἰκόνων)	229
Διαγωνισμὸς 61ος (Πνευματ. Ἀσκήσεων)	254
Διαγωνισμὸς 62ος (λύσεων)	299
Δύο Ἐπιστολαί	92
Δώρα (τὰ) τῆς Διαπλάσεως	407
Ἐγγονοσ (ὁ) τοῦ πάππου του (μετ' εἰκόνας)	176, 184
Εἰδικὸν (τὸ) ΞΕΣΠΑΘΜΑ: 17, 26, 43, 59, 74, 83, 114, 154, 213, 275	
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΔΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :	
Ἀγκάθι	300
Ἀλέξανδρος Σ. Κακουράτος	364
Βρασίδιας Κ. Δεκαβάλλας	316
Γεώργιος Ι. Λεωνίτης	276
Γλυκεῖα Ἐλπίς	104
Δημήτριος Α. Γιαννόπουλος	332
Ἰωάννης Π. Ἰωαννίδης	388
Μαρίκα Χρ. Σαλιάρη	168
Νίκος Κ. Βερόπουλος	211
Παρνασός	423
Ταπεινὸν Ἴον	136
Εἶμαι ἀτελής	34
Ἐκθεσίς (ή) τοῦ Παρνασοῦ	159
Ἐκθεσίς (ή) τῶν Ἀνθέων	167
ΕΝΔΟΣΑ ΠΑΙΔΙΑ :	
Ἀδελφαί (αἱ) Βάλλη (μετὰ 2 εἰκόνων)	285, 292
Ἀλίκη καὶ Βέρθα Λίβμαν (μετὰ 2 εἰκόνων)	144, 151
Μῶδ Μακκάρου (μετ' εἰκόνας)	24, 32
Τζῶν Στοῦαρ Δώσων (μετ' εἰκόνας)	57
Χ. Βέρνων Γώρνερ (μετ' εἰκόνας)	396
Ἐν στοίχημα	112
Ἐξετάσεις (αἱ) τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων	213
Ἐξοδα (τὰ) τῆς Δίκης, (Κωμωδία)	135
Ἐπιτάφιον	403
Ἐργασία (ή)	413
Ζάντος (ὁ) μετὰ 2 εἰκόνων	90, 96, 105
Ζηλωτῆς τοῦ Ροθίνσωνος (μετ' εἰκόνας)	168
Ἡλέτρα	122
Ἡλιος (ὁ) (Μονόλογος)	160
Θαυματουργὸ (τὸ) κουτάκι	65, 72
Θωρηκτὸν δι' ἐράνου παιδίων	275
Ἰβάνκας (ὁ)	371, 382
Ἱστορία Ἡμεροδείκτου	5
Καθρέπτης (ὁ) μετ' εἰκόνας	9
Καλλιτεχνική (ή) Ἐκθεσίς (μετ' εἰκόνας)	128
Κλήρωσις (ή) τῶν Δώρων τῆς Βιβλιοθήκης	318
Κλήρωσις (ή) τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως	189
Κοινή (ή) Γνώμη	292
Κόραξ (ὁ)	310, 315, 323
ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :	
8ῆ Κυριακὴ (μετὰ 12 εἰκόνων)	201
9ῆ Κυριακὴ (μετὰ 8 εἰκόνων)	417
Δαγὸς (ὁ) καὶ ἡ Ἄλεπού	143

Λεοντιδεῖς (οἱ)	366
Λύσις Μαγικῶν Εἰκόνων (ἐν τῇ Ἀλληλογραφίᾳ, μετ' εἰκόνας)	43, 75, 115, 215, 246, 334, 391
ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ :	
Ἄνθρωπος εἰς τὴν θάλασσαν!	356
Ποῦ εἶνε ὁ βροχὸς;	176
Ποῦ εἶνε ὁ διδάσκαλος;	284
Ποῦ εἶνε ὁ καπνιστής;	4
Ποῦ εἶνε ὁ Καρνάβαλος;	83
Ποῦ εἶνε τὸ Πελεκανόπουλο;	73, 74
Ποῦ εἶνε ὁ Ραφαῆλος;	40
Τί φυτὸν εἶνε αὐτό;	220
Μάθημα (τὸ) τοῦ Παπαγάλου (μετ' εἰκόνας)	196
Μάντις (ὁ) (Παιγνίδι)	403
Μεγάλῃ ἐπιχειρήσει	270, 278, 282
ΜΗΝΙΑΙΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ :	
Ἰανουάριος	41
Φεβρουάριος	89
Μάρτιος	121
Ἀπρίλιος	153
Μάιος	185
Ἰούνιος	237
Ἰούλιος	277
Αὐγουστος	309
Σεπτέμβριος	341
Ὀκτώβριος	381
Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος	427
Μία Ἐπιγραφή	378
ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΔΩΝΙΣΜΟΙ :	
Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς	91
» Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	10
» » Φωτογραφίας	246, 344
Ναὸς (ὁ) τοῦ Ποσειδῶνος	374
Νέος (ὁ) Σολομῶν	363
Ὁδηγὸς τοῦ Συνδρόμητοῦ τῆς Διαπλάσεως	11
Παιδικὴ Δικαιοσύνη	356
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ (μετὰ 33 εἰκόνων) 17, 26,	
34, 43, 50, 59, 67, 74, 83, 92,	
98, 106, 114, 123, 130, 139, 147, 154,	
170, 178, 190, 198, 213, 222, 230, 239,	
246, 254, 263, 270, 279, 287, 294, 302,	
310, 318, 326, 334, 343, 351, 359, 366,	
375, 383, 391, 399, 407, 415	
Παντουπλάκια (τὰ) τῆς Σταχτοπέπελης	82
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ (μετὰ 46 εἰκόνων) 6	
25, 33, 40, 48, 53, 61, 72, 77,	
88, 97, 101, 109, 117, 129, 137, 141,	
149, 161, 165, 177, 181, 196, 211, 217,	
229, 233, 244, 252, 257, 268, 273, 281,	
293, 297, 308, 316, 321, 329, 340, 345,	
356, 360, 372, 377, 388, 393, 401, 409,	
424	
Πηδηταί (οἱ)	87
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 20, 28, 36, 44,	
52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108,	
116, 124, 132, 140, 148, 156, 164, 172,	
200, 216, 224, 232, 240, 248, 256, 264,	
272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328,	
336, 344, 352, 360, 368, 376, 384, 392,	
400, 408, 416, 422	
Προκήρυξις τῆς Διαπλάσεως περὶ νέας αὐτῆς περιόδου	261, 342

Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς τακτικὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς	398
Πρωτομαγιά	143
Πῶς θὰ περάσετε εὐχάριστα τὰς διακοπὰς	219, 227
Σημαῖα (ή) (μετ' εἰκόνας)	249
Σκύλος (ὁ) καὶ τὰ λουκάνικα (4 γελιογραφίαι)	32
Στήλη Τιμῆς	302, 318, 326, 334, 351, 374, 399
Στοιχίωμα (τὸ)	230, 235
ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ (νηπιακὸν μετὰ 12 εἰκόνων) 10, 49, 81, 113, 160, 212, 269, 301, 333, 365, 397, 413	
Στυλιανῆ Α. Πετοχάκη (μετ' εἰκόνας)	244
Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων	213
Συνειδήσις (ή) (νηπιακὸς διάλογος)	168
TAMEION ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ :	
Δέκατον Δελτίον Εἰσφορῶν	67
Ἐνδέκατον Δελτίον Εἰσφορῶν	263

Ταναγραφαί (αἱ) Κόραι (μετ' εἰκόνας)	127
Τόκα (ή) μετ' εἰκόνας	348
Υἱὸς (ὁ) τοῦ Ἀλεξάνδρου	220
Ἰπὲρ Πατρίδος (ὁ νέος νόμος τῆς Βιβλιοθήκης)	186
Ἰπὲρ Πατρίδος (τὸ) ἐξεδόθη (μετ' εἰκόνας)	289
Χαρμόσουον Ἄγγελμα	325
Χαπέμ-Τατ	403
Χειρομάντις (Διάλογος)	119
ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ (οἱ) ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, (μετὰ 23 εἰκόνων)	
1, 21, 29, 37, 45, 55, 63,	
69, 79, 85, 93, 104, 113, 120,	
125, 133, 145, 152, 157, 169, 173,	
187, 193, 209, 222, 228, 230, 241,	
259, 260, 267, 276, 284, 290, 300,	
305, 313, 325, 332, 337, 350, 353,	
364, 369, 380, 385, 395, 405, 414,	
428	
Ψάρευμα (τὸ) τὸ βραβευθὲν διήγημα τοῦ 60οῦ Διαγωνισμοῦ, (μετὰ 6 εἰκόνων)	412
Ψηφοφορία (ή) μας, παράτασις τῆς προθεσμίας	342

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἄετὸς καὶ κούκος	128
Ἀηδὸνι (τὸ)	259
Ἄνεμοι (οἱ)	291
Ἀνθρακὸς καὶ Γναφεὺς (μῦθος)	411
Ἄνομβρία	110
Ἀποφθεγματικά	246, 301, 358, 387, 397, 411
Ἄχ, Θεέ μου, νὰ μποροῦσα	175
Βάρκα	104
Γράμματα	348
Δυὸ (τὰ) Βαρέλια (μῦθος)	114
Ἐλλάς γλυκεῖα!	213
Διαμαντόπετρα καὶ λιθάρι	424
Εἰκοστὸν Πρῶτον Ἔτος (μετ' εἰκόνας)	8
Ἐργατικὴ (ή) Ἀρχοῦδα (μῦθος)	363
Εὐεργεσία-Εὐγνωμοσύνη	342
Ἡμέραι (αἱ) τῶν Μηνῶν	66
Θεὸς (ὁ) εἶνε ψηλά	347
Κολοκαίρι	183
Καρνάβαλος (ὁ)	74
Καταράκτης καὶ Πηγὴ (μῦθος)	299
Κλίμαξ (ή)	382
Κοιμήσου	50
Κορυδαλὸς (ὁ)	227
Λεοντάρι καὶ Ἄλεπού (μῦθος)	112
Μῆνες (οἱ)	307
Μικρὰ πράγματα, μεγάλα ἀποτελέσματα	195
Μικρὸ (τὸ) μου ἀδελφάκι	98
Μικρὸς (ὁ) μαθητής	267

Νάνι τὸ μαρό	403
Ναυτόπουλο (τὸ)	82
Παιδάκι καὶ Χέλι (μῦθος)	315
Παιδάκι (τὸ) ποῦ πεθαίνει	24
Παιδί καὶ οὐρανός	42
Παιδικὰ χρέη	151
Πάπιες	250
Περσεφόνη	8
Πεταλοῦδα (ή)	374
Ποταμάκι (τὸ)	54
Προσευχὴ	81, 91, 95, 111, 122, 127
Προσευχὴ	294
Πρωτοτάξειδο (τὸ)	394
Πρωτοχρονιάτικες Εὐχές	9
Σαρῶθρου ὑπερψάγεια	65
Σπουργίτια (τὰ)	87
Στερνὸ (τὸ) τριαντάφυλλο	31
Στίχοι ἐκ τῆς πείρας; 17, 50, 72, 82, 137, 167, 218, 238, 259, 286, 323, 355, 372,	
Στὸ δρόμο	119
Τρελὴ κουκλίτσα	330
Τριαντάφυλλα (τὰ)	374
Τυφλὴ (ή) γιαγιά	388
Φθινόπωρον	307
Χελιδὼν καὶ Κορώνη (μῦθος)	379
Χιόνα (ή)	406
Ὁραία Πρωτοχρονιά	8
Ὁρα Ὑπνου	361

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 250 εἰκονογραφίας καὶ ποιήματα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Διόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β' — Τόμ. 6^{ος}. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 καὶ 9 Ἰανουαρίου 1899 Ἔτος 21^{ον}. — Ἀριθ. 1—2

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι δραχ. 7. — Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομὰς ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ Η «ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ» — ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΟΡΤΗ. — Ο ΙΑΤΡΟΣ ΛΩΜΟΝΑΟΣ — ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΑ· ΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ. — ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΡΑΝΔΕΒΕΝΗ.

Ἡ Εὐσταθεία τῆς Ὑπερωκεανίου Ἐταιρείας, (προσχημένη ἐκ Μασσαλίας καὶ διευθυνομένη εἰς Ζανζιβάρην καὶ Δύρβανον,) εἶχεν ἀφήσῃ τὸν κόλπον τοῦ Ἄδεν, καὶ ἀπὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν, ἐπλεεν ὀλοταγῶς καὶ αἰσίως ἐπὶ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ.

Ἦτο ἑσπέρα, μετὰ τὸ γεῦμα. Εἰς τὴν πρῶμην ἐδίδετο μεγάλη φιλανθρωπικὴ εορτή, καὶ οἱ ἐπιβάται ὄλων τῶν θέσεων ἐκάθηντο κατὰ στοίχους κανονικοῦ ἐνώπιον τοῦ μικροῦ αὐτοσχεδίου θεάτρου.

Ὅλοι οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀκόμη προσηλωμένοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, — μολονότι κενῆς ἀπότινων στιγμῶν, — καὶ ἡ προσοχὴ τοῦ ἀκροατηρίου, ἡ μέχρι τοῦδε ἀρκετὰ ἀπρόθυμος, ἐφάνη ἐξαιφνης ὡς ἀφυπνισθεῖσα. . . Ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἐλκυστικώτερον μέρος τοῦ προγράμματος. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης οἱ ἀκροαταὶ εἶχον ἀκούσῃ καὶ χειροκροτήσῃ — ἀπὸ μεγάλης εὐγένειας μᾶλλον, — ἕνα Μονόλογον, ἀπαγγελθέντα ἀδεξιῶς ὑπὸ νεαροῦ Γάλλου, ἀποφοίτου τοῦ Πολυτεχνείου, τοῦ κ. Ἐρρίκου Μασσαί — μίαν σονάταν τοῦ Μπετόβεν, τὴν ὅποιαν ἐπαιξεν ἡ ἀδελφὴ του Κοραλία Μασσαί, πολὺ βιαστικά καὶ χωρὶς καμμίαν ἀκριβείαν — τὸ φλάουτο τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Βρανδεβένη, μεγαλεμπόρου ἐκ Μασσαλίας,

ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε, μετὰ πολλὰς παραφωνίας στρυμώδεις, μίαν συναγωγὴν (π ο ρ ρ ι) ἀπὸ κάποιον μελόδραμα καὶ τέλος ἐν ναυτικὸν ἄσμα, τὸ ὁποῖον ἐμελψεν κάλοκαγάθως μᾶλλον παρὰ τεχνικῶς αὐτὸς ὁ πλοίαρχος τῆς Εὐσταθείας, ὁ κ. Φρανκέρ. Ὅλα αὐτὰ, — καὶ ἄλλα τινὰ τῆς αὐτῆς θυσίως, — τὸ ἀκροατήριον τὰ ὑποδέχθη εὐμενῶς καὶ τα ἐχειροκρότησεν, ἐκτιμήσαν μᾶλλον τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα, παρὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἰκανότητα τῶν ἐρασιτεχνῶν. Ὅλοι ἐγνώριζαν τῶντι, ὅτι ἡ εορτὴ ἐκείνη ἦτο μίαν εὐγενῆ πρόφασιν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ δυστυχῶς οἰκογενείας. Εἰς τῶν ἀνδρῶν τοῦ πλοίου, ὁ δευτερός μηχανικὸς θερμαστής,

εἶχε φονευθῆ ἐκ τυχαίου δυστυχήματος εἰς τὸ Ὀδόκον, ὅπου ἡ Εὐσταθεία εἶχε προπορμισθῆ χάριν ἀνθρακίσσεως. Ὁ φονευθεὶς ἄφινε πολυμελῆ οἰκογένειαν, καὶ ὄλοιοι ἐπιβάται τοῦ πλοίου συνεκινήθησαν, ἀναλογισθέντες εἰς ποίαν ἀθλιότητα θὰ ἐβύθιζεν ὁ τραγικὸς ἐκείνος θάνατος τὴν δυστυχῆ τοῦ θερμαστοῦ χήραν, τὴν μητέρα τεσσάρων ἀνηλίκων ὄρφανῶν. Τὴν οἰκογένειαν ταύτην ἐπρόκειτο λοιπὸν νὰνακουφίσουν αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς εορτῆς, τὴν ὅποιαν διωργάνωσεν, ἐπικαλεσθεὶς τὴν σύμπραξιν τῶν εὐγενῶν ἐπιβατῶν, ὁ πλοίαρχος Φρανκέρ.

Ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας δὲν ἀπετελεῖτο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ μουσικῆν. Εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ, διὰ μεγάλων χαρακτήρων, ἀνεγράφετο: ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΑ·

ΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ, ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. ΛΩΜΟΝΑΟΥ.

Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς εἶχεν ἀφυπνίσῃ τὴν ληθαργούσαν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ. Ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἐπερίμεναν αὐτὴν τὴν στιγμὴν μετὰ τῆς ἰδίας ἀνυπομονησίας. Τὰ θεάματα ταῦτα, κατὰ τὰ ὅποια ἡ δεξιότης καὶ ἡ ἐπιστήμη συνεργάζονται πρὸς ἐπιτέλειαν θαυμάτων ἐκπληκτικῶν, ἔχουν πάντοτε τὸ προνόμιον νὰ ἐλκύουν καὶ τοὺς ἀπαθεστέρους.

Εἰς τὸν Γεράρδον Μασσαί, νεαρὸν ἐπιβάτην δεκατεσσάρων ἔως δεκαπέντε ἐτῶν, ὠρεῖλετο ἡ φαινή ἰδέα. Ὁ ἱατρός Λωμόνδος οὐδέ-

Ἰδοὺ μία φιάλη, εἰς τὴν ὅποιαν ὑπάρχει κρασί ἀντικατεμνόν μενερὸν. (Σελ. 2, στηλ. γ'.)

ποτε θά το έσυλλογίζετο, ούτε θά το έπρότεινε μόνος του. Μελιχολικός, συνήθως, όλιγόλογος, έπιφυλακτικός, συνεσταλμένος, δέν ώμοίχιζε διόλου με τούς φιλόσοφους, τούς κομπορήμονας και θρασεείς θαυματοποιούς εξ επαγγελματος. Άληθής έπιστήμων, μετά ζήλου και άγάπης κληρονομήσας τήν έπιστήμην, δέν είχε ποσώς τήν ύψιν άγύρτου! "Όσας ώρας τώ άρπινεν έλευθέρας ή εξάσκησις τού επαγγελματός του, τας άφιέρωνεν εις παντοειδείς σπουδάς και έρεύνας περιέρρους. Κατεγίνετο εις όλους τούς κλάδους τών ανθρωπίνων γνώσεων. Χημικά έργαλεία, σωληνες, χωνευτήρια, σκελετοί, τεμάχια μετάλλων και όρυκτών, φυτολογικά παρασκευάσματα, μικροσκοπία, τηλεσκοπία, σπάνια βιβλία, —τά πάντα ήσαν συσσωρευμένα εις τό έργαστήριόν του και έμπερνούσαν περί τού πλήθους και της ποιικιλίας τών μελετών του.

Άκόμη και τήν Μυθίαν ήθέλησε να σπουδάσει ή παράδοξος ούτος άνθρωπος, να εισέλθω εις τόν λαβύρινθον τών λεγομένων «άποκρύφων έπιστημών». Συναντήσας κάποτε ένα Ιταλόν χημικόν ικανώτατον, ό οποίος ήτο συγχρόνως και θαυματοποιός, ήθέλησε να μυηθή και εις τας μυστήρια τού επαγγελματός του, εις τό όποιον έκαμε, κατά τήν συνήθειάν του, μεγάλας προόδους. Άλλ' έπειδή, ως μετρίων ποσώ ήτο, πολύ όλίγον ώμίλει περί τών έργασιών και τών γνώσεών του, ή ειδικότης του περί τήν θαυματοποιάν ήλ έμενεν αιώνιως κερυμμένη από τούς φίλους του, άνευ της έπεμβάσεως τού Γεράρδου Μισσαί.

Κατά τας μικράς ώρας τού διάπλου, μεταξύ τού σοφού ίατρού και τού νεαρού μαθητού είχε συναρθή μία παράδοξος φιλία. Μεθ' όλην τήν διαφοράν της ηλικίας και τού χαρακτήρος, (— ό Γεράρδος ήτο τόνον ζωήρος και υπερβολικός, όσον ήρεμος και μεμετρημένος ό ίατρός, —) ούτος είχαν άναγνωρίσει ψυχην συγγενή προς τήν ιδιάν του, και κατελήθη υπό ίσχυράς συμπάθειας προς τόν νεαρόν τούτον γάλλον, τόν εύφυόν, τόν άδολον, τόν έρωτώντα αιώνιως τό «δ ι α τ ι» τών περι αυτών φαινομένων, όχι εξ άπλης και άσημάντου παιδικής περιεργείας, άλλ' εκ της ανάγκης τήν όποιαν αισθάνεται έπίσης και ό μεγάλος και ό μικρός φιλόσοφος, όπως εκ τού αποτελέσματος άναρθή εις τό αίτιον.

Έκτότε εισήρχετο συχνά, διημέρευε σχεδόν εις τό έργαστήριόν του, τόν έβλεπε καταγινόμενον εις τας πειράματά του, και τον ήρώτα περί πάντων. Μίαν ήμέραν τώ ώμίλησε περί ζωϊκού μηχανισμού, περί τών μυστηρίων της ύποβολής, τας όποια εξήρεύνα τήν έποχην εκείνην.

Άλλοτε πάλιν εξετέλεσεν ενώπιόν του μερικά θύματα διά παιγνιοχάρτων, συνδυσμούς μηχανισμού και ταχυδακτυλογίας, οι όποιοι κατέληξαν τόν Γεράρδον και τόν έκαμαν να νομίσω τόν κ. Λωμόνδος ως τόν μεγαλύτερον άνθρωπον τού κόσμου! Και τήν ήμέραν, καθ' ήν συνεζητείτο ενώπιόν του τό πρόγραμμα της συναυλιώς, ό μικρός ειπεν:

— Έγώ όμως ήξούρω κάτι τι, πού με τήν αλήθειαν άξίζει καλύτερα από όλους τούς πληκτικούς μονολόγους σας, και από όλες τές αιώνιες σονάτες! "Ας γίνω αυτό, και να ιδήτε τί χρήμα έχει να πέση διά τούς δυστυχείς μας!

— Δέν μας τό λέγεις λοιπόν; ειπεν ή Κοραλία.

— Μχανητισμός, ύποβολή, ταχυδακτυλογράφια, θαυματοποιί! . . .

— Τόσα λίγα πράγματα; ειπεν ό κύριος Μισσαί γελών. Δέν είσαι και πολύ απαιτητικός, παιδί μου. Ασημονεί; όμως, ότι για να κάμης λαγώ σιδί, πρώτον και κύριον χρειάζεται ό λαγώς. . .

Και τώρα πού είνε ό θαυματοποιός; Μήπως θά είσαι σύ;

— Όχι, ειπεν ό Γεράρδος, αν δεχθή ό θαυματοποιός πού ήξούρω, εγώ θά είμαι άλλως βοηθός του.

Και αναγκασθείς να εξηγηθή, άπεκάλυψε τότε τας μυστικας γνώσεις τού ίατρού Λωμόνδου, και εξέθεσε τας έλπίδας, τας όποιες έστήριζεν επί της συνδρομής τού άπροσδοκήτου και πολυτίμου τούτου θαυματοποιού.

— Αυτό δέν με εκπλήττει και πολύ, ειπεν ό πλοίαρχος Φρανκέρ, ό όποιός προήδρευε της συνδιασκεψείως. Ηξούρω καλά τόν φίλον μου Λωμόνδον. Είς όλα τού άρρείει να καταγίνεται, όλα θέλει να τά μαυθάνη. . . Έπειτα είνε ταχυδακτυλογός εκ φύσεως, είμπορώ να είπω. Έχει τόσην έπιδεξιότητα και ταχύτητα εις τας δάκτυλά του, ώστε και αι έγχειρήσεις του καταντούν ταχυδακτυλογράφει! Να λοιπόν τώρα πού μας παρουσιάζεται και ως Μπόσκος ή ως Ροβέρτος Χουδέν. . . Τι καλά, αν θελήσει να λάβη μέρος εις τήν έορτήν! Άλλά θά θελήσει; . . . αυτό είνε τό ζήτημα!

— Έγώ άνκλαμβάνω! άνέκρξεν ό Γεράρδος, και μετέβη άμέσως προς συνάντησιν τού ίατρού.

Και άρχας ό κ. Λωμόνδος έφάνη στενοχωρημένος από τήν πρότασιν, και ήθέλησε νάρνηθή. Άλλ' ό Γεράρδος έπέμεινε με τόσον ειλικρινή ένθουσιασμόν, ώστε ό ίατρός συγκατατέθη έπιτέλους να συζητήσω τό πρᾶγμα με τούς διοργανωτές της έορτής. Τούτο ήδύνατο να θεωρηθή ήδη ως αρχή ύποχωρήσεως. Και τώοντι, εις τας θελητικας παρακλήσεις της κυρίας Μισσαί, της Κοραλίας, και τών άλλων κυριών και

δεσποινίδων, ό ίατρός δέν ήμπόρεσε να ντισταθή και παρεδόθη.

— Έστω! ειπε συγκατατίθειμαι αυτήν τήν φοράν να παίξω ρόλον ταχυδακτυλογού. Άλλά θέλω να τιμωρήσω όλίγον και τόν Γεράρδον, ό όποιός με έπρόδωσε. . . Τόν καταδικάζω λοιπόν να μου χρησιμεύσω ως βοηθός.

Είπε περιττόν να είπωμεν με πόσην χαράν και προθυμίαν έδέχθη τήν ποιήν ταύτην ό Γεράρδος Μισσαί. Και όταν ήλθεν ή ώρα, — μετά τήν έκτέλεσιν τού πρώτου μέρους τού προγράμματος, τό όποιον, ως είδομεν, δέν έστεψε και μεγάλη έπιτυχία, — δύο ναύται έφεραν εις τήν σκηνήν μικράν ξυλίην τράπεζαν, χωρίς σκέπασμα, επί της όποιας ύπᾶρχον φιάλη οίνου, μερικά ποτήρια και διάφορα άλλα αντικείμενα, ό δέ ίατρός Λωμόνδος και ό βοηθός του Γεράρδος άφήκαν τας θέσεις των και άνήλθον επί τού ίατρού.

Ύψηλός, ισχνός, ξανθός, φέρων με χαρίν τό έπίσημον ένδυμα της έσπερίδος, ό ίατρός έκαμεν εις όλους λαμπράν έντύπωσιν. Μόνον μία φωνή γυναικεία ήκούσθη από τό βάθος τού ακροατηρίου, να φλυαρή και να λέγη με μίαν παράξενην προφοράν, ότι ό ίατρός δέν είχε καθόλου άέρα α λ η θ ι ν ο υ Ταχυδακτυλογού, και ότι τού ύλικά του έφαίνοντο τ ι π ο τ ε ν ι α .

— Η Μαργαρόνα μας κάμνει πάλι τας δικά της! έψιθύρισε φαιδρότατις ό Γεράρδος. Έλπίζω όμως ότι γρήγορα θά τήν κάμουμε να τας χάσῃ.

— Ίδου μία φιάλη, — ήρχισε τότε ό ίατρός εις τόνον κάπως ειρωνικόν, ως αν ήθελε να ειρωνευθῃ τόν έκυτόν του, — ίδου μία φιάλη, εις τήν όποιαν ύπᾶρχει κρασί άνκατευμένον με νερόν. Είπε κανείς περιέρρους να ιδῃ με ποίαν αναλογίαν έγινεν αυτό τό κραμα;

— Έγώ αναλαμβάνω να λύσω τό πρόβλημα, αν μου δώσετε μόνον να δοκιμάσω όλίγον, ειπεν ό ύψηλός και χονδρός εκείνος κύριος, ό όποιός πρό όλίγου είχε παίξῃ τό πλάουτον.

— Γεράρδε, χύσε όλίγον, σε παρακαλώ, εις έν ποτήρι και δόσε τό εις τόν κύριον.

Ό κ. Βρανδεβένης έδοκίμασε τό ποτόν και εκροτάλισε τήν γλώσσάν του.

— Λαμπρό κρασί γαλλικό, ειπεν. Άλλά τό ένα τρίτο είνε νερό!

— Τώρα άμέσως θά βεβαιωθώμεν αν ήύρατε ακριβώς τήν δόσιν, ειπεν ό κ. Λωμόνδος. Γεράρδε, δέν γεμίζεις αυτά τας ποτήρια;

Ό Γεράρδος έδραξε τήν φιάλην και τήν εξεκένωσε εις τας τρία μεγάλα ποτήρια, τας όποια εύρίσκοντο επί της τραπέζης.

— Σας συγγαίρω διά τήν λεπτότητα της γεύσεώς σας, κύριε! εξηκού-

θησεν ό ίατρός. Τό κραμα ήτο ακριβώς όπως τό είπατε.

Τώοντι, προς γενικήν έκπληξιν, τό έν τών ποτηρίων εύρέθη γεμάτον με κηθαρόν ύδωρ, τας δέ άλλα δύο με οίνον έρυθρόν!

Και όλοι ήρχισαν να φωνάζουν:

« — Πώς τό κατώρθωσεν αυτό; — Τόν είδα τήν ώραν πού τό άδειασε; — Παρηκολούθησα όλας τας κινήσεις. — Όχι, σου λέγω. — Ναί, καλέ. — Μ' άφ' ου δέν ύπᾶρχει ούτε σκέπασμα, ούτε παραπέτασμα, εις τό τραπέζι! — Έπί τέλους δέν είνε μάγος! — Δέν έννοώ τίποτε! κτλ. κτλ.»

Έν τῷ μέσω τού θορύβου, ήκούσθη πάλιν ή φωνή τού δοκιμαστού:

— Έξοχώτατε, μου κάμνετε τήν χάριν να άδειάσετε πάλιν τας ποτήρια μέσα 'ς τό μπουκάλι;

— Ευχαρίστως! (Ό Γεράρδος εξετέλεσε τήν παραγγελίαν.)

— Τώρα, εξηκολούθησεν ό κ. Βρανδεβένης, μου επιτρέπετε να τας γεμίσω έγώ;

— Βεβαίότατα.

Ό χονδρός κύριος άνήλθε βαρύν επί της σκηνής, και λαβών τήν φιάλην, εκένωσε τό περιεχόμενον εις τας ποτήρια. Άλλ' αυτήν τήν φοράν και τας τρία εύρέθησαν γεμάτα με τό ίδιον κόκκινον ύγρόν. Και ό χονδρός κύριος άνεφώνησε θριαμβευτικώς:

— Ά, βλεπέτε;

— Μα δέν τό εκάματε καλά, άντέτεινεν ό ίατρός.

Και μετά σπουδής εγέμισε πάλιν τήν φιάλην, και ύστερα τήν άδειασεν εις τας ποτήρια. Αυτήν τήν φοράν, όπως και τήν πρώτην, τό ύδωρ και ό οίνος εύρέθησαν χωριστά!

Ζωηρά χειροκροτήματα άντήχησαν πανταχόθεν. Μόνον ό κ. Βρανδεβένης δέν έφάνη πολύ ευχαριστημένος, και άφ' ου έπεθεώρησεν ύπόπτως τούς γυμνοός πόδας της τραπέζης, έπέστρεψεν εις τήν θέσιν του ψιθυρίζων:

— Κάτι λάκκον έχει ή φάβα! Δέν μου φαίνονται πολύ καθαρά τας πράγματα!

— Μα, κύριέ μου, αν ήσαν πολύ καθαρά, τί γούστο θά είχε τό θέαμα; παρετήρησε προς τόν γείτονά του με κάποιον πείσμα ό κ. Μισσαί.

— Έχετε δικαίον, απήντησεν ό κ. Βρανδεβένης. Άλλά και έγώ έκαμα τό έμπόριον τών κρασιών, και ξούρω λιγάκι τί θά 'πῃ νερωμα κρασιού. Σας βεβαιώ όμως, ότι τέτοιο νερωμα ούτε τό έκαμα ποτέ, ούτε τό είδα!

— Το πιστεύω και χωρίς όρκον, ειπε μειδιών ό κ. Μισσαί. Άλλά πιστεύσατε και σεΐς, ότι κανείς δέν θά επλήρωνε είκοσι φράγκα διά να ιδῃ πώς νοθεύετε σεΐς τας κρασιά σας. . . Άλλ' ως ακούσωμεν τί λέγει ό μάγος:

— Φοβούμαι ότι αυτό τό άσημάντον πείραμα, έλεγεν ήρέμα ό κ. Λωμόνδος, μάς έκαμε να χάσωμεν πολύν καιρόν άδικώς. Ήθελα να ήξουρα τί ώρα είνε;

Πολλοί έσπευσαν να εξαγάγουν τας ώρολογία των. Άλλ' ό κ. Λωμόνδος παρετήρησεν ιδιαιτέρως τό ώρολογιον τού κ. Βρανδεβένη.

— Ίδου έν θαυμάσιον και μοναδικόν χρονόμετρον, καθώς φαίνεται! ειπε. Μου επιτρέπετε να το ιδώ εκ τού πλησίον; Ό Γεράρδος κατέρχεται άμέσως, και ό μεγάλέμπορος, υπερέφανος διά τήν προτίμησιν, τῷ παραδίδει τό ώρολογίόν του.

(Έπεται συνέχεια.)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΡΜΟΥ

ΙΑ από τας αρχαιοτέρας, τας γνωστοτέρας, τας μάλλον χαρακτηριστικας όδους της πρωτεύουσής μας. Και οι ύδδέποτε έπισκεφθέντες τας Αθήνας, οι γνωρίζοντες αυτας μόνον μακρόθεν από εικόνας και περιγραφάς, γραπτάς ή προφορικας, είνε άδύνατον να μη ήξούρουν ότι ύπᾶρχει και μία μεγάλη, κεντρική όδός, ό όποια ονομάζεται Ό δός Έρμου. Μεταξύ τών γνωστών, αυτήν ένθυμοούνται πρώτην-πρώτην και μεταξύ τών άγνωστων, τήν άλλην εκείνην τήν ανώνυμον, τήν περιγραφομένην εις τό πασίγνωστον ποίημα τού Άχιλλέως Παράσχου:

Υπάρχει εις άπόκεντρον τών Αθηνών γωνίαν, Μικρός δρομίσκος σκιερός και πλήρης μυστηρίου. . .

Πόσον διαφέρει όμως ή όδός Έρμου από τόν δρομίσκον τού ποίηματος! Δέν εύρίσκειται εις καμίαν άπόκεντρον γωνίαν, άλλ' εις αυτήν τήν καρδίαν τών Αθηνών. Είνε ή κυριώτερη άρτηρία της κυκλοφορίας, εκτεινομένη από τού Σταθμού τού Σιδηροδρόμου Πειραιώς, μέχρι της Πλατείας τού Συντάγματος. Έκατόν άλλοι δρόμοι και δρομίσκοι, δεξιά και άριστερά, εκβάλλουν εις αυτήν τήν όδόν. Δέν είνε σκιερά και πλήρης μυστηρίου. Το πλάτος της, μεθ' όλον τό ύψος τών οικοδομών, της επιτρέπει να έχῃ πολύν ούρανόν άπ' επάνω ως όροφήν εύρειαν, και να κατκυάζεται

έλην σχεδόν τήν ήμέραν από τόν ήλιον. Και β,τι χάνει εις μυστηριον και εις ποιήσιν, τό κερδίζει εις φώς, εις άέρα, εις κίνησιν, εις ζωηρότητα, εις θόρυβον, εις μεγαλοπρέπειαν. Είνε ή κυριώτερα έμπορική όδός της πρωτεύουσής και λάμπει από άκρου εις άκρον από τόν πλούτον, από τήν αγγλήν τών πολλών της και μεγάλων Καταστημάτων. Διερχόμενος τήν όδόν Έρμου, σπανίως κυττάεις προς τας ύψηλά, όπως εις άλλας όδους, διακρινομένης διά τήν λαμπρότητα τών οικοδομών των. Έδώ σ' εκλύουν σχεδόν άποκλειστικώς τας ισόγειας, με τας μεγάλας και ύαλοσκεπέεις εκείνας προθήκας, εις τας όποιας θαυμάζεις τόσον πλούτον, τόσην κομψότητα, τόσην τέχνην, τόσην ποιικιλίαν σχημάτων και χρωμάτων. Χρυσασοεία, αδαμαντοπωλεία, βιβλιοπωλεία, άρωματοπωλεία, χαρτοπωλεία, ύαλοπωλεία, όπλοπωλεία, μαγαζεία νεωτερισμών και κομφοτεχνημάτων, — όλα συναμιλλώνται ποτόν να σ' εκπλήξῃ περισσότερον, ποτόν να σε σταματήσῃ περισσότεραν ώραν έμπρός εις τήν βιτρίναν του. Τό έσπέρας μάλιστα, όταν άναπτώνται τας άπειρα ήλεκτρικά φώτα, και υπό τας ζωηράς των ακτίνας στίλβουν τας μέταλλα και σελαγίζου τας πολύχρωμα μεταξωτά, και λάμπουν τας κρύσταλλα, και ακτινοβολούν οι αδάμαντες, ή μαγεία είνε πλήρης, και νομίζει κανείς ότι εύρίσκειται εις παλάτια Νεράιδων και εις χώραν μαγευμένην. Όλη ή όδός Έρμου αποτελείται από τας ισόγειας της όδού Έρμου. Τό υπόλοιπον μένει εις τήν σκιάν και εις τήν άφάνειαν.

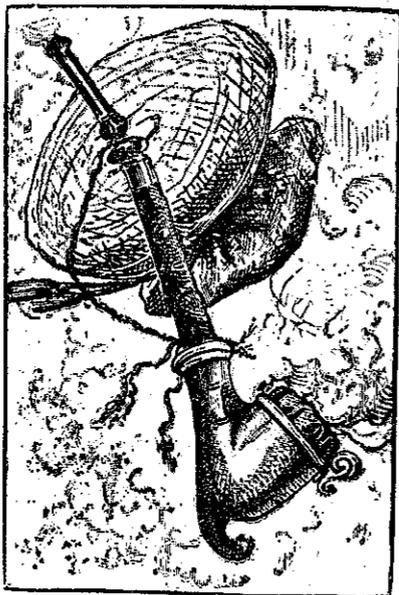
Είς τούτο όρεΐται τήν ονομασίαν της. Άλλοτε, εις παλαιότερους χρόνους, έλέγετο άπλοούστατα Μεγάλος Δρόμος, (όπως και σήμερα άκόμη τήν ονομάζουν μερικοί παλαιοί Αθηναίοι.) Οι άλλοι τήν ονομάζουν με τό νεώτερόν της όνομα όδός Έρμου — τού Κερδίου Έρμου, τού θεού τού έμπορίου. Διότι, ως είπα, είνε ή κατ' έξοχήν έμπορική όδός. Η όδός Αϊόλου, και κατά τό τελευταία έτη ή όδός Σταδίου, συναμιλλώνται προς αυτήν, άλλ' ή όδός Έρμου κατέχει πάντοτε τας σκήπτρα. Ό έχων ανάγκην να επισκεφθῃ τας έμπορικά, είμπορεί να παραλείψῃ τήν όδόν Σταδίου ή τήν όδόν Αϊόλου. Άλλ' είνε άδύνατον να μη διέλθῃ από τήν όδόν Έρμου. «Ψωνίζω» εις τας Αθήνας σημαίνει κυρίως «πηγαίνω εις τήν όδόν Έρμου.» Τώρα μάλιστα τας έορτάς, πού ψωνίζουν όλοι, ή όδός Έρμου βλέπει ήμέρας δόξης άληθινής. Είνε ένα πανηγύρι, ένα προσκύνημα, από τό όποιον θά διέλθουν όλοι οι κάτοικοι τών Αθηνών μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και πτωχοί.

‘Από εδώ θάρχισω κ’ ἐγὼ τοὺς Ἀθηναίους μου Περιπάτους. Τὸ καλεῖ, βλέπετε, ἡ ἐποχή. Ἐἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἐπισκεφθῶμεν τὴν ὁδὸν Ἐρμού τὴν παρामονὴν τῆς Πρωτοχρονιάς; Ἄλλ’ ὄχι ὀλόκληρον ἀπ’ ἄκρου εἰς ἄκρον. Διότι ἡ ὁδὸς Ἐρμού διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα. Τὸ πρῶτον ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Σταθμὸν καὶ τελειώνει εἰς τὴν διασταύρωσιν μετὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου. Ἐἶνε τμήμα μᾶλλον λαϊκόν, ὀλιγώτερον περιποιημένον καὶ πλούσιον, ὀλιγώτερον συγχυζόμενον. Τὸ δεύτερον τμήμα, πλουσιώτερον καὶ ἀριστοκρατικώτερον, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν διασταύρωσιν τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, περιλαμβάνει τὴν Καπνικαρέαν, — τὸν κομψὸν καὶ ἀρχαιότατον βυζαντινὸν ναῖσκον, ὁ ὁποῖος ἐπικαθῆται ὡς κόσμημα εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, — καὶ τελειοῖται εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἐδῶ εἶνε ὅλη ἡ κίνησις, ὅλη ἡ ζωὴ. Ἐδῶ θὰ ὑπάγω κ’ ἐγὼ. . . Τί κόσμος, μὰ τί κόσμος! Τὸ πλῆθος ἀποτελεῖ μίαν συμπαγῆ μάζαν, καὶ πρέπει νὰ προχωρῶ διαγκωνίζων καὶ διαγκωνιζόμενος. . . Καὶ τί θόρυβος! Τριγμοὶ, συριγμοὶ κροταλίσματα, γέλωτες, φωναί. . . Σωστὸν πανδαιμόνιον. . . Ἄλλ’ εἶνε ὠραῖον τὸ θέαμα τοῦ μεγάλου δρόμου, πλημμυρισμένον ἀπὸ τὴν ἀεικίνητον μαυρίλαν τοῦ πλήθους, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν σελαγίζου, ὅπως μέσα εἰς καλειδοσκόπιον, ὅλα τὰ χρώματα. . . Καὶ εἰς τὸ βάθος, πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, κλείει τὴν εἰκόνα ὁ σοβαρὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς ὄγκος τῶν Ἀνακτόρων, χρυσοῦμενος ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ δύνοντος ἡλίου. . .

Ἄλλὰ δὲν δίδει μόνον ὁ ἥλιος. Δύει καὶ τὸ ἔτος. Καὶ ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ὁ πολυποικίλος, ὁ πολύχρωμος, τὸ προπέμπει δι’ ἀλλαγαμῶν χαρᾶς. . . Καὶ ὁ φαίδρὸς χαρὰς οὐκ ἔστι μὲν εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ. Τὰ μικρὰ καὶ ἐλαφρὰ ἐκεῖνα χαρτάκια, — κόκκινα, κίτρινα, πράσινα, λευκά, ἰόχρα, — πετοῦν ὡς χρυσαλλίδες τρελλαί, καὶ ἐπικαθῆνται εἰς τὰ μαλλιά, εἰς τὰ καπέλλα, εἰς τὰ ἐνδύματα, καὶ στολίζου τὰς προτομάς μετὰ τὰ φανταστικώτερα σχήματα, καὶ στρώνου τὸν δρόμον πυκνά, καὶ τὸν μεταβάλλου εἰς δεύτερον οὐρανὸν μετὰ ἀπειρίαν ἀστερισμῶν. . . Καὶ ἡ ὁδὸς Ἐρμού θριαμβεῖται. Ἐἶνε αὕτη ἡ ὠραιότερα τῆς στιγμῆ. Οὐτε κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐπισήμων τελετῶν, ὅταν παρατάσσεται στρατὸς καὶ διέρχεται ἐν πομπῇ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, μεταβαίνουσα εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἡ ὁδὸς Ἐρμού δὲν φαίνεται τόσον εὐτυχῆς, τόσον ἐνδοξὸς καὶ θριαμβευτικῆ, ὅσον σήμερον. . . Ἄλλὰ πόσον μάς ἐκούρασαν αὐτὸς ὁ περίπατος, μετὰ τὰ μικρὰ-μικρὰ βήματα, καὶ τοὺς συγχοῦς διαγκωνισμοὺς. Ἀρκεῖ.

ΦΑΙΔΡΩΝ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Νὰ ἡ πίπα! Νὰ ἡ καπνοσακούλα!
Ποῦ εἶνε ὁ καπνιστής;

Ἀθήναι, τῆ 31 Δεκεμβρίου 1898.

Φίλιππε μου κ. Ν. Παπαδόπουλε,

Μοῦ γράφεις, ὅτι δὲν δύνασαι νὰ δημοσιεύσῃς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ Γαγιά τῆς Διαπλάσεως ἀρθρίδιόν μου. Ἄλλ’ ἂν μου ἐπιτρέψῃς μίαν ἀπαίτησιν, θὰ ἐπιμείνω καὶ θὰ σε παρακαλέσω θερμότερα νὰ τὸ δημοσιεύσῃς. Τούτο σοῦ τὸ ζητῶ μετὰ τὸ δικαίωμα πιστοῦ φίλου κ’ ἐλπίζω ὅτι ἐξαιρετικῶς τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ θυσιάσῃς τὴν μετριοφροσύνην σου καὶ θὰ μου ἐπιτρέψῃς νὰ ἐκφράσω διὰ τοῦ περιοδικοῦ σου τὴν ζωὴν καὶ υἱικὴν ἀγάπην μου πρὸς πρόσωπον σεβαστὸν, καθὼς, δὲν ἀμφιβάλλω, θὰ μευ ἔκαμνες ἁμοίαν χάριν, ἂν συνέπιπτε νὰ εἶχα μητέρα καὶ νὰ ἔγγραφα εἰς τὴν Διαπλάσιν δι’ αὐτήν.

Δέξου κτλ. Σὺς
I. Π. ΙΩΑΝΝΙΑΝΗΣ

Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

— Καλέ, ἔχει καὶ Γιαγιά ἡ «Διαπλάσις» μας;
— Καὶ γιατί ὄχι; Καὶ Γιαγιά μίαν φορά! . . . Ἐἶνε καλὴ καὶ ἀγαθὴ, ἔσαν ἐκεῖνες τὲς χρυσῆς Γιαγιές, ποῦ ἔχουν ὅλα τὰ φρόνιμα παιδάκια. Μετὰ τὸ ροδοκόκκινόν τῆς πρόσωπο, μετὰ τὰ κάτασπρά τῆς τὰ μαλλιά, μετὰ τὴν ὀλόμαυρή τῆς τὴν νησιώτικὴν φορεσίαν καὶ μετὰ τὸ μαυρομέταξόν τῆς τὸ τσεμπέρι, εἶνε μίαν ἀπὸ τὰς ἀγαπημένους Γιαγιές, ποῦ τὲς λατρεῖται τὰ μικρὰ τους ἐγγονάκια.

Καὶ ἡ Γιαγιά τῆς Διαπλάσεως δὲν ἔχει μόνον πέντε καὶ δέκα ἐγγονάκια. Ἐχει ἑκατὸ, διακόσια, χίλια, δύο χιλιάδες, τρεῖς. . . Πῶς; Σὰς φαίνεται ἀπίστευτο; Καὶ ὅμως εἶνε πολὺ, πολὺ ἀληθινόν.

Ἐγγόνια τῆς Γιαγιᾶς αὐτῆς εἶνε

ὅλα τὰ παιδάκια, ποῦ διαβάζου τὴν «Διαπλάσιν». Καὶ εἶνε τόσα πολλά, ποῦ μετρημὸ δὲν ἔχουνε. Καὶ τὰ ἐγγονάκια τῆς αὐτῆς, τὴν ἐγγνώρισαν, θὰ τὴν ἀγαποῦν πάρα πολὺ, γιατί, ἂν δὲν ἦταν ἡ Γιαγιά, ἂ, νὰ το ξεύρετε, «Διαπλάσιν» δὲν θὰ εἶχαμε.

Πόσο θὰ ἐμένετε εὐχαριστημένα, ἂν τὴν ἐδέξατε! Πόσο θὰ ἦσθε εὐτυχεῖς, ἂν τῆς ἐφιλοῦσατε τὸ χέρι!

Μέσα ἔστην οἰκογένεια τῆς «Διαπλάσεως» ἡ καλὴ Γιαγιά μετὰ τὴν ἡμέρη καὶ γελαστὴ φυσιογνωμία τῆς, μοιάζει ἔσαν τὲς σεβάσιμες καὶ μεγαλοπρεπεῖς γεροντισσες τῶν περασμένων χρόνων, ποῦ ἐγέννησαν τοὺς μεγάλους ἄνδρας τοῦ ἔθνους μας. Ἐἶνε ὅλη ἀρχοντιά, καὶ ὅπου σταθῆ, ὁ τόπος μοσχοβολᾷ ἀπὸ καλωσύνην. Μπαίνει, βγαίνει ἀπὸ τὴν μίαν ἔστην ἄλλη κάμαρα τοῦ σπιτιοῦ τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἕως τὸ βράδυ σκορπᾷ ὀλόγουρά τῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας.

Τὸ εἰκονοστάσι τῆς καὶ ἡ ἐκκλησιὰ εἶνε ὁ φωτεινὸς κόσμος, ποῦ ἑαυτὸν ἡ ψυχὴ τῆς εὐφραίνεται. Ἡ ὑγεία καὶ ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐγγονῶν τῆς εἶνε ἡ μόνη εὐτυχία ποῦ ζητεῖται τὸν Θεόν.

Ἀπὸ τὸ στόμα τῆς, ὦ, δὲν πιστεύω νὰ βγῆκε ποτὲ πικρὴ λέξις. Ὅ,τι θὰ εἶπε ἡ ἄκακη Γιαγιά ἔς αὐτὸν τὸν κόσμο θὰ ἦταν μίαν ἀτελειώτη προσευχῆ.

Ναί, τὸ πιστεύω καὶ μοῦ τὸ μαρτυροῦν τὰ μάτια τῆς, τὰ ἐκφραστικά καὶ ζωηρά τῆς μάτια, ποῦ μῶλα τὰ γεράματα τῆς δὲν ἔχασαν τὴν λαμπρότητά τους. Ἀπὸ αὐτὰ ξεχωρίζω τὸ μεγαλύτερον τῆς ἀρετῆς τῆς, γιατί εἶνε στιγμῆς ποῦ ἀπὸ τὰ μάτια μποροῦμε νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ ἰδοῦμε τὴν λάμψιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἐναρέτου ἀνθρώπου.

Πρέπει νὰ τὴν ἀκούσατε μετὰ πόσον θρησκευτικὸν ἐνθουσιασμὸν διηγεῖται τὰ συναξάρια τῶν ἁγίων καὶ μετὰ πόση κατάνυξις ἱστορεῖ τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίζει ἔσαν ἀληθινὸς ἱεροκήρυκας, καὶ ὅσα τὰ λέγει γὰ νὰ δυναμώσῃ τὴν εὐλάβειάν σας καὶ γὰ νὰ ὁλοφάνη περισσώτερον, γὰ νὰ μὴν παραστρατήσατε ποτὲ ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ.

Ἐπειτα οἱ συμβουλές τῆς! ὦ, οἱ συμβουλές τῆς, ποῦ ἡ κάθε μίαν ἀξίζει κ’ ἕνα διαμάντι!

— Θὰ λέγῃ καὶ παραμυθία; Ἐ, βέβαια καὶ θὰ γνωρίζῃ καὶ παραμυθία, καὶ μάλιστα θαλασσινά, γιατί ἡ Γιαγιά τῆς «Διαπλάσεως» εἶνε ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν Ἰθρῶν, ποῦ ἐγέννησε τόσους ὀνομαστὲς μητέρες. Ἄλλὰ γὰ νὰ ὁλοφάνη τὰ παραμύθια τῆς, πρέπει νὰ εἶνε βράδυ, καὶ νὰ συνοδεῖται τὲς κουβέντες τῆς τὸ τρίξιμον τῶν ξύλων, ποῦ θὰ κἀίνονται καὶ θὰ φεγγοβολοῦνε μέσα ἔς τὸ τζάκι.

Κάθε φορά, ποῦ θὰ πάγω εἰς τὴν «Διαπλάσιν», πρέπει νὰ τὴν ἰδῶ. Ἡ ὄψη τῆς καὶ ἡ ἀγαθότης τῆς μοῦ φέρνει ἔς τὸν νοῦν μου τὰ παιδικὰ μου χρόνια καὶ μοῦ θυμίζει ὅλους ἐκεῖνους, ποῦ με πρωτοαγαπήσανε. Εἶσαι πῶς εἶμαι ξένος, καὶ πόσα γλυκὰ λόγια δὲν μοῦ λέγει γὰ νὰ μὲ παρηγορήσῃ.

Ἄλλὰ πόσο πικραίνουμαι, ὅταν κρυώη καμμιά φορά καὶ πέφτῃ ἀρρωστη εἰς τὸ κρεβάτι.

Τὸ σπῖτι τῆς «Διαπλάσεως» ἐκεῖνην τὴν ἡμέρα εἶνε καταλυπημένο. Τὰ παιδία τῆς καὶ τὰ ἐγγονάκια τῆς καταπικραμένα. Καὶ τὴν περιποιοῦνται μετὰ τὴν πλειὸν ἐγκόρδια φιλοστοργία, καὶ μετὰ τὴν βοήθεια τῆς Παναγιάς ξαναρχίζει πάλιν τὴν γαλήνια ζωὴν τῆς, ποῦ περνᾷ ἔσαν προσευχῆ ἀθῶν, καὶ μπαίνει καὶ βγαίνει ἡ εὐμορφὴ καὶ συμπαθητικὴ Γιαγιά ἀπὸ τὴν μίαν ἔστην ἄλλη κάμαρα καὶ φέρνει παντοῦ εἰρήνην καὶ χαρὰ.

Χαρὰ ἔς ἐκεῖνες τὲς γιαγιές, ποῦ ἔχουν τέτοια γεράματα. Τιμὴ καὶ ἔς ἐκεῖνα τὰ παιδία καὶ τὰ ἐγγόνια, ποῦ ξεύρου νὰ τὲς λατρεύουν ὅπως τὲς πρέπει.

Ἄν τύχη νὰ τὴν γνωρίσατε, θὰ κανετε εὐθὺς μίαν μετάνοια καὶ θὰ τῆς φιλήσατε τὸ χέρι καὶ θὰ ζητήσατε τὴν εὐχὴν τῆς. Ἄ, πρέπει νὰ ξεύρετε πῶς εἶνε πολὺ θαυματουργῆ ἡ εὐχὴ τῆς Γιαγιᾶς. Ἡ κάθε μίαν χαρίζει καὶ δέκα χρόνια ζωῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἂν σὰς ἔδινε δέκα εὐχῆς, θὰ ἐγένισθε Μαβουσαλαί.

Ἄλλ’ ἀφοῦ σὰς εἶνε δύσκολον νὰ ἐλθετε καὶ νὰ τὴν ἰδῆτε, φιλῶ ἐγὼ τὸ χέρι τῆς ἀπὸ μέρους σας δέκα φορές, καὶ πέρνω καὶ σὰς στέλλω ξεχωριστὰ γὰ τὸν καθένα σας ἀπὸ δέκα εὐχῆς τῆς πολυαγαπημένης Γιαγιᾶς «τῆς Διαπλάσεως».

Εἶμαι βέβαιος πῶς μὰζι μετὰ τὲς εὐχῆς τῶν γονέων σας καὶ τῆς ἰδικῆς σας τῆς Γιαγιᾶς καὶ τοῦ παποῦ σας, αὐτὸ τὸ δῶρον θὰ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα πρωτοχρονιάτικα δῶρα, ποῦ θὰ πάρετε φέτος ἀπὸ τὴν «Διαπλάσιν».

I. Π. ΙΩΑΝΝΙΑΝΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΟΥ

Ἐἶχα ὅλην τὴν καλὴν διαθέσιν νὰ ὑπερηθῆσα πιστῶς τὸν μικρόν μου κύριον. . . Ἐδεῖξε τόσην χαρὰν ὅταν μ’ ἔλαβε! ἐκύτταζε μετὰ τόσον θαυμασμὸν τὲς χρυσῆς μου ζωγραφιᾶς καὶ τὸν μυστηριώδη, τὸν σκεπασμένον μετὰ τὸν ἡλίου φύλων μου, μετὰ τὸ ἔτος γραμμένον ἀπέξω μετὰ κυανᾶ ψηφία: 1898! μετὰ τόσον ἐνδιαφέρον ἐζητοῦσεν ὁδηγίας περὶ τῆς χρήσεώς μου ἀπὸ τὸν πατέρα του, ὁ ὁποῖος με εἶχε χαρίσῃ εἰς αὐτὸν τὰς παραμονὰς τοῦ νέου ἔτους, — ὥστε

ἀμέσως ἠσθάνθην ἀγάπην πρὸς τὸν μικρόν μου κύριον, καὶ ἐνόμισα ὅτι ἔπεσα εἰς τὰ καλλίτερα χέρια τοῦ κόσμου. . . Ὅποια πλάνη! . . .

— Ὁ Ἡμεροδείκτης εἶνε χρησιμώτατον πρᾶγμα! ἔλεγεν ὁ πατέρας τοῦ Τάκη. Ὅ, σε μανθάνῃ πολλά πράγματα. Ὅ, σου λέγῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἔχομεν, ποῖον μῆνα καὶ πόσας τοῦ μηνός, πόσων ἡμερῶν σελήνην, καὶ τὸ κυριώτερον ἴσως διὰ σέ, ποῖαν ἐορτήν. . . Ἐπίσης θὰ σου λέγῃ καθημερινῶς τί ὄραν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ τί ὄραν δίδει δηλαδὴ θὰ σου μανθάνῃ τὸ μέγεθος τῆς ἡμέρας, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃς εἰς τὴν διάθεσιν σου διὰ νὰ ἐργασθῆς, διὰ νὰ παίξῃς, διὰ νὰ διασκεδάσῃς. . . Ὅ, σου λέγῃ πότε θὰ νηστεύσῃς καὶ πότε θὰ πασχάσῃς. πότε θὰ ἔχῃς νὰ συγχαρῆς διὰ τὴν ἐορτήν του τὸν τάδε συγγενῆ σου ἢ τὸν δεῖνα φίλον σου, πότε θὰ δευθῆς καὶ σὺ συγχαρητήρια, δῶρα, καὶ εὐχᾶς. πότε θὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ πότε θὰ καθήσῃς εἰς τὸ σπῖτι. . . Καὶ τί δὲν θὰ σου λέγῃ καὶ τί δὲν θὰ σε διδάσκῃ αὐτὸς ὁ Ἡμεροδείκτης! Φθάνει μόνον νὰ τὸν περιποιῆσαι καὶ σὺ. Φθάνει μόνον δηλαδὴ νὰ μὴ λησμονῆς γὰ τράβῃς κάθε πρῶτον ἀπὸ ἕνα φύλλον. Ἄν τὸ ξεχάσῃς καμμίαν φορὰν, ὁ Ἡμεροδείκτης θὰ σου λέγῃ ἄλλ’ ἀντ’ ἄλλων, δηλαδὴ δὲν θὰ σου λέγῃ τίποτε. Ὅ, εἶνε ὅπως τὸ ὠρολόγιον, τὸ ὁποῖον ἐξέχασας νὰ κουρδίσῃς!

Τὰς πρώτας ἡμέρας ὁ Τάκης ἐτήρει κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας τοῦ πατρός του. Μετὰ εἶχε κρεμάσῃ εἰς τὸν τοῖχον, ἐπάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του, καὶ κάθε πρῶτον ἐτραβοῦσεν ἀπὸ ἕνα μου φύλλον, ἐδιάβαζε μετὰ προσοχὴν τὸ κατόπι, καὶ ἤξευρε πλέον ὅσα ἔπρεπε νὰ ἤξευρη.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Τάκης ἔχει ἕνα σπουδαιότερον ἐλάττωμα, — τὸ χειρότερον ἐλάττωμα ποῦ εἶμπορεῖ νὰ γίνῃ δι’ ἕνα κύριον Ἡμεροδείκτη. Ἐἶνε ἀκατάστατος δὲν ἔχει οὔτε τάξιν, οὔτε ἀκρίβειαν, οὔτε μεθοδικότητα εἰς τὴν ζωὴν του. Κάμνει μόνον ὅ,τι ἐνθυμεῖται, καὶ ποτὲ δὲν ἐνθυμεῖται ὅ,τι πρέπει. Διὰ τοῦτο μόνον τὰς πρώτας ἡμέρας ἐπῆγαμεν καλὰ. Κατόπι μ’ ἐδαρύνθη καὶ ἤρχισε νὰ με παραμυθῆ. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ κατόπι ἐπὶ ἐβδομάδας ὀλοκλήρους, ἐλησμονοῦσε νὰ τραβᾷ τὸ φύλλον μου, καὶ ὕστερα, διὰ νὰ με κἀν ὁ νόσῃ, ἠναγκάζετο νὰ συμβουλευθῆ τὸν Ἡμεροδείκτην τοῦ πατρός του. Ἀνεκάλυφα μάλιστα ὅτι ἦτο καὶ ἐγωιστῆς, καὶ ἀδικος, διότι συχνὰ τὸν ἤκουα νὰ λέγῃ:

— Οὐφ καὶ αὐτὸς ὁ Ἡμεροδείκτης! Ποτὲ δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν! Σήμερον π. χ. εἶνε Κυριακὴ καὶ μ’ ἔχει ἀκόμη ἔστην Πέμπτη!

Ἄλλ’ εἰσιποῦσα καὶ ὑπέφερα μετὰ ὑπο-

μονῆν. Μόνον μίαν φορὰν ποῦ μ’ ἐμούνη-τίζουσε, — εἶχε δὰ νὰ με ἀλλάξῃ 15 ἡμέρες, — ἐθύμωσα τόσον πολὺ διὰ τὸ ἀδικον, ποῦ ἔπεσα κάτω ἀπὸ τὸ καρφί μου. Ἄλλὰ καὶ δι’ αὐτὸ μετενόησα, διότι ὁ Τάκης μ’ ἐπῆρε πάλιν καὶ μ’ ἐκάρφωσε βαναύσως εἰς τὸν τοῖχον μετὰ τέσσαρα καρφιά, τὰ ὅποια μ’ ἐσπάραξαν καὶ με ἀσχημίσαν ἀρκετά.

Ἐπειτα καὶ ἕνα ἄλλο. Συχνὰ ὁ Τάκης εἶχε τὴν περιέργειαν νὰ βλέπῃ ἀπὸ προθέτηρα τὴν ἡμέραν θὰ ἐπιπτεν ἡ τάδε ἐορτῆ. Φρ! Φρ! Φρ! Ἀμέσως ἐγύριζεν ὅλα τὰ φύλλα, τὰ ἐξεκολλοῦσε μετὰ σκληρότητα, πολλὰ τὰ ἐσχίζε, ἐβλεπεν ὅ,τι ἤθελε, καὶ ὕστερα, ἐπειδὴ τὰ φύλλα δὲν ἐστέκοντο πλέον, τὰ ἐκάρφονεν ἐπάνω μου ὅλα μὰζι μετὰ μίαν καρφί-τσαν. . . Ἄλλ’ εἰς τὸ πρῶτον φύσῃμα τοῦ ἀνέμου τὰ φύλλα ἐσκορποῦντο δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, καὶ πολλὰκις οὕτω, τὴν 15 Ἀπριλίου π. χ. ἐγὼ ἔδειχνα 1 Μάϊου! Ὅ κωκοναθρεμμένους Τάκης ἐδιπλασιάζε τὸς θυμούς του καὶ τὲς μουντζές του! ἀλλὰ ποῖος ἔπταεν;

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἤλθεν ἡ φαινήν ἰδέα νὰ με στολίσῃ. . . Εἰς ὅλα τὰ κενά, ποῦ ἄφιναν ἡ ζωγραφιᾶς μου, ἐπῆρε τὴν πέναν του καὶ ἐζωγράρισεν ἄλλες ζωγραφιᾶς — θεῶ μου τί μουντζούρες! — εἰς τρόπον ὥστε ἔχασα πλέον κάθε χάριν καὶ εὐμορφίαν καὶ ἤλθα εἰς χάλι φοβερόν. Τόσον πολὺ μάλιστα, ὥστε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Τάκης μ’ ἐσυχάθη, καὶ οὔτε γυρίζει πλέον νὰ με ἰδῇ.

Καὶ ἀπὸ τὰς 16 Δεκεμβρίου δὲν ἄλλαξε πλέον τὸ φύλλον μου. Ὅ, τελειώσῃ τὸ ἔτος, καθὼς φαίνεται, καὶ ἐγὼ θὰ δείχνω ἀκόμη 16 Δεκεμβρίου! Τί τρομερὸν δυστύχημα δι’ ἕνα καλὸν Ἡμεροδείκτην, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὅλην τὴν διάθεσιν νὰ ὑπερηθῆται πιστῶς τὸν μικρόν του κύριον!

Τώρα κλαίω, κλαίω. . . Ἡ μουντζούρες ποῦ μου ἔκαμνε ὁ Τάκης, ἀνελύθησαν ἀπὸ τὰ πολλὰ μου δάκρυα καὶ ἐσκέπασαν ὅλα τὰ χρυσὰ ἀγγελάκια καὶ τὰ ὠραῖα λουλούδια ποῦ εἶχα. . . Καὶ τὸ οἰκτρὸν μου τέλος πλησιάζει. Ἐν ᾧ εἶχα τὴν ἐλπίδα νὰ ζῆσω ἀκόμη ἕν ἔτος τουλάχιστον, — ἂν ὁ Τάκης ἦτο καλὸς καὶ με διειρητοῦσεν ὅπως πρέπει, καὶ τὴν Πρωτοχρονίαν μὲν ἐκολλοῦσεν ἄλλον μετὰ τὸν ἡλίου φύλων μου, καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ 1899, — τώρα βέβαια, θάγορασῃ ἄλλον Ἡμεροδείκτην καὶ ἐμένα θὰ με πετάξῃ εἰς τὸ κάρρον τοῦ σκουπιτᾶ μὰζι μετὰ ὅλα τὰ ἄχρηστα καὶ δυστυχεῖα πράγματα.

Νὰ τί θὰ πῆ νὰ πέσῃ κανεὶς εἰς κακὰ χέρια!

Ἄρὰ γε ὁ διάδοχος μου θὰ ἔχῃ καλύτεραν τύχην; — Ἄν μετὰ τὸ νέον ἔτος φρονιμεύσῃ ὀλίγον ὁ Τάκης — ἴσως!

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΩΣ ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΟΛΙΓΟΝ ΕΒΑΙΩΣΕ ΝΑ ΕΠΙΡΑΞΗ ΟΛΘΡΩΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΝ ΕΝΟΣ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ

Μολονότι ήτο ή 1' Απριλίου του σωτηρίου έτους 1810, ό καιρός δέν είχε ζεστάνη ακόμη αρκετά, και διά τουτό ό καλός Γιακουμής (καλός ύπνρέτης, έννοώ) είχαν ανάψη δυνατήν φωτιάν εις την κομψήν έστίαν, την λεπτότατα έπεξεργασμένην επί ρυθμού Λουδοβίκου ΙΕ΄. Γλυκεία και εύχαριστος θερμότης διεχύνετο εις τό μεγάλον αλλά κατάκλειστον δωμάτιον, και ό εύγενέστατος Ίππότης Νέστωρ-Κελάδων-Ρουφίνος-Δοκτροβέ Λεδαρβαί Δέ Σαιν-Ροκαντέν, (ιδικά του όλα αυτά τά όνόματα!) εύρίσκετο νωχελώς έξηπλωμένος επί εύρείας πολυθρόνας βυσινοχρόου, και διπλωμένος καλά με βαρύν μεταξωτόν έπενδύτην, χρώματος φύλλου. Ο αγαθός εύπατρίδης έθέρμαινε τάς εύγενείς του κνήμας — τάς άριστοκρατικώς ισχνάς, όσον και τά σκέλη της παρά την έστίαν πυράγρας, — με προφανή εύχαρίστησιν, ροφών συγχρόνως με απόλαυσιν και τον εύώδη καφέν, τον άπαραίτητον μετά πλούσιον γεύμα, από φλυζάνιον εκ διαφανούς πορσελάνης της Κίνας, κατασκευασθέν εις τό Ουράνιον Κράτος έπίτηδες διά τους Σαιν-Ροκαντέν, ως έμαρτύρουν τά οικόσημα της οικογενείας, τά όποια έφερον ύπερρηφάνως όλα τά κομμάτια της συσκευής (σ ε ρ β ί τ σ ι ο υ).

Οι δύο φίλοι ανέλαβαν τον σιωπηλούς ρεμβασμούς των προ της έστίας. (Σελ. 6, στήλ. β΄.)

Ο Ίππότης δέν έπρόφερε λέξιν, ό δέ φίλος του και τακτικός σύντροφός του, ό κύριος Έπισκοπικός Έπίτροπος Παλουάζος, τον έμμελλετο εις τουτό πιστώσ. Οά έννοήσετε εύκάλως τό μη ζωηρόν της μεταξυ των δύο γηραιών φίλων συνομιλίας, άν σας ειπω, ότι από είκοσιπενταετίας ήδη, τακτικά καθημέραν και με οίονδηποτε καιρόν, ό Παλουάζος μετέβαινε εις τό μέγαρον του Σαιν-Ροκαντέν, καθ' ήν στιγμήν άκριβώς όλα τά ώρολόγια των γειτονικών εκ-

κλησιών έσήμκινον την δευτέραν ώραν μετά μεσημβρίαν. Είς διάστημα τόσο μακρού χρόνου, όλα τά θέματα προς συνομιλίαν και συζήτησιν είχαν φυσικά εξαντληθή, και αυτή ή πολιτική άκόμη έλαχίστας άφορμής λόγων παρείχε, διότι περιωρίζοντο, συμφωνότατοι και οι δύο, εις τό να καταρτώνται τον «Ναπολέοντα Βουοναπάρτην» — όπως τον έλεγαν οι έχθροί του, — και να διακηρύττουν ότι ό βασιλεύς Λουδοβίκος ΙΗ΄ δέν θα έβράδυνε να επανέλθη, διά να διώξη τον Άρπαγα και να αναλάβη διά της βίας τον θρόνον των πατέρων του, τον όποιον έβεδήλωνε τώρα τό Τέρας της Κορσικής. . . Άλλ' έπειδή ό βασιλεύς δέν

φαίνεσαι κάπως ταραγμένος. . . Μίλησε λοιπόν, ζόανο! — Άπέξω εινε δύο . . . δύο άνθρωποι, που έπιθυμοούν να όμιλήσουν εις τον κύριον Ίππότην. — Είς έμέ! άνέκραξεν άναπηδήσας έντρομος ό Σαιν-Ροκαντέν, ένψ ή φουσκωμένη κοιλία του κ. Έπίτροπου ήρχισε να κινηται σπασμωδικώς, (σημείον της μεγάλης εκπλήξεως του ιδιοκτήτου της). — Είκοσιπέντε όλόκληρα χρόνια έχει να μου έλθη εδώ έπίσκεψις! έξηκολούθησεν έν άπορία ό οικοδεσπότης. — Ά, έξέχασα να σας ειπώ, αυθέντα, ότι δέν πρόκειται περι έπίσκεψεως! ειπε τότε ό γηραιός ύπνρέτης. — Άλλά; . . . Πάλιν δέν έννοώ! — Δέν εινε άνθρωποι αυτοί για να κάμουν έπίσκεψι 'ς έναν Ίππότη, έξηγήθη ό Γιακουμής. Εινε δύο στρατιώται. — Στρατιώται; Τι ειπες; Έγώ δέν έχω σχέσεις με τέτοια ύποκειμενα. Βγάλε με τους έξω από την πόρτα, σε παρακαλώ. Θα έκαμαν κανένα λάθος, που ήλθαν εδώ. θα εινε μεθυσμένοι χωρις άλλο! — Μ' όλο τό σεβας που έχω 'ς τον αυθέντη, άντειπεν ό ύπνρέτης, θα του παρατηρήσω ότι εγώ μόνοος δέν ειμαι αρκετός να βγάλω έξω δυο φαντάρους. . . Δέν εινε από εκείνους, που ειμπορεί κανεις να τους κακομεταχειρισθί εύκολα. Μιλούν μια πολύ παράξενη γλώσσα, και εδήλωσαν πως δέν φεύγουν από τό σπίτι, πριν ιδούν τον κύριον Ίππότην τον ίδιον, και τό όμιλήσουν. . .

— Έ, πως σας φαίνονται αυτά, κύριε Έπισκοπικέ Έπίτροπε; — Εξέρω κ' εγώ; ειπεν ό Παλουάζος. ίσως θα ήτο φρονιμώτερον να μη μεταχειρισθί κανεις βίαν. . . με δύο γλυκά λόγια. . . ίσως. . . — Είθετε λοιπόν της γνώμης, ότι πρέπει να τους δεχθώ; ήρώτησεν ό Σαιν-Ροκαντέν. — Νομίζω ότι αυτό θα ήτο παιό. . . Και ό κ. Έπισκοπικός Έπίτροπος έσταμάτησε διότι εταν ήτο συγκεκινημένος, ποτε δέν κατώρθονε να τελειώση την φράσιν του. — Πειδ φρόνιμον θέλετε να 'πητε; — Ναι! και άν ήμουν εις την θέσιν σας, θα τους. . . — Έδεχόμην, συνεπλήρωσεν ό Ίππότης. Πολύ καλά. Γιακουμή, φέρε μου εδώ τό στράτευμα, που περιμένει απέξω, και μην άπομακρυνθής, μήπως και σε χρειασθώ.

Ο ύπνρέτης έξήλθε, και πάλιν έφάνη, άνοιγων και εισάγων τους παραδόξους επισκέπτας, με την πλέον καταφανή περιφρόνησιν. — Καλημερούδια σας, κύριοι, κυρίες και όλη ή συντροφιά! Είθετε καλά; Έμεις καλά, δόξα σοι ό Θεός, καθώς και όλο τό πλήρωμα. Καλά και σας εύχαριστούμε. Όρα καλή, άέρας 'στα πανιά σας, και ό Θεός βοηθός! Άμήν! Την σύντομον αυτήν δημηγορίαν άπήγγειτε με βροντώδη φωνήν, αλλά προφανώς με πολύ καλας διαθέσεις, και χωρις να πάρη διόλου άναπνοήν, ό ένας από τους δύο επισκέπτας, κοντός, κόκκινος, με τό πρόσωπον αυλακωμένον από πλήθος ούλων, ταλαντευόμενος κατά τό βάδισμα ως πάπια, και ακολουθούμενος υπό του συντρόφου του, ύψηλού και σιωπηλού, ό όποιος έσαλεύετο και αυτός βαδίζων, ως έν τρικυμία, ώστε ή θέα των ήμπορούσε να προξηγήση ναυτίαν εις τους έχοντας στόμαχον κάπως λεπτόν. Και οι δύο έφερον την λαμπράν στολήν των Πεζοναυτών της Αυτοκρατορικής Φρουράς, κυανοούν άμπέγονον με κίτρινα σειρήνια, πανταλόνιον του ίδιου χρώματος, και σπάθην κυρτήν έκράτουν δε εις την χείρα τό πανύψηλον κράνος των, του όποιου τό γιγαντιαίον έρυθρόν πετρών έσάρωνε τό δάπεδον, εις τρόπον ώστε δέν έμμενε πλέον ούτε ίχνος κοινορταύ. — Κύριοι, τοίς ειπεν ό Ίππότης με τόνον έλαφρώς ειρωνικόν. λάθετε την καλωσύνην, σας παρακαλώ, να μου έξηγήσετε τον σκοπόν της έπίσκεψεως σας και τον λόγον, διά τον όποιον έπιμειναιτε τόσον να με ιδήτε. — Σεβαστέ μας και έκλαμπρότατε αυθέντα; άπεκρίθη πάλιν ό πρώτος Πεζοναύτης (ό όποιος, φαίνεται, όμιλει εξ όνόματος και των δύο.) Πρέπει πρώτα να σας έξηγήσω ποίος ειμαστε. Άρχίζω από τον έαυτόν μου, άφ' ου, καθώς βλέπετε, έχω και την τιμήν να φέρω εις τό στήθος τό μετάλλιον, με τό όποιον εύδόκησε να με τιμήση ή Αυτού Μεγαλειότης, ό Αυτοκράτωρ και Βασιλεύς, διά διάφορα άνδραγαθήματα και άλλα πολεμικά κατορθώματα. . . Ονομάζομαι Γιάννης-Πολύφημος, Ριφολέτος ή Παπκρίγκος, δουλός σας ταπεινότατος, και εις τάς διαταγάς σας. Ο σύντροφός μου άπ' εδώ, ονομάζεται Μιχάλης Λαδουρέκος, δουλός σας ταπεινότατος και του λόγου του, ναύτης δε και στρατιώτης άνδρείος και ικανότατος, που κανεις δέν μπορεί να του βάλη χέρι ούτε. . . — Με συγχωρείτε, φίλε μου, διέκοψεν ό Σαιν-Ροκαντέν υποθέτω ότι δέν έλάβατε τον κόπον να έλθετε εδώ, διά

νά μου διηγηθήτε την βιογραφίαν του κ. Λαδουρέκου. . . — Έχετε δικη, σεβαστέ μας αυθέντα, και θα έλθω άμέσως εις τά πράγματα! άπήτησεν ό Παπαφίγκος, ό όποιος τώρα όλονέν έρροφουσε μίαν πρέζαν ταμβάκου, ποτε δεξιά ποτε αριστερά, χωρις όμως να διακόπτεται καθόλου. Άν έλάβαμε τό θάρρος ναράξουμε και ναγκυροβολήσουμε 'στο έντιμο λιμάνι σας, τό εκάμαμεν μόνον και μόνον διά να σας ειπούμε πράγματα που σας ενδιαφέρουν πολύ. Σας παρακαλούμεν λοιπόν να κλείσετε καλά τό άμπάρι σας, και νανοίξετε μόνον τους φλόκους σας. — Τι λέει; ειπεν ό Ίππότης έκπληκτος. — Θέλει να ειπθ, έπιθύρουν εις τό αυτί του ό κ. Έπίτροπος (ό όποιος έννοούσε καλλίτερα τάς ναυτικές μεταφοράς, διότι είχε αναγνώση μερικά ντυτικά μυθιστορήματα, και μάλιστα τό «Εις την Θάλασαν!») θέλει να ειπθ ότι πρέπει να σιωπήσετε και να τον ακούσετε. — Έμπρός λοιπόν, έξηκολούθησεν ό Πεζοναύτης. Έγώ τώρα τραβώ ίσια για τό κύριον ζήτημα. Σία κι' άράξαμε! Φαίνεται, αυθέντα μου, ότι είχατε κάποτε, σε παρασμένους καιρούς, μίαν άδελφή. . . — Κύριε, άπήτησεν ό Σαιν Ροκαντέν εις άκρον συγκεκινημένος, άν δέν έχετε καμμίαν σοβαράν είδησιν να μου ανακοινώσετε, άφορῶσαν την δυστυχί μου Όδέτην ή τους συγγενείς της, θα μου κάμετε μεγάλην χάριν ναφήσετε αυτό τό θέμα, τό τόσω λυπηρόν δι' έμέ. Η δυστυχής αδελφή μου απέθανεν εις την Ισπανίαν, καθώς και ό σύζυγός της καθώς και ό υίός της, κατά την έποχην της Μεταναστεύσεως. Αυτή ύπηρεσεν ή μεγαλητέρα λύπη της ζωής μου, διότι αυτή ή αδελφή ήτον ή μόνη μου αγαπηή εις τον κόσμον και ή μόνη μου έλπίς.

Και ό Ίππότης, έσυρε από την τσέπην του λεπτόν μανδύλιον από βατίσταν και έσπόγγισε παχύ δάκρυ, ρέον κατά μήκος των κάπως άπεξηραμένων παρειών του. — Τότε φαίνεται, έξηκολούθησεν ό Παπαφίγκος, ότι τά νέα που σας φέρνω σας ενδιαφέρουν πολύ. Ο δούξ και ή δούκισσα Νοαρ. . . Σταθήτε μιά στιγμή μη να θυμηθώ τό όνομα. . . — Νοαρμών. — Μάλιστα, τό ήύρατε! Λοιπόν ό δούξ και ή δούκισσα Νοαρμών απέθαναν, καθώς ειπατε και του λόγου σας. Ο μουσικός των όμως, ό Ρογήρος, άδχι αυτός δέν έφαγε ακόμη την κουράμάνά του! Ο Ρογήρος ζή και βασιλεύει, και βρίσκεται όλοένα 'στο στρατό της Αυτού Μεγαλειότητος του Αυτοκράτορος και Βασιλέως, και μάλιστα 'στη Μουσική της Φρουράς, και μάλιστα κυβερνή το φλάουτό του 'στην έντέλεια, και μάλιστα εινε θεριό 'στην ύγεία του, φρέσκος και ροδοκκόκκινος, όπως εγώ και σεις, σεβαστέ μου αυθέντα! Άν έλάμβανε κανεις ύπ' όψιν του τό ήλιοκαές πρόσωπον του να ύτο υ και τάς ξηράς και ρυτιδωμένας παρειάς του ίππότου, θα εύρισκε βέβαια τό εγκώμιον πολύ ισχνόν. Άλλ' ό αγαθός Σαιν Ροκαντέν δέν έκαμε παρομοίαν σκέψιν, και άνέκραξε: — Πέ μου λοιπόν που εινε, που εινε ό Ρογήρος μου, τό παιδί μου — διότι τώρα εινε παιδί μου, — θέλω να τον ιδώ άμέσως. — Ίσα-ίσα γι' αυτό κ' έμεις άγκυροβολήσαμε 'στα νερά σας, σεβαστέ

Καλημερούδια σας, κύριοι, κυρίες και όλη ή συντροφιά! (Σελ. 9, στ. α΄.)

Και ό Ίππότης, έσυρε από την τσέπην του λεπτόν μανδύλιον από βατίσταν και έσπόγγισε παχύ δάκρυ, ρέον κατά μήκος των κάπως άπεξηραμένων παρειών του. — Τότε φαίνεται, έξηκολούθησεν ό Παπαφίγκος, ότι τά νέα που σας φέρνω σας ενδιαφέρουν πολύ. Ο δούξ και ή δούκισσα Νοαρ. . . Σταθήτε μιά στιγμή μη να θυμηθώ τό όνομα. . . — Νοαρμών. — Μάλιστα, τό ήύρατε! Λοιπόν ό δούξ και ή δούκισσα Νοαρμών απέθαναν, καθώς ειπατε και του λόγου σας. Ο μουσικός των όμως, ό Ρογήρος, άδχι αυτός δέν έφαγε ακόμη την κουράμάνά του! Ο Ρογήρος ζή και βασιλεύει, και βρίσκεται όλοένα 'στο στρατό της Αυτού Μεγαλειότητος του Αυτοκράτορος και Βασιλέως, και μάλιστα 'στη Μουσική της Φρουράς, και μάλιστα κυβερνή το φλάουτό του 'στην έντέλεια, και μάλιστα εινε θεριό 'στην ύγεία του, φρέσκος και ροδοκκόκκινος, όπως εγώ και σεις, σεβαστέ μου αυθέντα! Άν έλάμβανε κανεις ύπ' όψιν του τό ήλιοκαές πρόσωπον του να ύτο υ και τάς ξηράς και ρυτιδωμένας παρειάς του ίππότου, θα εύρισκε βέβαια τό εγκώμιον πολύ ισχνόν. Άλλ' ό αγαθός Σαιν Ροκαντέν δέν έκαμε παρομοίαν σκέψιν, και άνέκραξε: — Πέ μου λοιπόν που εινε, που εινε ό Ρογήρος μου, τό παιδί μου — διότι τώρα εινε παιδί μου, — θέλω να τον ιδώ άμέσως. — Ίσα-ίσα γι' αυτό κ' έμεις άγκυροβολήσαμε 'στα νερά σας, σεβαστέ

μας αθένητα! ἀπήντησεν ἀτάραχος ὁ Παπαφίγκος. Τώρα θά σας διηγηθῶ τὰ πράγματα μετ' ἐμοῦ καὶ μετ' ἐσῆς.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ γλῶσσα τοῦ καλοῦ Πεζοναύτου, μετ' ἄλλα τοῦ ταναμοισθή- τητα ρητορικά χρίσματα, γίνεται ὀλοὴν σκοτεινότερα, μετὰ τοὺς πολλοὺς ναυ- τικούς ὄρους καὶ τὰς μεταφοράς, θά τον ἀντικατεστήσωμεν πρὸς στιγμήν καὶ θά διηγηθῶμεν ἡμεῖς καθαρώτερα καὶ σα- φέστερα τὰ περιστατικά, τὰ ὅποια τόσο ἐνδιαφέρουσι τὸν ἱππότην Σαὶν Ροκαντέν.

Ὀλίγον καιρὸν πρὸ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ Ὀδέττη, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἱππότου Σαὶν Ροκαντέν, εἶχεν ὑπαν- δρευθῆ τὸν δούκα Νοαρμών. Ἐπὶ τῆς Τρομοκρατίας, ὅτε ὀλίγον ἐλείψε νὰ συλληφθῶσιν, — ὅπως τόσο ἄλλοι εὐγε- νεῖς, — εἶχον ἀπέλθῃ ἐσπευσμένως εἰς Ἰ- σπανίαν, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθησαν, ἀ- ναμένοντες τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐπα- νέλθουν εἰς Γαλλίαν.

Ἀπὸ τὴν βίαν τῆς φυγῆς, ὁ δούξ δὲν εἶχε προφάσιν νὰ ἐκποιήσῃ τὰ κτήματά του καὶ νὰ συμπαραλάβῃ ὅλην τὴν περιουσίαν του, ἡ ὅποια ἐθεωρεῖτο ὡς μία ἀπὸ τὰς σημαντικώτερας τῆς ἀρχαίας γαλλικῆς ἀριστοκρατίας. Μέλεις ἐπρό- φασε νὰ πάρῃ μαζί του ἓν μικρὸν χρη- ματικὸν ποσόν, διὰ τοῦ ὁποίου ἠμπόρε- σαν νὰ ζήσουν μετρίως ἐπὶ τινα ἔτη.

Οἱ Νοαρμών εἶχον ὡς ἐπιστάτην ἓνα κάποιον Ἀδαλβέρτον Ρενώ, ἄνθρωπον μετὰ πολλὴν ὀλίγον συμπαθητικὴν φυσιογω- μίαν, κοντόχονδρον, μετὰ γενειάδα ἀτα- κτον καὶ μισοπόλιον, μετὰ φωνὴν ὀξεῖαν ὡς παιδίου βραγχοῦ, ψεύστην ὅπως ὁ ὄφις τοῦ Παραδείσου καὶ κατεργάρον πρῶτης τάξεως.

Πολλάκις ὁ δούξ ἠθέλησε νὰ τον διώξῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος κατέρωθων πάντοτε νὰ συγκινή τὴν δούκισσαν μετὰ τὰς ἱκεσίας του καὶ μετὰ τὰς ὑποσχέσεις του, καὶ οὕ-τως ἔμενεν.

(Ἐπεται συνέχεια)

KIMON AAKIAHS

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire]

ΩΡΑΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

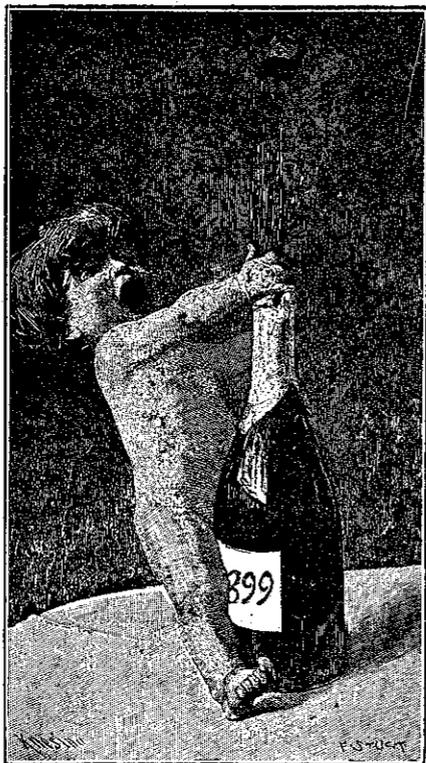
Παντοτεινά, Πρωτοχρονιά, χιλιάδες δώρα δίνεις καὶ μέσ' ἐστὶ βαρυχειμωνιά Ἐλπίδες μᾶς ἀφίνεις.

Μὰ ἐφέτος εἶσαι χωριστή... γιατί φορεῖς Σημάια, ποῦ ἡ Δόξα, φίλη μας πιστή, ζωγράφισεν ὠραία.

Κ' ἔχεις ἐστὶν κόμη Αὐγερινὸ μέσ' ἐστὶ τῆς Αὐγῆς τὸ χρῶμα καὶ σάν τὸ κύμα γαλανὸ τὸ Ἑλληνικὸ σου σῶμα!

I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ

Ζήτω! Ἀνοίγω τὴ σαμπάνια μετὰ χαρὰ καὶ περιφάνεια! Ἡ Διάπλασις μας φέτος μῆπκε ἐστὶ εικοσιένα... Ἐστὶν ὑγεία τῆς! Νὰ μας ζήσῃ χίλια χρόνια εὐτυχισμένα!

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ

Ἐμπρός! τῆς λέγει ὁ Ἑρμῆς, τὰ βάσανά σου παύσανε· συγκινήθησαν οἱ Θεοὶ τῆς Διήμητρας τὸ θρήνο, τὰ μάτια τῆς μανούλας σου πολὺ πικρὰ ἐκλάουσεν, κ' εἶπεν ὁ Ζεὺς: «τελείωσεν, τὴν κόρη σου τὴ δίνω».

Πετᾶ ἡ κόρη ἀπὸ χαρὰ, τὸν Πλούτωνα ἀφίνει, καὶ φεύγει ἀπὸ τῶν νεκρῶν τὰ σκοτεινὰ βασίλεια· βλέπει τὸ φῶς, καὶ δάκρυα εὐγνωμοσύνης χύνει, ἔσχνα ἔστὶν τὴν τὴν χαρὰ, τὰ σκότη τὰ ἀνήλια.

Ὅλα καινούργια τὰ θαρρεῖ· τὴ γῆ τὴν ἀνθισμένην τώρα νομίζει ἀληθινά· πῶς τὴν ἐπρωτογνώρισε. Ἐστὶς μάννας τῆς τὴν ἀγκαλιά, ποῦ τὴ γλυκολεσταίνει τὸ φοβερό τῆς ἀρπαγα, χαρούμενη συγχώρησε.

Ἐπάνω, κάτω, ἐδῶ κ' ἐκεῖ τρέχει ἐστὶ γῆ, ἐστὸν οὐρανὸν. Νεραΐδες, νύφες καὶ θεοί, τὴν κρυφοκαμαρώνουνε. Τὰ ὀλοξανθὰ τῆς τὰ μαλλιά θαρρεῖς χρυσάφι ἀληθινὸ, τὰ μάτια τῆς τὰ γαλανὰ, τὸν ἥλιο τὸν θαμπώνουνε.

Τῶν ἀθανάτων τὴ ζωὴ— ζωὴ γλυκεία—τὴν χαιρεῖται καὶ εὐλογεῖ τὴν τύχη τῆς γιὰ τὴν ἀθανασία τῆς... Μὰ ἐξαφνα τὸ πνεῦμά τῆς ἐστὸν Ἄδη πάλι φέρεται, καὶ βλέπει μαῦρον σύννεφο ἐστὶν τὴν εὐτυχία τῆς!

«Παιδί μου, πῶς ἐχλωμίσαες; —λέγει ἡ μάννα, — τί ζητεῖς; καὶ οὐρανὸ ἢ Διήμητρα, καὶ γῆ θά καταστρέψῃ. Ν' ἀνθίζουσι θέλεις λούλουδα, ὅπου τὸ πόδι σου πατεῖς; ἢ γαλανὴ ἢ θάλασσα μὴ θέλεις νὰ στερέψῃ;

«Γιὰ σένα, ἡ μανούλα σου θά γίνῃ παντοδύναμη! ἢ Ἡρα μὴ σὲ πίκρανε; μὴ ζήλεψες τὴν Ἀθηνᾶ; Τῆς μάννας καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς, φοβήθηκε τὴν δύναμι, γι' αὐτό, ἀπ' τὰ βασίλεια σὲ λύτρωσε τὰ σκοτεινά.

—Μάννα, καλὸς ὁ οὐρανὸς κ' ἡ ἀγκαλιά σου ἡ ζεστή... Ἄφσε ἐστὶ γῆ τὰ ἀνθη τῆς, ἐστὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρια του. Ἐέρεις, ἢ κόρη ἢ καλή, εἶνε καὶ σύζυγος πιστή. τὴν εὐτυχία μου κρατεῖ ὁ Πλούτων εἰς τὰ χέρια του.

Ὁ οὐρανὸς ὁ γαλανὸς μοῦ φαίνεται σκοτάδι· συγχώρησέ με, μάννα μου, καὶ στείλε τὸ παιδάκι σου πίσω ἐστὸν μαῦρον Ἄδη, εἰς τοὺς νεκροὺς παρηγοριά νὰ δίνω ἄν βασίλισσα.»

Κ' ἡ Διήμητρα, ὅπου θεοὺς καὶ ἀνθρώπους ἐφοβέρισε, ἐστὸν Πλούτωνα τὴν κόρη τῆς τὴν στέλλει δίχως δισταγμό. Ἡ γῆ καὶ πάλιν ἀνθισε, ὁ γεωργὸς ἐθέρισε, καὶ τ' ἀηδονάκι σκόρπισε τὸ λυγερὸ του τὸ λυγμό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΥΧΕΣ

Σᾶς στέλλει ἡ Διάπλασις Γιὰ τὸ καινούργιο ἔτος, Εὐχῆς θερμῆς κ' ἐφέτος, Ἀγαπητὰ παιδιὰ:

Πάντα ὁ Θεὸς τὰ δῶρά Του Μπροστά σας νὰ σκορπάῃ Καὶ ἀθάνα νὰ χτυπάῃ Στὰ στήθεια σας καρδιά.

Νὰ εἶσθε τῶν γονέων σας Πάντα χρυσὸ καμάρι, Μὲ προκοπὴ καὶ χάρι Νάνητε, ὄροσερά.

Τῆς Μοίρας τοὺς ἀπόκληρους Μὲ θέρη ν' ἀγαπάτε Καὶ πάντα νὰ σκορπάτε Τριγύρω σας χαρὰ.

Χρόνια πολλὰ νὰ ζήσετε Νᾶν' ἡ ζωὴ σας μέλι Κι' ὅ,τι ἡ καρδιά σας θέλει Νὰ βγαίη ἀληθινὸ.

Κι' ἂν ὁ Θεὸς κἀνένα σας Στὰ μαῦρα ἔχη ντύση, Παρηγοριά νὰ χύσῃ Ἀπὸ τὸν οὐρανὸ.

N. I. X.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΕΚ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐπάρχουν Ἀστέρες, — π. χ. ὁ Ἀστὴρ τοῦ Βέγα, — οἱ ὅποιοι ἀπέχουν τόσον πολὺ, ὥστε τὸ φῶς των χρειάζεται χιλιάδες χρόνια ἕως νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν μας.

Ὅταν ἐπρωτολαμπῶσιν οἱ ἀστέρες αὐτοί, ἐχρειάσθησαν χιλιάδες χρόνια διὰ νὰ γίνουσι ὄρατοί. Καὶ ἂν ποτε σβυσθοῦν, θά χρειασθοῦν ἄλλα τόσα χρόνια, διὰ νὰ το ἐννοήσωμεν. Δηλαδή θά λάμπουν καὶ ἀφ' οὐ σβύσουν.

Ὅστε ποῖος ἠξεύρει μήπως πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀστέρας, οἱ ὅποιοι φαίνονται εἰς τὸν Φωτεινὸν Οὐρανὸν κατὰ τὴν Ἀστεροέοσαν Νύκτα, δὲν εἶνε ἀστέρες ἤδη ἐσβεσμένοι!

Λάβετε ὡς παράδειγμα τὸ Ἡλεκτρικὸν Φῶς, τὸ ὅποιον καίει εἰς τὰ δωμάτια μας. Ἄν ἔξαφνα διακοπῇ τὸ ρεῦμα ἀπὸ τὸ Κατάστημα ὅπου παράγεται, θά παρέλθουν μερικά χιλιοστὰ δευτερολέπτου ἕως νὰ σβύσῃ τὸ φῶς εἰς τὸ δωμάτιόν μας. Ἄν ὑποθέσωμεν τώρα ὅτι τὸ Κατάστημα τοῦ Ἡλεκτρικοῦ εὐρίσκειτο εἰς τὸν Αὐγερινόν, εἰς τὸν Ὀρίωνα, εἰς τὸν Σείριον, ἢ εἰς κανένα ἀστὴρα τῆς Κόμης τῆς Βερενίκης, — τότε θά παρήρχοντο πολλὰ δευτερόλεπτα, ὦραι, ἡμέραι, ἔτη καὶ αἰῶνες, ἕως νὰ σβύσῃ ὁ λαμπτήρ τοῦ δωματίου μας!

Ἐνα τέτοιο συμβαίνει τώρα καὶ μετὰ τὸ ψευδώνυμα τῶν Φίλων καὶ τῶν Ζηλωτῶν τῆς Διαπλάσεως. Καὶ ἀφ' οὐ σβύσουν, δηλαδή καὶ ἀφ' οὐ τάρησιν ἢ τὰλλάξουσιν οἱ κάτοχοί των, ἐξακολουθοῦν πολλὸν καιρὸν ἀκόμη νὰ φρίνωνται εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν. Ὅπως οἱ ἀστέρες, ἐξακολουθοῦν νὰ λάμπουν μετὰ τὸ φῶς, τὸ ὅποιον εὐρίσκειται εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἀφ' οὐ ἐσβέσθη ἢ πηρὴ τοῦ φωτός.

Καὶ εἶπα πρὸς τὸ Μπουμπουνισμένο Μυαλό μου: Πρόσεχε Καλὰ, Μισοκλόμοιρε Ἀνανία, μήπως εἰς τοὺς νέους αὐτοὺς Ρεμβασμούς σου σὲ γελάσουν οἱ ἐσβεσμένοι ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ μας! Ἄφρησε τὰ παλαιὰ, τὰ κατηργημένα, καὶ πάρε τὰ νέα ψευδώνυμα. Προσπά-

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

Τὰ δεκαπέντε χρόνια τῆς Μαρίας κουράζονται πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὸ πλέξιμον, — ὅταν προπάντων εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἀναμιγνύεται καὶ ἡ Ψινοῦλα... Σήμερον παραδείγματός χάριν, ἡ τελευταία αὐτὴ ἀνεμίχθη πάρα

θησε νὰναδειχθῆς τέλειος Ἐξερσηνητῆς τῶν Ψευδωνύμων!

Εἰς ἓνα μικρὸν Ψαρόμυαλον, ἐχάρισαν ἓνα ὠραιότατον κέρνον Ἴππότην. Εἶχεν εὐμορφον πρόσωπον ροδοκόκκινον, ξανθὰ μαλλιά εἰς βοστρύχους, καπέλον μαῦρον βελουδένιον καὶ μανδύαν μεταξωτὸν κόκκινον. Καὶ ἀφ' οὐ τὸν ἐπαίξεν ἀρκετὰ ὁ Ψαρόμυαλος, τοῦ ἦλθεν ἡ ἰδέα νὰ του κάμῃ... ἓνα θερμὸν λουτρόν. Ὡ φρίκη! Τὸ πρόσωπον ἔλυωσε, τὰ μαλλιά ἐξεκόλλησαν, τὸ καπέλο ἐξέβαψε, καὶ ὁ κόκκινος μανδύας μετεβλήθη εἰς φόρεμα Ἀρλεκίνου... Καὶ ἄμα τὸν εἶδε σὲ τέτοιο χάλι, ὁ μικρὸς: — Καλὲ αὐτὸς εἶνε ὁ Ἴππότης τῆς Ἐλεεινῆς Μορφῆς! ἐφώναξε.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

γῆς, τοὺς ὁποίους κάμνει τὸ δυστυχημένον ζῶον, καὶ τοὺς ὁποίους ἀναπαριστᾷ πιστότατα τὸ ἀσύλληπτον εἶδωλον τοῦ καθρέπτου! Τὰ μουστάκια τῆς Ψινοῦλας ἀνορθοῦνται ἀπειρητικά, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἄλλης Ψινοῦλας αἰτρίχες φρικιοῦν ἀπὸ θυμόν, καὶ δάσκις οἱ πόδες οἱ ὀπλισμένοι ὑπόουλος μετὰ τοὺς ὀξεῖς ὄνυχας, ἐκτείνωνται διὰ νὰ κτυπήσουν τὸν ἐχθρόν, τὴν ἰδίαν στιγμήν ἀκριβῶς καὶ ὁ ἐχθρὸς ζητεῖ νὰποδώσῃ τὰ ἴσα...

Καὶ ἡ Ψινοῦλα, μετὰ πολλὰς ματαιὰς προσπαθείας, ὀρμίζεται ἀπὸ μέσα τῆς νὰ ἐκδικηθῇ σκληρότατα, ὅταν ἡ ὑάλος δὲν θά τὴν χωρίξῃ πλέον ἀπὸ τὸν αὐθάδη ἐχθρόν, ὁ ὅποιος δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ οὔτε βῆμα πρὸ τῆς ὀργῆς

τῆς... Καὶ ἡ Μαρὶκα διασκεδάζει ὑπερβολικά, καὶ δὲν βιάζεται καθόλου νὰποσύρῃ τὸν καθρέπτην, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ὁποίου βλέπει καὶ τὸ ἰδικόν τῆς πρόσωπον νὰ μειδιᾷ...

Εἶνε χαριτωμένη πραγματικῶς ἡ διασκεδάσις σου, Μαρὶκα. Ἀλλὰ δὲν συλλογιζέσαι καὶ τὴν γαργιάν, ἡ ὅποια περιμένει τὰς ζεστὰς κολήτσες πού τῆς ὑπεσχέθης; Ἄφρησε λοιπὸν τὴν Ψινοῦλαν ἡσυχην, καὶ ξεμπερδεύσε τὰ κουβάρια, καὶ πᾶσε τοὺς πόντους, καὶ ἄρχισε πάλιν νὰ πλέχῃς...

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΙΩΤΟΣ

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

Γνωρίζετε τον Φασουλάκη ;
 Δέν τον γνωρίζετε, και θά σας τον συστήσω : Είνε ο μικρότερος αδελφός του φίλου σας Γιούλιβερ, πού σας διηγήθηκα πέρυσι τὰ μεγάλα και φοβερά του ταξείδια. Ένα παιδάκι παχουλό και στρομπουλό, πού του άρέσει καλλίτερα νά παιζη παρά νά μελετᾶ, και που έχει καλλίτερα νά του δώσης ένα μπακλαβά παρά ένα . . . μπάτσο !

Άμὲ γνωρίζετε τὸν Μικέν ;
 Δέν τον γνωρίζετε ; Τόσω τὸ καλλίτερο για σᾶς ! Είνε μιὰ μάγκα, ένα παληόπαιδο, πού ὁ Θεός νά σας φυλάξη !

οι συμμαθηταί του εἶχαν υπάγη νωρίς-νωρίς εἰς τὸ Σχολεῖο και εἶχαν ἔμβη πειὰ εἰς τὴν Τάξιν, ὅπου, σάν καλὰ παιδιὰ που ἦσαν, ἐμελετοῦσαν τὰ μαθήματα των με ὄλην τους τὴν καρδιά, ὁ κακὸς Μικὲς ἐτρόβηξεν ἔξω τὸν φίλον του Φασουλάκη και του εἶπε :

— Φασουλάκη, θέλεις νά πάμε νά διασκεδάσουμε ;
 Νά διασκεδάσουν ;
 Και τί καλλίτερο ἤθελεν ὁ Φασουλάκης ;
 — Ἄκους ἐκεῖ πού δέν θέλω ! τοῦ εἶπε.
 — Τότε λοιπὸν ἔλα μαζί μου. Θά σε πάγω εἰς τὸ Μεγάλο Πανηγύρι νά ἴδῃς πράγματα και θαύματα. Ἄ, μὰ δέν ἤξεύρεις τί ὠραῖα που θά εἶνε, Φασουλάκη μου ! Θά ἴδουμε ταχυδακτυλογράφους, καραγκιόζηδες, φασουλῆδες, ἀγριανθρώπους, θεριά. Θά γυρίσουμε με τάλογάκια· θάκούσουμε μουσικὲς· θά φᾶμε παγωτά, στραγάλια και κουλουράκια ζαχαρένια.

— Στὸ Μεγάλο Πανηγύρι ! Ἄ μὰ θά εἶνε ἔκτακτο ! Δέν ξεύρεις, Μικέ μου, πῶς μάρεσούν τὰ ἄλογα και τὰ ζαχαρένια κουλουράκια !
 Ἄλλ' ἀπὸ μέσα του πάλι ὁ Φασουλάκης συλλογίζεται : « Τί θά' πῃ ἡ μαμμά ; » Και ἴσα-ἴσα πού ἡ μαμμά του ἀπαγόρευσε νά ἔχη φιλιές μ' αὐτὸ τὸ μάγκα τὸ Μικέ . . .

— Ναί, μὰ τί θά' πῃ ἡ μαμμά ; λέγει ὑστερα δυνατὰ ἔστὸ Μικέ.
 — Και πού θά το μάθη ἡ μαμμά σου ; ἀπαντᾷ ὁ Μικὲς. Εἶνε τάχα ἀνάγκη νά τῆς το πῆς ; Μὴν εἶσαι κουτός !

Ἄλθθεια, ὁ Μικὲς ἔχει δίκην. Ἡ μαμμά του Φασουλάκη δέν θά το μάθη, ἀφ' οὗ αὐτὸς βέβαια δέν θά τῆς πῆ τίποτε.
 Και ἔστι ἀποφασίζεται νά πάγουν ἔστὸ Μεγάλο Πανηγύρι.

Τί και πῶς, θά σας τα πῶ μεθαύριο.
 Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Ὡς καλλιτέραν μετάφρασιν θά θεωρήσω ἐκείνην, τῆς ὁποίας ἡ γλῶσσα θά εἶνε ἡ συνήθως γραφομένη ὑπ' ἐμοῦ και ὑπὸ τῶν συνεργατῶν μου, και ἡ ὁποία ὑποδιδή τὸ γαλλικὸν κείμενον ὅσῳ τὸ δυνατόν κομψῶς, γλαφυρῶς, πιστῶς, ἀλλὰ και συγχρόνως ἐλευθέρως, ὥστε νά μὴ περιέχη γ α λ λ ι σ μ ο ῦ ς .

Οἱ διαγωνιζόμενοι ὀφείλουν νά γράψουν τὴν μετάφρασιν των, κατὰ τὸν Κανονισμόν, εἰς χω ρ ι σ τ ὶ ν φ ὺ λ λ ο ν χ ἄ ρ τ ο υ — τὸ ὅποιον νά μὴ περιέχη τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῆς, — και νά ὑπογράψουν ἢ μόνον με τὸ ὄνομά των ἢ και με τὸ ψευδώνυμόν των μαζί (ἂν ἔχουν και ἐπιθυμοῦν νά κάμουν χρῆσιν αὐτοῦ.)

Βραβεῖα ὀκνονεμηθοῦν τὰ ὠρισμένα δι' ὄλους τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια βλέπετε εἰς τὸ ΣΤ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (σελ.13.)

Ἴδου τὸ πρὸς μετάφρασιν κείμενον :

CHANSON DE BONNE ANNÉE

Sur la branche couverte de neige du houx, un gentil rouge-gorge chante.

— Bonne année à tous ! dit-il.

Et il lance son bon souhait de toute la force de son gosier. Et dans la chambre des enfants, bien chaude et bien close, une petite fille et un petit garçon regardent par la fenêtre.

— Robin, Robin, dit la petite fille, Robin rouge gorge, pourquoi chantes-tu si gaiement ce matin ? La neige est épaisse ; le vent est froid ; n'as-tu pas peur de geler ?

— Des girandoles de diamant pendent des feuilles du houx, et un tapis blanc couvre la prairie ; mais je ne crains pas le froid le jour des étrennes, dit le brave petit oiseau.

« Car Dieu est bon, Dieu est amour. C'est lui qui fit la terre et la mer, les champs et les bois. Pas un moineau ne peut mourir sans sa permission. Il prendra soin du pauvre petit rouge-gorge, et il permettra que, tout ce jour, je jette à tous ce cri d'allégresse : Bonne année, Bonne année à tous !

Δέχομαι μεταφράσεις μέχρι τῆς 20 Φεβρουαρίου ἑ. ἑ. Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ὁ παρὼν Ὁδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγουμένον.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» παρακαλεῖται νάναγνώσῃ μετὰ μεγίστης προσοχῆς και τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὁδηγοῦ, και νά συμμορφῶνται ἐκάστοτε κατὰ γράμμα με τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.]

Κεφάλαιον Α' . ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» οἱ θέλοντες νά λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν Ἄλλη λογραφίαν της και εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς ἢ νάνατάσσουν Μικρὰ Μυστικά, κτλ. κτλ. λαμβάνουν συνήθως ἑν ψευδώνυμον.

Τὸ ψευδώνυμον εἶνε ἀναγκαῖοτατον, ἂν μάλιστα τηρῆται ὑπὸ τοῦ κατόχου του ὅσῳ τὸ δυνατόν μυστικόν, ὥστε νά μὴ το ἤθερῃ παρὰ μόνον αὐτὸς και ἡ Διάπλασις. Τότε ἡ Ἄλληλογραφία, ἡ διεξαγομένη δημοσίᾳ, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἔχει τὸ θέλητρον τοῦ μυστηρίου και γίνεται πολὺ ἐλκυστικὴ, μετὰ τὸ πλῆθος και τὴν ποικιλίαν τῶν ἀγνώστων ψευδωνύμων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Διάπλασις ἔχει ὄλην τὴν ἐλευθερίαν νάπαντᾶ, νά συμβουλεύῃ ἢ και νά κάμνη ἐνίοτε παρατηρήσεις πρὸς τοὺς φίλους της, χωρὶς νά τους ἐχέτηρ, δημοσιεύουσα τὰ ὄνομάτῳ των.

Ὁ Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 1. — Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ἢ ἀδελφὸς αὐτοῦ, δικαιοῦται νά λάβῃ δωρεάν ἑν μόνον ψευδώνυμον καθ' ὄλην τὴν περίοδον τῆς συνδρομῆς του, εἴτε ἑν μόνον ἔτος διαρκέσῃ αὐτῇ, εἴτε περισσότερα.

Ἄρθρον 2. — Ἄν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀναγκασθῇ ποτε δι' οἰωνήποτε λόγον νάλλάξῃ ψευδώνυμον, ὀφείλει νά στελεῖ ἡ συγχρόνως μετὰ τὴν πρότασιν του και ἑν φράγξον. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἑν μέρος θάφαιρητῇ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ψευδωνύμων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θά κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων Μαθητῶν.

Ἄρθρον 3. — Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ ψευδώνυμον πρέπει νά ἐγκριθῇ και ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. Δύναται ὅμως ὁ συνδρομητὴς νά προτείνῃ πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθέτων εἰς τὴν Διάπλασιν τὴν φροντίδα τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου. Ἡ ἐγκρισις ἢ ἡ ἀπόρριψις ἢ ἐκλογὴ ἐνὸς ψευδωνύμου ἀνακοινούται πρὸς τὸν προτείναντα διὰ τῆς Ἄλληλογραφίας τοῦ φύλλου.

Ἄρθρον 4. — Ἀπαράδεκτα καθ' ἀρχὴν εἶνε τὰ ψευδώνυμα α') τὰ ἀνήκοντα εἰς ἄλλους, διατελοῦντας ἑπὶ συνδρομητᾶς β') τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλα προσεχρήθοντα γ') τὰ δυνάμενα νά παραβλάψωσι τὰ συμφέροντα τοῦ φύλλου, θεωρούμενα ὡς ἐπιλήψιμα ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ξένων Κρατῶν· και δ') τὰ ὄνοματῳ συγγρόνων Ἑλλήνων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν.

Ἄρθρον 5. — Ὁ συνδρομητὴς, διὰ τὸν ὅποιον ἐνεκρίθη ἤδη ἑν ψευδώνυμον, πρέπει νά το σημειῶνῃ πάντοτε πλησίον τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς πᾶν ὅ,τι στέλλει πρὸς τὴν Διάπλασιν : ἐπιστολάς, σελεύς, ἀπαντήσεις εἰς Διαγωνισμοὺς,

Πνευματικῆς Ἀσκήσεως πρὸς δημοσιεύσιν, κτλ. κτλ. Ἡ παράλειψις τοῦ ψευδωνύμου του σημαίνει διὰ ἐπιθυμίᾳ νά γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματος του. Ἐπομένως, ὅταν δὲν ἔχη τοιοῦτον σκοπὸν, πρέπει νά προσέχη νά μὴ το παραλείπη. Ἐπίσης, οὐδέποτε πρέπει νά ὑπογράφεται μόνον με τὸ ψευδώνυμον, παραλείπων τὸ ἀληθές του ὄνομα.

Κεφάλαιον Β' .

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ «Διαπλάσει» δημοσιευμένων Παιδικῶν Πνευμάτων και Πνευματικῶν Ἀσκήσεων εἶνε ἀνατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συνδρομητᾶς της. Ἐκαστος δύναται νά στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα και Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, ἐξ ὧν ἡ Διάπλασις ἐκλέγει και δημοσιεύει τὰ καταλληλότερα.

Ὁ ἀναγινώσκων τὰ ἐκάστοτε δημοσιευόμενα, δύναται, ἂν εἶνε εὐφυῆς, νά ἐπινοήσῃ και μόνος του νέα. Εἰδικῆς ὁδηγίας πρὸς σύνταξιν αὐτῶν δὲν δυνάμεθα νά δώσωμεν, διότι τὰ μὲν Παιδικὰ Πνεύματα δὲν ὑπάρχοντα εἰς ὠρισμένους κανόνας, τὰ δὲ εἶδη τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων (Αἰνιγμάτων, Λεξιγρίφων, Συλλαβογρίφων, Γρίφων, Προβλημάτων, Ἑλλητισυμφώνων, Φωνηεντολίπων, Πυραμίδων, Κλιμακωτῶν, Κυβολέξων, Ἀκροστιχίδων, Μεσοστιχίδων, Μαγικῶν Γραμμάτων κτλ. κτλ.) εἶνε τόσο πολλὰ και ποικίλα, ὥστε θά ἐχρεοιάζοντο σελίδας δλόκληραι ἂν ἠθέλωμεν νά δώσωμεν ὁδηγίας περὶ ἐνὸς ἐκάστου. Εὐτυχῶς ἡ πείρα τῶν καταγινόμενων εἰς τὰ τοιαῦτα ἀναπληροῦναι βεβημηδὸν τοὺς κανόνας και τὰς ὁδηγίας.

Αἱ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμεναι Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, καθὼς και τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, πρέπει νά γράφονται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἄνωθεν πρέπει νά ἐπιγράφεται : «Παιδικὰ Πνεύματα, στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει ὑπὸ τοῦ δέγνα (ὄνομα και ψευδώνυμον, ἂν ἔχη, ἢ μόνον ὄνομα, ἂν ἐπιθυμῇ νά δημοσιευθῶν με τῷ ὀνόμα του) ἢ «Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, στελλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει, ὑπὸ τοῦ δέγνα » Κάτωθεν ἐκάστης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως, πρέπει νά σημειόνεται και ἡ λύσις αὐτῆς. Καὶ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, καθὼς και αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις πρέπει νά εἶνε ἔργα πρωτότυπα τοῦ στέλλοντος, ἀδημοσίευτα, και ὄχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ «Διαπλάσει» ἢ ἄλλοχού.

Ἡ Διάπλασις οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει νά δημοσιεύῃ τὰ στελλόμενα πρὸς αὐτήν, οὔτε ποτε δίδει τὸν λόγον, διατὶ δέν τα ἐδημοσίευσεν. Ἐκλέγει και

δημοσιεύει τὰ καλλίτερα, ἀπορρίπτει δὲ πάντα τὰ λοιπὰ ἀδιακρίτως, εἴτε διότι ἔτυχε νά δημοσιευθῶν ἄλλοτε, εἴτε διότι ὁμοιάζον με ἄλλα δημοσιευθέντα κτλ. κτλ. Ἄλλως τε λαμβάνει τόσον πολλὰ, ὥστε θά ἦτο ἀδύνατον νά κρίνῃ ἰδιαίτερος ἑν ἑκάστον. Οἱ φίλοι της λοιπὸν ἄς τη στέλλουν ὅσα Παιδικὰ Πνεύματα και Πνευματικὰς Ἀσκήσεις συνθέτουν, και ἄς μὴ ἐρωτοῦν ποτὲ ἂν θά δημοσιευθῶν ἢ διατὶ δέν ἐδημοσιεύθησαν, διότι ἀπάντησιν δέν θά λαμβάνουν καθ' ἀρχὴν.

Ἀπλῶς. — Ἐκτὸς τοῦ ἐγκρινόμενου Παιδικῶν Πνευμάτων, τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων και τῶν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς βραβευμένων (Διηγημάτων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων και Ἐικόνων,) οἱ συνδρομηταί τῆς Διαπλάσεως οὐδὲν ἄλλο δύναται νά δημοσιεύσων εἰς τὸ φύλλον.

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παιδῶν» συντάσσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ ἐιδικῶν συγγραφέων και ποιητῶν, τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεργατῶν. Ὡστε οἱ συνδρομηταί πρέπει νά μάθωσιν διὰ εἰνε περιττὸν και νά τὴν ἐρωτώσιν ἂν δεχεται ἔργα των πρὸς δημοσίευσιν. Ἀναγινώσκει ὅμως πάντοτε μετὰ προθυμίας και χαρᾶς τὰ πρωτολεῖα τῶν φίλων της, ὅσα ἐνίοτε τῇ στέλλουν, ὄχι διὰ νά τα δημοσιεύσῃ, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ νά τοῖς εἴπῃ τὴν γνώμην της.

Κεφάλαιον Γ' .

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΛΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παιδῶν», προτείνει καθ' ἔτος τρεῖς Διαγωνισμοὺς πρὸς εὑρεσιν τῶν Λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις αὐτῆς δημοσιευμένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Ὁ πρῶτος περιλαμβάνει τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις τὰς δημοσιευόμενας ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Ἰανουαρίου, μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ Ἀπριλίου, ὁ δεύτερος τὰς ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Μαΐου, μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ Αὐγούστου και ὁ τρίτος τὰς ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Δεκεμβρίου. Ὡστε ἔχομεν ἑνα Διαγωνισμόν Λύσεων κατὰ τετραμηνίαν.

Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, διαρροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των ἤτοι : εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν, τὴν Μεσαίαν και τὴν Ἀνωτέραν.

Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν ὑπάγονται οἱ μικρότεροι ἐκ τῶν φίλων τῆς Διαπλάσεως, τοῦτέστιν οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρις ἑνδεκα ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἡ Μεσαία Τάξις περιλαμβάνει τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν 12-15 ἐτῶν συμπληρωμένων.

Είς την *Ανωτέραν Τάξιν* τέλος κατα-
τάσσονται οι από 16 ετών και άνω.

Χάρις εις την υποδιείραση ταύτην, *εκα-
στος συνδρομητής της Διαπλάσεως συναγω-
νίζεται μετά συνομηλικών του.*

Πάς συνδρομητής και πάσα συνδρομή-
τρια της Διαπλάσεως έχει το δικαίωμα
να λαμβάνη μέρος εις τους Διαγωνισμούς
των Λύσεων δύναται δὲ ὁ συνδρομητής,
ἂν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτός, νὰ πα-
ραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἕνα ἢ μίαν
ἐκ τῶν ἀδελφῶν του. *Δύο ἀδελφία συγχρό-
τως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος εἰς
τὸν αὐτὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων* (εἰς τοὺς
ἄλλους ὅμως Διαγωνισμοὺς τῆς Διαπλά-
σεως δύναται νὰ συμμετέχουν καὶ ὅλα μαζί
τὰ δέξια ἐκάστου συνδρομητοῦ ἢ συνδρο-
μητριας.)

Μεταξὺ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων,
τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν, ὑπάρχουν καὶ εὐ-
κολώταται, ἐπιτήδες δὲ τὴν μικρὰν Τάξιν,
καὶ ἄλλαι πάλιν ἀναλόγως δυσκολώτεραι
διὰ τὰς μεγαλύτερας τάξεις τῶν ἀναγνω-
στῶν μας.

Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων
ἐκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλωνται
ἐγκαιρῶς, ὥστε νὰ φθάσουν εἰς τὸ Γραφεῖον
μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς
τῆς ὁποίας εἶνε δεκταὶ αὐταί, καὶ ἴτις
σημειῶται εἰς ἕκαστον φύλλον πάντοτε
ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Ἰδιαιτέρως προτεινόμενον
Πνευμ. Ἀσκήσεων*. Αἱ μετὰ τὴν τεταγ-
μένην προθεσμίαν στέλλόμεναι λύσεις δὲν
λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Ὁ ἰδιαιτέρος χάρτης τῶν Λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγω-
νισμοὺς τῶν Λύσεων ὀφείλουσι νὰ γράφουν
τὰς λύσεις των ἐπὶ ἰδιαιτέρου χάρτου, εὐ-
ρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Διαπλάσεως.

Ὁ χάρτης οὗτος πωλεῖται εἰς φακέλους
ἐκάστος τῶν ὁποίων περιέχει εἰκοσι (20)
φύλλα (ἑσὰ ἄρκουον δι' ἕνα Διαγωνισμὸν.)
Ἐκαστον φύλλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει
νὰ γράφωνται αἱ λύσεις ἐνδὸς μόνου φυλλα-
δίου τῆς Διαπλάσεως, ἔχει τὰς ἀναγκαίας
ὑποδιείρασεις, αἱ ὁποῖαι ὑποδεικνύουν ἀκρι-
βῶς εἰς τὸν Διαγωνιζόμενον πῶς πρέπει νὰ
σημειώσῃ τὸ ὄνομά του, τὸ ψευδώνυμόν
του (ἂν ἔχη), τὴν ἡλικίαν του, τὴν δια-
μονήν του, τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης λυομένης
Πνευματικῆς Ἀσκήσεως καὶ τὴν λύσιν τῆς.
(Ὅσοι ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων δὲν ση-
μειώσουν τυχὸν τὴν ἡλικίαν των, κατα-
τάσσονται εἰς τὴν *Ἀνωτέραν Τάξιν*. Ὁ
Χάρτης τῶν Λύσεων εἶνε ἀχαράκτος ὀρι-
ζοντίως, ἐπιτήδες, διὰ νὰ τον χαρακὸν
ἐκάστος ὅπως θέλῃ, καὶ ἂν θέλῃ.)

Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου,
ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς
Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ἐπ' ὄψει.
Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσότερων φυλλα-
δίων Λύσεις εὐρίσκωνται γεγραμμέναι ἀτό-
πως ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου,
μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ
δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

Ἐκαστος Φάκελλος Χάρτου τῶν Λύσεων
ἐξ 20 φύλλων τιμᾶται φρ. ἐν (1). Ὁ μέλ-
λων νὰ διαγωνισθῇ, πρέπει πρῶτον νὰ προ-
μηθευθῇ ἕνα τοῦλάχιστον φάκελον.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Χάρτου τῶν Λύ-
σεων γεγραμμέναι λύσεις, ὅταν δὲν συ-
νοδεύωνται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται
νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου
μὲ πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον.
Οἰκονομία σημαντικὴ διὰ τοὺς διαγωνιζο-
μένους.

Ἀπονομὴ τῶν Βραβείων.

Πρῶτον Βραβεῖον εἰς ἕκαστον Διαγωνισμὸν
Λύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν διαγωνιζο-
μένων, ἴτοι ἂν εἰς ἕξ ἐκάστης τῶν τριῶν
τάξεων, ὁ ἔχων τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύ-
σεις μεταξὺ ἄλλων συνομηλικῶν του. (Ὅρ-
θαὶ λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθ'
ἄλοκληρῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλά-
σεως δημοσιευόμενας, — ἐκτὸς μόνον, ὅταν
μία Πνευματικὴ Ἀσκήσις ἐπιδέχεται καὶ
ἄλλας λύσεις, ἐπίσης ὀρθὰς, ἴτοι συμψω-
νούσας πρὸς τὴν πρότασιν.)

Δεύτερον Βραβεῖον λαμβάνουν ἕξ ἐκ τῶν
διαγωνιζομένων, ἴτοι ἂν εἰς ἕξ ἐκάστης
τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς
λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ πρῶτον
βραβεῖον.

Τρίτον Βραβεῖον λαμβάνουν ἑνέα ἐκ τῶν
διαγωνιζομένων, ἴτοι τρεῖς ἐξ ἐκάστης τά-
ξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς
λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ δεύτερον
βραβεῖον.

Ἐπαίνοι τυγχάνουσι πάντες οἱ ἔχοντες
ὀρθὰς λύσεις ἔτι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως
τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὐρεν ὁ τελευταῖος
τῶν λαβόντων τὸ τρίτον βραβεῖον ἐξ ἐκά-
στης τάξεως.

Ἐβήμιον μνείας τυγχάνουσιν οἱ ἔχοντες
ὀρθὰς λύσεις ἔτι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως
τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὐρεν ὁ τελευταῖος
τῶν τυχόντων ἐπαίνου ἐξ ἐκάστης τάξεως.

Τῶν λοιπῶν δημοσιεύονται ἀπλῶς τὰ
ὀνόματα κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν, μετὰ
τοῦτον τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὐρεν.

Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ

Οἱ τυχόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνι-
σμοὺς τῶν λύσεων ἐνὸς οἰοῦντιποτε βραβεῖου
εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύναται
νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ
κατώτερον βραβεῖον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν,
καὶ τίθενται τιμητικῶς ἐκτὸς διαγωνισμοῦ,
εἰάν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων των τοῖς παρέχῃ
τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον
βραβεῖον, ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε. Δὲν τί-
θενται δὲ ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, μόνον εἰάν
διαγωνίζωνται εἰς τάξιν μεγαλύτεραν ἢ πρὶν
ἢ εἰς τὴν ἴδιαν μὲν τάξιν, ἀλλὰ δι' ἀνωτέ-
ρον βραβεῖον, ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε.

Κεφάλαιον Α'.

ΑΙ ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αἱ λεγόμεναι Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως
εἶνε ἕν εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς
Διαπλάσεως μία Ἐρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν
οἱ φίλοι τῆς ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῶν, ἐν-
τὸς ὀρισμένης προθεσμίας.
[Παραδείγματα χάριν. ἡ Ἐρώτησις διὰ
τὴν Ὀγδόην Κυριακὴν εἶχεν ὡς ἐξῆς:
"Ἄν ἦθε γονεῖς καὶ εἶχατε παιδιὰ ἄτα-
κτα καὶ ἀμελῆ, με τί τρόπον θὰ τα εἰδιορ-
θώτατε; — Ἡ δὲ ἐρώτησις τῆς Ἐκτης Κυ-

ριακῆς ἦτο ἡ ἐξῆς: *α' Ἐὰν διὰ μίαν καὶ
μόνην ἡμέραν, οἳς εἰδότες ἐξουσία νὰ κά-
μετε θ, τι θέλετε, τί θὰ ἐκάματε: Πῶς ἠθέ-
λατε μεταχειρισθῆ τὴν παρτοδυναμίαν σας
αὐτῆν;"]*

Αἱ ἐπιστολαὶ αἱ περιέχουσαι τὴν ἀπάν-
τησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφουν τίποτε ἄλλο
ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφωνται ὡς ἐξῆς:
*Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάδε) Κυριακὴν τῆς
Διαπλάσεως.*

Κατόπιν ἡ Διάπλασις, βοηθουμένη συ-
νήθως ἀπὸ τὸ σπιτικόν τῆς, (τὸ ὁποῖον ἀπο-
τελεῖται ἀπὸ τὴν γρηαῖαν οἰκονομίαν τῆς
Μάρθας, ἀπὸ τὸν νεαρόν ψυχογυῖόν τῆς
Ἀνανίας καὶ ἀπὸ τὰς δώδεκα μικρὰς ἀ-
δελφάς του: *Ἀγάπην, Πίστιν, Ἐλπίδα,
Καλὴν, Κιχήν, Φιλήν,* κτλ. καὶ ἀπὸ μίαν
μαύρην γάταν ὀνομαζομένην *Πίσσαν*) ἢ
Διάπλασις λοιπὸν ἀναγινώσκει τὰς ἀπαν-
τήσεις αὐτάς, ἐκ τῶν ὁποίων βραβεῖα μετὰ
Ἄ Βραβεῖον τὴν καλλιτέραν, μετὰ Β' Βρα-
βεῖον τὰς δύο μετ' αὐτάς, ἀπονέμει δὲ Ἐπαι-
νον (Α', Β' καὶ Γ') καὶ Ἐβήμιον Μνείαν
εἰς ὅσας κριθῶσιν ἄξια.

Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντήσεων γράφεται ὑπὸ
τῆς Διαπλάσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀνανία, ἢ
ὑπὸ τῆς Ἀγάπης, ἢ ὑπὸ τῆς Κυρᾶ Μάρ-
θας (κατὰ τὰς περιστάσεις,) δημοσιεύεται
δὲ εἰκονογραφημένη πλουσίως εἰς φυλλάδιον
διπλοῦν, ἴτοι δεκαεξαεπίδον. [Ἐντὸς ὀλί-
γου θὰ ἐκδοθῇ τοιοῦτο διπλοῦν φυλλάδιον
μετὰ τὴν κρίσιν τῆς Ὀγδόης Κυριακῆς — τῆς
ὁποίας ἡ προθεσμία ἔληξεν ἤδη, — ὡς καὶ
μετὰ τὴν ἐρώτησιν τῆς Ἐνάτης Κυρια-
κῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θάπαντήσουν καὶ οἱ
νεοὶ συνδρομηταί.]

Κατ' ἔτος γίνονται συνήθως δύο ἢ τρεῖς
Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως. Ὁ διαγωνι-
σμός οὗτος εἰσῆλθη ὑπὸ τοῦ 1896, καὶ ἐ-
θεωρήθη ὡς μία ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας ἐπι-
τυχίας μας.

Κεφάλαιον Β'.

ἌΛΛΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

**Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Διη-
γήματος.** Δίδεται ὡς θέμα μία σειρά εἰ-
κόνων, καὶ ἐπὶ τῆ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ
γραφῇ ἕν διήγημα. Οἱ ὄροι τοῦ Διαγωνι-
σμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐκάστοτε λε-
πτομερῶς μετὰ τῶν εἰκόνων, ἐπὶ τῆ βάσει
τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ τὸ διη-
γημα. Κατ' ἔτος γίνονται εἰς Διαγωνισμὸς
Διηγῆματος.

Γίνονται ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι **Μι-
κροὶ Διαγωνισμοὶ**, οἱ κυριώτεροι τῶν
ὁποίων εἶνε: **Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς,
Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας, Διαγωνισμὸς
πρὸς σύνθεσιν Ποιή-
ματος, Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως**,
(ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικῶ καὶ γερμανι-
κοῦ) **Διαγωνισμὸς Ῥαπτικῆς, Δια-
γωνισμὸς Ἐπιστολογραφίας** κτλ.
Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσον-
ται ἐκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὀρίζονται λε-
πτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὄροι, οἱ ὁποῖοι
εἶνε ἄλλοτε ἄλλοι.
Ὀσιώδης Δεσπομέρεια. — Εἰς ὅλους
τούτους τοὺς Διαγωνισμοὺς, ὅπως καὶ εἰς

τὴν Ἀλληλογραφίαν, εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν
τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν
πρὸς δημοσιεύσιν Παιδικῶν Πνευμάτων καὶ
Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, δύναται νὰ λαμ-
βάνουν μέρος, ὄχι μόνον πᾶς συνδρομητής
καὶ πᾶσα συνδρομητρια, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀ-
δελφία των, ὅσα θέλουν. ΜΟΝΟΝ εἰς τὸν
Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων, ὡς βλέπετε ἐν
οἰκείῳ τόπῳ, ἐν μόνον πρόσωπον δι' ἐκά-
στην συνδρομὴν δύναται νὰ λαμβάνῃ με-
ρος, ἢ αὐτὸς οὗτος ὁ συνδρομητής, ἢ ἐν
ἀπὸ τὰδελφία του.

Κεφάλαιον ΣΤ'.
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως δια-
ρροῦνται εἰς Μεγάλους καὶ Μικροὺς.

Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς
τῶν Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγῆ-
ματος καὶ αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως.

Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ τῆς Ζωγραφι-
κῆς, τῆς Καλλιγραφίας, τῆς Ῥαπτικῆς,
τῆς Μεταφράσεως, τῆς Ἐπιστολογρα-
φίας κτλ. κτλ.

Α'. — Εἰς τοὺς **Μεγάλους Διαγωνι-
σμοὺς**:

Ὁ τυχὼν Α' βραβεῖου λαμβάνει τὰς
ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται
τὸ βραβευθὲν ἔργον του (ὅταν εἶνε Διήγημα,
ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς) β') δημοσιεύεται
ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, ἂν στει-
λῃ μίαν του φωτογραφίαν, ἄμα βραβευθῇ,
εἴτε μετὰ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον διη-
γωνίσθη, εἴτε μετὰ τὸν ὄνομά του, ἂν δηλώσῃ
ρητῶς δι' ἐπιθυμίαν νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνό-
ματός του. (Ὅτις δὲν τῆς φωτογραφίας, ὁ
στέλλων αὐτὴν πρὸς δημοσίευσιν, παρακαλεῖ-
ται νὰ σημειώσῃ σαφῶς τὸ ὄνομά του τὴν διευ-
θυνσίν του, τὸ ψευδώνυμόν του — ἂν ἔχη, —
τὸν Διαγωνισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἐβραβεύθη,
καὶ πῶς ἐπιθυμεῖ νὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν
του, δηλαδὴ μετὰ τὸ ὄνομα ἢ μετὰ ψευδῶ
νυμόν) γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3)
τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου,
ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, κατ' ἐκ-
λογὴν του. (Ὁ βραβευόμενος ὀφείλει νὰ ζη-
τῇ τὸ βραβεῖόν του καὶ νὰ σημειώσῃ τοὺς
τόμους τοὺς ὁποῖους ἐπιθυμεῖ, ἄλλως οὐδὲν
τῶ στέλλεται.)

Ὁ τυχὼν Β' βραβεῖου, λαμβάνει ὡς
δῶρον δύο (2) τόμους Διαπλάσεως τῆς Α'
Περίοδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς,
ἐπίσης κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτήσιν του.

Τέλος ὁ τυχὼν Γ' βραβεῖου, λαμβά-
νει ὡς δῶρον ἕνα (1) τόμον Διαπλάσεως Α'
Περίοδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς,
ὡς ἄνω.

Β'. — Εἰς τοὺς **Μικροὺς Διαγωνι-
σμοὺς**:

Ὁ τυχὼν Α' βραβεῖου λαμβάνει τὰς
ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται
τὸ βραβευθὲν ἔργον του (ὅταν δὲ εἶνε Ζω-
γραφικὴ ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογρα-
φικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ) β') δημοσιεύ-
εται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, κατὰ
τοὺς ὄρους τοῦ Α' βραβεῖου τῶν Μεγάλων
Διαγωνισμῶν γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τρία
(3) τομῖδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος
(Α', Β' καὶ Γ'): α' ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Δια-
πλάσεως.

Ὁ τυχὼν Β' βραβεῖου λαμβάνει ὡς
δῶρον, δύο (2) τομῖδια Παιδικοῦ Πνεύμα-
τος (Α' καὶ Β' ἢ Α' καὶ Γ' ἢ Β' καὶ Γ')

κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτήσιν του.
Τέλος ὁ τυχὼν Γ' βραβεῖου λαμβάνει
ὡς δῶρον ἕν (1) τομῖδιον Παιδικοῦ Πνεύμα-
τος, ὡς ἄνω.

Σημειώσις: Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλά-
σσονται. Ὁ δικαιούμενος π: χ: νὰ λάβῃ τρεῖς
τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύ-
ναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτοῦ ἴσης
ἢ κατωτέρας ἀξίας.

τὸ Ἄθρονον Βραβεῖον

Ἄθρονον Βραβεῖον λέγεται ἐν ἐξαιρε-
τικῶν βραβεῖον, ἰσοδυναμοῦν μετὰ Α' Βρα-
βεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἢ
Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν Συνδρομητὴν,
ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ
ὁποῖα ἔλαβεν τυχὸν διαγωνιζόμενος ἐκάστοτε
εἰς διαφόρους Διαγωνισμοὺς.

Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα τῶν
Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθη-
σαν αἱ ἐπέμοροι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

Τὸ Α' βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν μο-
νάδα (1).

Τὸ Β' βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ τέταρ-
τον τῆς μονάδος (1/4).

Τὸ Γ' βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ ὄγδον
τῆς μονάδος (1/8).

Ὁ δὲ Ἐπίνοος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μετὰ
δέκατον ἔκτον τῆς μονάδος (1/10).

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖ-
ται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1899 ἰδιαιτέρον
Βιβλίον τῶν Βραβευομένων, ἂν στει-
λῶσιν διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ Βρα-
βεῖα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦδε θὰ λαμβάνηται ἐκ-
στοτε. Καὶ ἄμα οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβεῖων, τὰ
ὁποῖα ἔλαβεν εἰς συνδρομῆς, δώσουσιν ἄ-
θροισμα ἴσον μετὰ τὴν μονάδα (1) ἀμείσως εἰς
τὸν συνδρομητὴν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ
Ἄθρονον Βραβεῖον.

(Παραδείγματα: Ὁ Α' συνδρομητής ἔλαβε
κατὰ καιρῶς, ἐν Β' βραβεῖον εἰς τὸν Δια-
γωνισμὸν τῶν Λύσεων (=1/4) ἐν Β' Βρα-
βεῖον εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦ Διηγῆματος
(=1/4) ἐν Γ' βραβεῖον εἰς τὴν Κυριακὴν
τῆς Διαπλάσεως (=1/8) καὶ δύο Ἐπαινοὺς
εἰς δύο Μικρ. Διαγωνισμοὺς (= 1/10 + 1/10)
Ὁ αὐτὸς συνδρομητής ἔλαβε τελευταίως
ἀκόμη ἐν Β' βραβεῖον εἰς τὸν Διαγωνι-
σμὸν τῶν Λύσεων (1/4). Τότε προσθετο-
μεν: 1/4 + 1/4 + 1/4 + 1/4 + 1/10 + 1/10 = 1 καὶ εἰς τὸν Α'
βραβεῖον.)

Ὁ τυχὼν Ἄθρονον Βραβεῖον λαμβάνει τὰς
ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται
ἡ ΕΙΚΩΝ του β') λαμβάνει ὡς δῶρον
τρεῖς (3) τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης
Περίοδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς, κατ'
ἐκλογὴν καὶ αἰτήσιν του.

Ὁ τυχὼν Α' βραβεῖου εἰς οἰοδηποτε
Διαγωνισμὸν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν
κατωτέρων βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὸν
κατὰ καιρῶς, δώσουσιν ἄθροισμα τὴν μονάδα,
δὲν δικαιούται κατόπι νὰ λάβῃ καὶ Ἄθρονον
Βραβεῖον. Τίθεται δηλαδὴ τιμητικῶς ἐκτὸς
Διαγωνισμοῦ, μεταξὺ τῶν διαγωνιζομένων
διὰ τὸ Ἄθρονον.

Ἐπίσης, ὁ τυχὼν ἀπαξ Ἄθρονον, οὐδέπο-
τε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὅσα-
δήποτε εἶνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ
κατόπι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς.

Παρατήρησις. — Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ
Ἄθρονον Βραβεῖον δὲν ὑπονομεῖται ἐπὶ τῆ
βάσει τῶν Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν εἰς
εἰς τὸ διάστημα μόνον ἐνὸς ἔτους, ἀλλ' εἰς
διάστημα ὅλων τῶν ἐτῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα
θὰ εἶνε συνδρομητής καὶ θὰ διαγωνίζεσθαι.
Ὅστε ἂν δὲν λάβῃ φέτος τὸ Ἄθρονον, ὡς
μὴ συμπληρώσας τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν,
ὑπάρχει ἐλπίς μεγαλητέρα νὰ τον συμπλη-
ρῶσῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐδύμων.

Τὸ Βραβεῖον τοῦτο εἶνε ἐτήσιον, καὶ ἀπο-
νέμεται ὡς ἐξῆς:

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1899, ἡ Διάπλα-
σις ἀπεφάσισε νὰ πο ἐμῇ εἰς τοὺς συνδρομη-
τάς τῆς Ἐβδήμα διὰ πᾶσαν ἐξαιρέτως κα-
λὴν Πνευματικὴν Ἀσκήσιν, διὰ πᾶσαν
καλογραμμένην ἐπιστολήν, διὰ πᾶσαν ὠραίαν
ἢ εὐφυᾶ φράσιν, ἢ ἀγαθὴν πράξιν, διὰ πᾶν
καλογραμμένον τετραδίων Μικρῶν Μυστικῶν,
κτλ. κτλ. ἡ Διάπλασις σημειώνει ἐν, ἢ δύο,
ἢ τρία, ἢ πέντε, ἢ δέκα Ἐβδήματα, ἀναλόγως
τῆς ἀξίας ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω, τῶν δι'
Εὐσήμιου ἀμειβομένων. Ἡ ἀπονομὴ τῶν
Εὐσήμιων φαίνεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον,
εἴτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, ἢ ε

«Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5. κατ' ἐκλογὴν του.

Τρία τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Β'. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἑνα ἀδέστων τόμων τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3, 50 κατ' ἐκλογὴν του.

Ἐπαῖνος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσημῶν, μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ Ἐδφημος Μνεῖα εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

Τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσημῶν οὐδένα θέτει «ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.» Δύναται τις δηλαδὴ νὰ το λαμβάνῃ καὶ κατ' ἔτος, ἐν παρουσίᾳ πάντοτε τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημῶν.

Κεφάλαιον Ζ'.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Κάθε συνδρομητῆς ἢ συνδρομητριά τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἔχει μόνον αὐτὴς, ἀλλὰ καὶ τὰ δέξια τῶν ὄσων θέλουν, —δύναται νὰ γράφουν ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλασιν. Εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαιτέραν στήλην, ἢ ὅποια ἐπιγράφεται «Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως.»

Ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἀναγνωσεως τοῦ φύλλου, ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ καθήμεριου βίου, ἐν τῇ σχολείῳ ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ, περιγραφαὶ περιπάτων, ὁδοποριῶν, ταξιδίων, ἀνεκδότα καὶ ἐπεισόδια, ἐξ ὧν βλέπει τις ἢ ἀκούει, ἰδοὺ τὰ συνήθη θέματα τῶν τρυφερῶν τούτων ἐπιστολῶν. Οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως ἀλληλογραφεῖν μετ' αὐτῆς ὡς τέκνα μετὰ μητρὸς.

Ὅσάκις αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ περιέχουν καμμίαν ἐρώτησιν ἢ ἀνακοίνωσιν ἐνδιαφέρουσαν τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ, ἢ Διάπλασις ἀπαντᾷ ἐν ἐκτάσει, ἀποσπῶσα πολλάκις καὶ ὀλοκλήρως περιχοπὰς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἄλλ' ὅταν περιέχουν μόνον παραγγελίας, ἢ καμμίαν ἐρώτησιν μὴ ἐνδιαφέρουσαν ὄλους, ἢ Διάπλασις τοὺς στέλλει ἀπὸ ἑνα φίλου ἢ τοὺς ἀπαντᾷ δι' ὀλίγων λέξεων εἰς τὴν ἐρώτησιν τῶν ἐντὸς παρενθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ὄνομα τῶν ἢ τὸ ψευδώνυμον.

Διὰ τῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὴν Διάπλασιν οἱ φίλοι τῆς συκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους, διὰ τῶν Ἀσπασιῶν καὶ Πληροφωριῶν, τῶν δημοσιευμένων εἰς ἰδιαιτέρον μέρος τῆς «Ἀλληλογραφίας» ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπη ὁ χωρὸς, —ὡς καὶ διὰ τῶν προτάσεων περὶ ἀλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν, αἱ ὁποῖα ἐπίσης δημοσιεύονται εἰς τὴν «Ἀλληλογραφίαν.»

Κανὼν ἀπαράβατος. — Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διάπλασιν πρέπει νὰ εἴναι ὁλοκλήρου ξεχωριστὴ δηλαδὴ νὰ μὴ περιέχῃ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῶν θεμάτων τῶν ἐπιστολῶν, οὔτε Δύσεις, οὔτε Παιδικὰ Πνεύματα ἢ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσιευσίν, οὔτε Ἀπαντήσεις εἰς διαγωνισμούς, διότι καθὲν τούτων πρέπει νὰ γράφεται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ὡς βλέπετε εἰς τὸν οἰκείον τόπον.

Καλὸν μάλιστα εἶνε αἱ παραγγελίαι αἱ περιεχόμεναι ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς, νὰ γράφονται χωριστά, εἴτε ἐν ὑστερογράφῳ, εἴτε εἰς ἰδιαιτέρον τεμάχιον χάρτου, καθὼς καὶ αἱ προτάσεις τῶν Μικρῶν Μυστικῶν. Ἡπρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολὴ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον γραμματόσημον. Ἐπιστολαὶ ἀπληροῦται ἢ μὴ ἀνεπαρκῆς γραμματόσημα, μένουσιν αἰωνίως εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Ὅσάκις ἡ ἐπιστολὴ σας περιέχῃ παραγγελίας τινὰ πρὸς ἀποστολὴν τόμων, βιβλίων, τετραδίων Μ. Μυστικῶν κτλ. μὴ κρησθῆτε εἰς τὴν ὑπογραφήν σας, ἀλλὰ νὰ προσθέτετε πάντοτε καὶ μίαν ἐντυπὸν διεύθυνσίν σας, ἐξ ἐκείνων ὑπὸ τὴν ὅποιαν σᾶς στέλλεται τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως. Πρέπει λοιπὸν, ἀπὸ τὸ περιεχόμενον ἐκάστου φυλλαδίου, νὰ ποκώπτετε τὴν ταινίαν μετ' ὀνόματός σας καὶ τὴν διεύθυνσιν, καὶ νὰ τὴν φυλάττετε διὰ τὰς παραγγελίας σας.

Ἐν γένει ἡ ἐπιστολὴ πρέπει νὰ εἴναι ὅσον τὸ δυνατὸν καθαρογραμμένη, εὐανάγνωστος, καὶ τακτοποιημένη, ὥστε νὰ εὐρίσκειται ἀμέσως τὸ κάθε τι, τὸ ὅποιον γράφει. Ἡ Διάπλασις λαμβάνει ἐκτὸν τὰς ἐπιστολῶν καθ' ἑβδομάδα καὶ χρειαζέται τάξις καὶ εἰ δυνατόν καλλιγραφία, διὰ νὰ δύναται νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ ὄλας, χωρὶς νὰ δαπανᾷ πολὺν καιρὸν.

Ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐπιστολάς, καθ' ἣν τὰξις λαμβάνει αὐτάς. Ὁ γράφων πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολὴν καὶ μὴ βλέπων τυχὸν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φύλλον, ὀφείλει νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ του ἔληθη ἀπ' οὐδ' ἐτυπώθη τὸ φύλλον. Ἄν ὅμως λάβῃ καὶ δεύτερον ἢ καὶ τρίτον φύλλον χωρὶς ἀπάντησιν, τότε μόνον δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ του ἐχάθη.

Ἰδιαιτέροις ὑποτάξεις: Νὰ προτιμᾷτε τὴν μαθῆρην μελάνην καὶ νὰ ποφεύγετε πάντοτε τὴν κόκκινην, διότι βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς.

Μὴ λησμονήτε νὰ ὑπογράφετε τὰς ἐπιστολάς σας, ἔχει μόνον μετὰ τὸ ψευδώνυμόν σας (ὅσοι ἔχετε) ἄλλα καὶ μετὰ τὸ ἀληθές σας ὄνομα. Ὅνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει πάντοτε νὰ εἴναι ΑΙΩΡΙΣΤΑ εἰς τὰς πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολάς σας.

Κεφάλαιον Η'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ λέγονται τὰ Τετράδια, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896 ἐξέδωκεν ἡ «Διάπλασις» ὅπως ἀναλάσσονται κυρίως μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς.

Ἐκαστον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπέναντι τῶν πρὸς τὰς ἀπαντήσεις τὰς ὁποίας γράφουν οἱ ἀνταλλάσσοντες δι' αὐτῶν τὰς ιδέας των. Τὰ τετράδια ταῦτα, οὕτω συμπληρούμενα καὶ δεινόμενα, ἀποτελοῦν κατόπιν πρωτοφανῆς καὶ χαριτωμένου Δεύκουμα, δυνάμενον νὰ τέρψῃ πᾶσαν συναναστροφὴν.

Τὰ Μικρὰ Μυστικά πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Δέσμη ἐξ 25 τετραδίων, μ' ἐξωφύλλον καὶ μετὰ πίνακα Περιεχομένων, φρ. 3. Ἐξωφύλλον καὶ Πίναξ, χωριστά, λεπτὰ 30.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων, μεταξύ συνδρομητῶν μας ἢ ἀδελφῶν των διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅροις:

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν Μικρῶν Μυστικῶν δὲν εἶνε ποτὸς ὀλοκλήρως. Δύναται τις κάλλιστα νὰ εἴναι συνδρομητῆς τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ μὴ κάμνῃ οὔτε νὰ δέχεται προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. Τοῦτο ἀφίεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν διὰ τῶν ἐκάστου, καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν γονέων του ἢ τῶν κηδεμόνων, τῶν ὁποίων ἢ ἄδεια εἶνε ἀπαραίτητος.

Ὁ συνδρομητῆς, ὁ δυνάμενος καὶ ἐπιθυμῶν νὰνταλλάξῃ Μ. Μυστικά μετὰ συνδρομητῆν, δηλόνει τοῦτο δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἢ ὅποια δημοσιεύει τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας» (Μόνον πέντε προτάσεις ἐκάστου κατ' ἀνάστην ὄρον, δημοσιεύονται εἰς ἕκαστον φύλλον).

Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν πρότασιν, εἶνε ἐλεύθερος νὰ τὴν δεχθῇ, ἢ νὰ μὴ τὴν δεχθῇ. Ἄν δεχθῇ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ πέμψῃ πρῶτος ἐν τετραδίων του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἢ ὅποια στέλλει πρὸς τὸν προτείναντα, καὶ ἐκείνος πάλιν ἄμα λάβῃ τὸ τετράδιον, ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰδικόν του διὰ νῆσοσταλῆ εἰς ἀνταπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγὴν. Οὕτω λοιπὸν, ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτὴν, στέλλει τετράδιον δεύτερος.

Ὁ, τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον νὰ γράφουν τὰς ἀπαντήσεις, νὰ το ὑπογράψουν (μετὰ τὸ ὄνομα ἢ μετὰ τὸ ψευδώνυμον, ὅπως ἔγινεν ἢ πρότασις, ἢ καὶ μετὰ τὰ δύο, ἂν θέλουν νὰ φανερωθοῦν) νὰ το θέσουν εἰς ἕνα φακέλλον ἀγραφον, ἀνοικτόν, νὰ θέσουν ἐντὸς ἕν γραμματόσημον 10λεπτον (πάντοτε δεκάλεπτον δι' ὅπου δῆποτε εἶνε τὸ τετράδιον) νὰ γράφουν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ φακέλλου ὁ μὲν πρῶτος: «Διὰ τὸν τάδε ὁ ὁποῖός μοι ἐπρότεινε τὴν ἀνταλλαγὴν» ὁ δὲ δεύτερος «Διὰ τὸν τάδε, τοῦ ὁποίου ἔλαβα τὸ τετράδιον» νὰ θέσουν τὸ ὄλον ἐντὸς δευτέρου φακέλλου μεγαλῆτερον, καὶ νὰ το στείλουν πρὸς τὴν Διάπλασιν.

Ἡ Διάπλασις τότε ἀναγινώσκει τὸ τετράδιον, καὶ ἂν ἐγκρίνῃ τὰς ἀπαντήσεις, κλείει τὸν ἄνευ ἐπιγραφῆς φακέλλον, γράφει ἐμπρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, καὶ το στέλλει ταχυδρομικῶς, χρησιμοποιοῦσα τὸ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχον γραμματόσημον.

Τετράδια μετὰ ἀκόσμους καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μετὰ προσωπικοὺς ὑπαινιγμούς κτλ. δὲν διαδίδονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ἰδιαιτέροις ὑποτάξεις. — Μὴ ἀριθμῆτε τὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα στέλλετε, ἀλλὰ μόνον τὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα λαμβάνετε, (διὰ νὰ τὰ ἐγγράφετε μετὰ τὸν αἰῶνα ἀριθμὸν των εἰς τὸν Πίνακα τῶν Περιεχομένων, ὅταν θὰ κάμετε τὸ Δεύκουμα.) — Μὴ τσακίζετε τὰ τετράδια, ἀλλὰ ζητεῖτε φακέλλους, οἱ ὁποῖοι νὰ τὰ χωροῦν ὀλοκλήρως. — Τὴν σημείωσιν πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιόν σας, γράφετε εἰς τὸ

ὄπισθεν μέρος τοῦ καλύμματος τοῦ φακέλλου, ὥστε ὅταν κλείεται οὗτος ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, νὰ μὴ φαίνεται ἡ σημείωσις. Ἄν θέλετε, — διὰ μεγαλειτέραν ἀσφάλειαν — σημειώνετε τὸ καὶ εἰς τὸ ἄνω ἢ εἰς τὸ ἄριστερον περιθώριον τοῦ τετραδίου.

Ἐπιμένετε οὐδέποτε εἰς ὑποχρεωμένους νὰ δέχεται ἢ νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγὴν. Ἄλλ' ὅταν προτείνῃ, καὶ ὁ ἄλλος δεχθῇ τὴν πρότασιν καὶ τῷ στείλῃ τετράδιον, ὀφείλει νὰ το ἀνταποδώσῃ ἀμέσως. Ὁ λαμβάνων τετράδιον κατόπιν προτάσεώς του, καὶ μὴ ἀνταποδίδων αὐτό, διαπράττει κλοπὴν.

Χάριν εὐκολίας, διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς, δύναται τις νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγὴν πρὸς πολλὰ συγχρόνως πρόσωπα. Ὅμως εἰς κάθε φύλλον τῆς Διαπλάσεως μόνον ἀπὸ πέντε τὸ πολὺ θὰ δημοσιεύονται — Προτάσεις ἀνταλλαγῆς πρὸς ὄλους τοὺς συνδρομητὰς ὁμοῦ δὲν εἶνε δεκταί.

Συνεθίζουσι οἱ ἀνταλλάσσοντες τετράδια Μ. Μυστικῶν νὰ βραβεῖον διὰ δῶρον τινὸς τὸ ἄριστον ἐξ ὧν λαμβάνουν. Ἄλλ' οὐδέμιαν ὑπόσχεσιν περὶ Βραβεῖου δημοσιεύει ἡ Διάπλασις, ἂν δὲν κατατεθῇ πρῶτον εἰς τὸ Γραφεῖόν τῆς ὑπὸ τοῦ θέλοντος νὰ βραβεύσῃ, τὸ δῶρον ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Χάριν οικονομίας, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύναται νὰ στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλασιν ὑπὸ ταινίαν ὡς ἐντυπα, ὅτε πληρόνως ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. Καὶ ἡ Διάπλασις ὡς ἐντυπα τὰ στέλλει, περικώπτοσα τὰς ἀκρας τῶν φακέλλων. Τὸ δὲ περισσεῖον ἐκ τῶν 10λεπτῶν γραμματοσήμων, ἀφαιρουμένον τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων.

Οἱ ὄροι οὗτοι πρέπει νὰ ἀναγνωστοῦν μετὰ μεγάλην προσοχὴν καὶ νὰ τηρῶνται ἀυστηρῶς κατὰ γράμμα. « Μικρὰ Μυστικά » στέλλόμενα παρὰ τοὺς ὄρους, (ἄνευ φακέλλου ἀγράφου ἀνοικτοῦ, ἄνευ γραμματοσήμου δεκαλέπτου, ἄνευ μνείας τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται κτλ. κτλ.) ῥίπτονται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρηστων.

Τὰ Μικρὰ Μυστικά ὑπῆρξαν ἕως τώρα ἢ μάλλον ἐπιτυχόσα καινοτομία τῆς «Διαπλάσεως» Περισσότερα τῶν 6,000 τετραδίων διηλθον μέχρι σήμερον ἐκ τοῦ γραφείου μας, ὀλοκλήρως δὲ ἡ πρώτη ἐκδοσις τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, ἐκ 10.000 ἀντιτύπων, ἐξητηλήθη εἰς διαστήμα 8 μηνῶν, ἢ δὲ δευτέρα ἐκδοσις ἐκ 15,000 ἀντιτύπων πλησιάζει ἤδη νὰ ἐξαντηθῇ. Οὕτως ἐσχηματίσθησαν παντοῦ πληθὺς ὀρειῶν Δευκωμάτων, διὰ τῶν ὁποίων διεσκέδασαν μεγαλῶς πλείστα οἰκογένειαι συνδρομητῶν μας.

Σημείωσις. — Ἐκτὸς τῆς ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν, γίνεται διὰ τοῦ γραφείου μας καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν. Ἄλλ' ἢ Ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ ὁμοφύλων. Ἀγῶρια ἀλληλογραφεῖν μετὰ ἀγῶρια, καὶ κοράσια μετὰ κοράσια. Αἱ προτάσεις περὶ Ἀλληλογραφίας δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφωριῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ 30λέπτου γραμματοσήμου καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον ὅπως τὰ Μ. Μυστικά, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλασις καὶ ἂν τὰς ἐγκρίνῃ νὰ τὰς στέλλῃ.

Κεφάλαιον Θ'. ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Συχνὰ οἱ νέοι συνδρομηταὶ θὰ βλέπουν εἰς τὴν «Διάπλασιν» τὴν λέξιν «Ξεσπάθωμα» καὶ βεβαίως δὲν θὰ ἐννοοῦν τί σημαίνει, ἂν δὲν τοῖς το ἐξηγήσωμεν.

«Ξεσπάθωμα» λέγεται ἡ φροντίς καὶ ἡ ἐνέργεια, τὴν ὅποιαν καταβιβάζουν οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἐγγράφην νέων συνδρομητῶν. Τοῦτο ἐγίνετο ἀνεκῆθεν, διότι οἱ ἀναγνώσται τῆς «Διαπλάσεως» ἀγαποῦν πολὺ τὸ περιοδικὸν των καὶ πάντοτε τὸ συνιστοῦν καὶ εἰς ἄλλους, καὶ τοὺς προτρέπουν ὅπως ἐγγράφωνται συνδρομηταί. Μίαν φοράν ἕνας φίλος τῆς «Διαπλάσεως», ὁ Ὀρφεύς, τῇ ἔγραψε: «Διάπλασις μου, θὰ ξεσπαθώσω καὶ θὰ σου ἐγγράψω πληθὺς συνδρομητῶν.» Ἡ φράσις αὕτη ἐγγράφη εἰς τὴν «Ἀλληλογραφίαν» καὶ ἤρθε τότε πολλὴ εἰς ὄλους τοὺς φίλους μας, ὥστε ἔκτοτε καθιερώθη.

Ἡ μεγάλη εὐδοκίμησις τοῦ περιοδικοῦ, μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ «Ξεσπάθωμα», εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν, αἰξάνοντες ὄλον τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν, νὰ καταστήσουν τὴν ἑλληνίδα «Διάπλασιν» ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐν τῶν ἀρίστων παιδικῶν περιοδικῶν ὄλου τοῦ κόσμου! Ὅποια εὐγενῆς φιλοδοξία! . . . Ὅρισμένους δὲ τὸ ἐφετεινὸν Ξεσπάθωμα σκοπεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ φύλλου· διότι, εὐθὺς ἄμα ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' αὐτοῦ ἐγγραφησομένων νέων συνδρομητῶν ἀνέλθῃ εἰς 2,000, θὰ προστεθοῦν εἰς τὸ φύλλον 4 ἀκόμη σελίδες, ὥστε τοῦ λοιποῦ θὰ ἐκδίδεται δι' ὁ δ ε κ α σ ε λ ἰ δ ο ν.

Διὰ τοῦτο οἱ ἀληθεῖς φίλοι μας ἀντιλαμβάνονται τὸ ξεσπάθωμα ὡς καθήκον. «Τὸ Ξεσπάθωμα εἶνε καθήκον, ἐγγράφην ἢ φίλην καὶ Μαρία Παυλάκη—καὶ τὸ καθήκον δὲν ἔχει οὔτε ἕνα οὔτε τέλος.» Καὶ πραγματικῶς τὸ ξεσπάθωμα ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ.

Ὅσοι ἐκ τῶν νέων συνδρομητῶν θελήσονται νὰ ξεσπαθώσουν, πρέπει νὰ γνωρίζουν οὐδὲ εἰς ἐγγράφεται συνδρομητῆς εἰς τὴν Διάπλασιν ἄνευ προπληρωμῆς. Μαζὶ λοιπὸν μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν, τοὺς ὁποῖους τυχὸν θὰ κάμουν, πρέπει νὰ στείλουν καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των. Καὶ διὰ κάθε νέαν ἐτησίαν συνδρομὴν, ὁ διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ἐγγράφων αὕτην λαμβάνει παρὰ τῆς «Διαπλάσεως» ὡς δῶρον ἕν Γραμματίον ἀξίας μιᾶς δραχμῆς (ἢ ἐνὸς φράγκου, ἂν ἡ συνδρομὴ εἴναι ἐξωτερικῆ) ἐξοφλούμενον εἰς εἶδος εἰς τὸ Γραφεῖόν τῆς «Διαπλάσεως». (Ὅπισθεν τοῦ γραμματίου ὑπάρχει λεπτομερὴς ὁδηγία περὶ τῆς χρήσεώς του).

Κεφάλαιον Ι'. ΤΑΜΕΙΟΝ ὙΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΠΙΜΕΛΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» ἀπὸ τοῦ προκαρλθόντος ἔτους, τῇ εὐγενεῖ ἀπαιτήσει

τῶν φίλων τῆς, ἔχει ἀνιδρύσῃ καὶ τὸ ἄλλοτε λειτουργήσαν «Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν».

Ὁ σκοπὸς τοῦ ταμεῖου τούτου εἶνε ἡ δωρεὰν παροχὴ τῆς «Διαπλάσεως» εἰς παιδία ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα, ἀλλὰ πτωχὰ, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἴδοντο ἄλλως νὰ ποκτήσων αὐτὴν. Οὕτως ἀπέναντι τοῦ συναζόμενου ποσοῦ στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης» τῆς εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανεμῶνται ὡς βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ταμεῖον τούτου κατατέθησαν περὶ τὰς 400 δραχμαί. Ὑπάρχει δὲ ἐλπὶς ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους θαυτηθῆ ἀκόμη, ὥστε νὰ σταλῶσιν εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα ἀρκετοὶ τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ νὰ χαροποιηθοῦν δι' αὐτῶν πολλὰ πτωχὰ παιδία.

Εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο εἶνε δεκτὰ οἰαδήποτε ποσὰ, καὶ τὰ ελάχιστα, ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρῃ. Εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων κατατίθεται ἐπίσης τὸ περισσεῦμα τῶν γραμματοσήμων τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῶν Ψευδωνύμων εἰσπραττόμενα ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς δι' αὐτὰ ὑπηρεσίας. Τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφερόντων μετὰ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφοράς ἐκάστου, δημοσιεύονται ἐκαστοτε εἰς τὴν «Διάπλασιν».

Κεφάλαιον ΙΑ'. Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύναται νὰ ποκτήσων τὴν σειρὰν τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὅποιον ἐνεγράφησαν.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 29 τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ δεύτερος (1880) δὲν ὑπάρχει, ἐξαντηθῆς πρὸ πολλοῦ. Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Α' Περιόδου.» Διότι ἀπὸ τοῦ 1894 ἢ «Διάπλασις» ἤλλαξε σχῆμα καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν Β' Περίοδον.

Ἐκ τῶν 24 τόμων τῆς Α' Περιόδου, ὁ 1ος, ὁ 3ος, ὁ 8ος, ὁ 12ος, ὁ 13ος, καὶ ὁ 14ος, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα ἀντίτυπα μᾶς ὑπολείπονται, τιμῶνται εἰς τὴν ἀρχικὴν των τιμῆν, ἢτοι πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

Οἱ ἐξῆς τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀντίτυπα μᾶς περισσεύουν, ἢτοι ὁ 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 9ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος, 23ος καὶ 24ος, εἶνε ὑποτιμημένοι καὶ τιμῶνται ἕκαστος δραχμ. 1 διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, δραχμ. 1,10 διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρ. 1 διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλευθεροὶ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ὁ δὲ 10ος τόμος, πλησιάζων νὰ ἐξαντηθῇ ἐντελῶς, εἶνε ὑπερτιμημένος, καὶ τιμᾶται φρ. 10.

Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες 5 τόμοι τῆς Β' Περιόδου τιμῶνται ἕκαστος ἀδέστος μὲν φρ. 7, χρυσόδετος δὲ φρ 10.

Οι τόμοι της Α' Περιόδου πωλούνται και χρυσόδετοι ανά δύο, αποτελούμενοι εν βιβλίον (ο 3ος με τον 4ον, ο 5ος με τον 6ον, ο 7ος με τον 8ον και καθ' ἑξῆς) εἰς τὴν τιμὴν δὲ τῶν δύο βιβλίων πρέπει νὰ προστίθενται φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμον. Π. χ. ο 3ος τόμος τιμᾶται φρ. 2,50· ο 4ος τιμᾶται φρ. 1. Οἱ δύο μαζί δεμένοι φρ. 6,50.

Οἱ ἀνωτέρω τόμοι πωλοῦνται καὶ ἄλλοι μαζί, καὶ χωριστὰ ἕκαστος. Ὡστε ὁ ἔχων ἑλλειπτὴ τὴν σειρὰν τῆς Διαπλάσεως, δύναται νὰ τὴν συμπληρώσῃ ἀγοράζων μόνον τοὺς τόμους, οἱ ὅποιοι τοῦ λείπουν.

Λεπτομερὲς τιμοκατάλογος τῶν τόμων στέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Κεφάλαιον ΙΒ'.

**ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ**

Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διάπλασιν» εἶνε προπληρωτέα· ἐπομένως ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ πρέπει πρὶν λήξῃ ἡ συνδρομὴ του νὰ τὴν ἀνανεώσῃ «Αλ-

λωσ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου διακόπτεται. Κατ' ἔτος ἡ Διαπλάσις προκηρύσσει Λαχεῖον Δώρων, ἀξίας ἄνω τῶν 700 δραχμῶν, τὰ ὅποια ἀπονέμονται διὰ κλήρου εἰς 100 συνδρομητὰς. Εἰς τὴν κληρωτικῇ δὲ τῶν δύο βιβλίων πρέπει νὰ προστίθενται φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμον. Π. χ. ο 3ος τόμος τιμᾶται φρ. 2,50· ο 4ος τιμᾶται φρ. 1. Οἱ δύο μαζί δεμένοι φρ. 6,50.

Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ὁδὸς Αἰόλου 117, Εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν στέλλεται διὰ τραπεζιτικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἑλλείψει δὲ τοιούτων, διὰ χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσῶν νομισμάτων ἐσφραγισμένων ἐντὸς λεπτοῦ χαρτονίου, τοκομεριδίων τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κτλ. Ποσὰ μικρότερα τῶν πέντε φράγκων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημα παντὸς Κράτους (προτιμωμένων τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν).

Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μίᾳς ἐβδομάδος, ὀφείλει νὰ μας εἰδοποιήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθὲν φύλλον, τὸ ὅποῖον τότε στέλλομεν ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου (λεπτὰ 15 κατὰ φύλλαδιον).

Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα ἀνάγκη νὰ στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς ἐσφραγισμένη, πρὸς ἀποφυγὴν παραβιάσεως.

Ὁ πληρώνων ἐτήσιαν συνδρομὴν ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα μίᾳς ταινίας εὐπωμένῃς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως, ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς συνδρομῆς γινόμενην, ὀφείλει νὰ στείλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην, πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας «Ἄλλως ἢ παραγγελία του δὲν ἐκτελεῖται.

Ὁ συνδρομητὴς, ὁ ἀλλάσων κατοικίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ γραφεῖόν μας. Ἄλλως δὲν εὐθυνοῦμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων.

Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μίᾳς ἐβδομάδος, ὀφείλει νὰ μας εἰδοποιήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθὲν φύλλον, τὸ ὅποῖον τότε στέλλομεν ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου (λεπτὰ 15 κατὰ φύλλαδιον).

**ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΞΕΣΠΑΘΜΑ
πρὸς αἰξίνδιν τοῦ φυλλαδίου
τῆς Διαπλάσεως.**

Σκοπὸς τοῦ Ξεσπαθώματος: Μόλις οἱ διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, ἦτοι οἱ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν φίλων μας, ἐγγραφησόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν» τοῦ 1899 ἀνέλθουν εἰς διαχιλίους (ἀρ. 2,000) ἀμέσως εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως θὰ προστεθοῦν ἄλλαι 4 σελίδες, ὥστε νὰ ἐκδίδεται καθ' ἑβδομάδα **δωδεκασέλιδον, μετὰ τὴν ἴδιαν συνδρομὴν.**

Οἱ φίλοι μας, μετ' ἐξαιρητικοῦ καὶ ἀξιοπαλίου ζήλου ἐργάζονται ὅλοεν πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν. Ἀπὸ σήμερον ἀρχομεθα ἀναγράφοντες ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν, μετὰ τὸ ποσὸν τῶν συνδρομητῶν τοῦς ὁποῖους ἐνέγραψεν ἕκαστος. Πάντες οὗτοι ἂς δεχθοῦν καὶ δημοσίᾳ τὰς ἐνθερμοτάτας εὐχαριστίας τῆς Διαπλάσεως.

Ἐκτὸς τοῦ Δώρου, τὸ ὁποῖον παρέχεται διὰ πᾶσαν νέαν συνδρομὴν εἰς τὸν Ξεσπαθώνοντα, τῷ ἀπονέμεται καὶ ἐν Εὐσημῶν, ἐγγραφόμενος εἰς τὸ Βιβλίον τῶν Εὐσημῶν. Ὡστε ἕκαστος τῶν κάτωθι ἀναγεγραμμένων, ἂς γνωρίζῃ ὅτι ἐλαβεν ἤδη τὸτα Εὐσημία [Ε], ὅσοι εἶνε οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφέντες συνδρομηταὶ :

Α' ΔΕΛΤΙΟΝ ΞΕΣΠΑΘΜΑΤΟΣ

- Ἴωνικὴ Ἀκτὴ (ἐξαπέθασε καὶ ἐνέγραψεν 1 συνδρομητὴν), Ἑλλή Π. Σακελλαρίου (1 συνδρ.), Χειμωνιάτικη Λιακάδα (2), Φινὴ Ν. Καλογεροπούλου (1), Τσοῦχτρα (1), Νάυαρχος τῆς Βαρέλλας (1), Θύελλα (1), Ροδοστεφανωμένη Δύσις (1), Νάυαρχος Θεοβέρτος (1), Μακαρονάδα (1), Μπάμ-Μπούμ (1), Κόδρος (3), Νικόλαος καὶ Βρασιδάς Κ. Δεκαβάλλας (1). Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς (2), Κεράσι καὶ Φράουλα (3), Παναγιώτης Ι. Μίντζας (1), Κικὴ Χαλκιοπούλου (1), Ἄλεξάνδρα Ἀπεργὴ (1), Παναγιῆ Ζουλόπουλος (1), Πέτρος Ν. Μάνεσης (1), Χαριτίνη Παπαγελοπούλου (1) Πηνελόπη Γ. Ἀγγελίδου (3) Μαρία Καλασίου (1) Πανασσός (1), Ἀρίστη Βουλγαρίδου (1) Σκαριδάκι (1), Ἀσπασία Μαρκεττῆ (1), Ἰωάννης Ν. Τσαγγιρίδης (4) Ἰγνένια Ν. Καίρη (2) Πλησιφαῖς Σελήνη (1), Δημήτριος Φ. Κατάσας (2), Μαρίκα Α. Χατζῆ (1), Πολύδωρος Χατζηδημητρίου (1), Ἰπότης Μαντζουράνας (1) Ἀλέξ. Γ. Κουσοδόντης (1), Σπασμένος Φεγγίτης (1), Ἑλληνικὴ Ἀναγνώστου (3), Ἰωάννης Ι. Σουρμελῆς (1), Ἀσπασία Α. Δημητρίου (1), Νέστωρ Κ. Βαλεζῆς (4), Μαρίκα Θεοφιλοπούλου (1) Συριανὸς Ἰπότης (1), Θερμὴ Βροχὴ (1), Φλωρεντία Σαμπέρδου (2), Τερψιθέα καὶ Ἀλέξανδρος Σαράτσος (1), Κιθαροῦδς Ἀπόλλων (3), Ἀλέξ. Γ. Μιτσοτάκης (1), Πολυένη Ν. Τερζάκη (1), Δημήτριος Π. Βαμβούρης (1), Φλογέρα Ἀκτίς τοῦ Σουλίου (1), Ν. Γρηγορόπουλος (2), Κυματίζουσα Θάλασσα (1), Λεων. Ι. Λυρίτης (2) Γεώργ. Ι. Λεγονίτης (5), Χαρ. Κ. Σκλάβος (1), Ἀγλαΐα Κ. Σκλάβου (2), Μαρίκα Κ. Πολέμη (2), Ἰσαὰκ Ι. Κολωνιός (2), Κωνστ. Ν. Γαζετόπουλος (1), Μαριώγκα Α. Μανσόλα (1), Μπυρμπίρα (1), Νικόλαος Δίνδολος (4) Πηνελόπη Α. Σακελλαρίου (5), Ἀριστράτης Μιλτιάδης (1), Πολυένη Γ. Κέκση (1) Γεράσιμος Σ. Ζαχαράτος (1), Ἀλεξάνδρα Ἀναρ. Σαμπούλου (1), Κάλυψ Ρόδου (1), Φλοῦθος τοῦ Εὐσείνου (1), Διονύσιος Ν. Τρωάνης (1).

Ἄθροισμα τῶν ἐν τῷ παρῶντι δελτίῳ νέων συνδρομητῶν : 103. (Ἔπεται τὸ Β' Δελτίον)

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Σὺν ἐπέρασεν ὁ χρόνος
κι' ἦλθε ὁ νέος, ἄς σταθῶ
ἐστὸ δωμάτιό μου μόνος
καὶ σπουδαίως ἄς σκεφθῶ :

Ἀπὸ πέρσιν ὡς ἐφέτος,
ποῦ ἐμεγάλωσα ἐν ἔτος,
πόσα ἔχω κἀμὴ λάθη
καὶ σὺν τὶ καλὰ ἔχω μάθη.

I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΣ 58ος

Λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δημοσιευθησομένων ἐν τοῖς φυλλοδίοις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1899.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχεῖται καὶ προκηρύσσεται ὁ νέος Δικωνισμὸς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθοῦν, παρακλοῦνται νὰ προμηθευθοῦν ἐγκαίρως ἐκ τοῦ Γραφείου μας τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Λύσεων καὶ νὰ συμμορφωθοῦν κατὰ γράμμα πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ δημοσιευμένου εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (σελ. 11-12) καὶ οἱ ὅποιοι παραμένουν οἱ αὐτοὶ δι' ὅλους τοὺς Δικωνισμοὺς τῶν Λύσεων.

Βραβεῖα θὰ ἀπονεμηθοῦν τὰ ὠρισεμένα δι' ὅλους τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια βλέπε ἐπίσης εἰς τὸ 5' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (σελ. 12.)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Γιατί, κυρία Μιμῆ, δὲν ἀφίνετε ἐδῶ τὴν κούκλα σας τώρα που θὰ κατεβῆτε ἐστὸ τραπέζι ;
— Ἄ ὄχι, καμμένη. . . ἄναψες τώρα τὴν θερμάστρα, καὶ φοβοῦμαι μὴ μου πεθάνῃ ἀπὸ ἀσφυξία.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Κοτίνου
* * *
Ὁ Μικρὸς Διάβολος βλέπει μίαν κυρίαν ἐφ' ἑσπέρῃ, ἡ ὁποία κρατεῖ εἰς τὴν ἀγκαλίαν της τὸ σκυλάκι της, καὶ ἀναπράζει :
— Μπαμπά ! γὰρ κύνταζε ἐκεῖνο τὸ παιδί που κρατεῖ ἡ κυρία πῶς μοιάζει με σκυλάκι ! ἀπαράλλαχτο !
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Χειμωνιάτικης Λιακάδας

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἡ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»,

ΕἶΜΑΙ καταχαρούμενη, κατενθουσιασμένη, καταμαγεμένη ἀπὸ τὴν ἰσχυρὰν Πρωτοχρονίαν, ποῦ μ' ἐκάματε, παιδιὰ μου, νὰ ἐφορτάσω καὶ φέτος. Τὴ δώρα, τί κάρτες, τί ἐσπαθώματα, τί εὐγέϊα ! . . . Κ' ἐγὼ δὲν ἤξευρα ἀπὸ ποῦ νὰ πρωταρχίσω, τί νὰ πρωτοθυμῶμαι, τί νὰ πρωτοσοπαιῶμαι ! Ἔβλεπε τόσων πολλὰ καὶ τόσον ὄρατα τὰ δειγμάτια αὐτὰ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης τῶν φίλων μου ! Ἀκούσατε λοιπὸν :

Ἡ Μέλλουσα Καλλιτέχνης μοῦ ἐχάρισε ἕνα μεγαλοπρεπὲς καὶ κομψότατον μελανοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχω τώρα ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι μου καὶ τὸ μεταχειρίζομαι ἀποκλειστικῶς. — Ἡ Πέτρα Σκανδαλίου μοῦ ἔστειλε μίαν ὑπερμεγέθη καὶ ὠραιότατην ἀνοδοδέσμη, ἡ ὁποία (θὰ το πιστεύσετε ;) δὲν ἐνοεῖ ἀκόμη νὰ μαραινῆ. — Ἡ μικροῦσα ἄλλ' εὐρυστάτη Μεταξούλα μοῦ ἔστειλε ἕνα γαλλικὸν ἐξάσιον κρασί, τὸ ὁποῖον συνώδευσε καὶ μετὰ τὸ εἶξῃ τετραπύκτων :

Τὸ κρασί μου σὺν στέλλω
ἔχει χρώμα τῆς αὐγούλας.
Νὴ το πῆχτε ὅλο θέλω
Στὴν ὑγεία τῆς Μεταξούλας !

(Ἐπερ καὶ ἐγένετο !) — Τὸ Ἠλεκτρικὸν Φῶς μοῦ ἐχάρισε μίαν θαλασσογραφίαν (πολὺ καλὴν διὰ τὴν ἡλικίαν του) εἰς ἐν ὠραιότατον πλαίσιον. — Κάρτες πρωτοχρονιάτικες μετὰ μεγάλην πολυτέλειαν καὶ μετὰ πολὺ γούστο, μοῦ ἔστειλαν οἱ εἶξῃ : ἡ Νύμφη τοῦ Βορῶ, ἡ Δούκισσα, ἡ Νεράιδα τοῦ Ἀλφειοῦ, ἡ Ἀγαρίστη, ὁ Ἄγρυνος Φάρος, ἡ Ταταργαία Κόρη, ἡ Ἴρις, ἡ Αἰκατερίνη Κοτζιάλη Γρίβα, τὸ Φύλλον Τριανταφυλλίου, ἡ Μουσικὴ Καρδιά, τὸ Ἀφρομένο Κῆμα, ὁ Χαράλαμπος Χαραλάμης, ἡ Ναυτοπούλα, ἡ Θαλασσοπούλα, ἡ Βίβλα, ἡ Τελευταία Χελιδὼν, ἡ Φεγγόβολη Ἀγούλα, ἡ Σαοθὴ Νησιωτοπούλα, ὁ Ἀκρίτας, Ἀριστομένης ὁ Μεσομήσιος, ἡ Φανὴ Σακελλαροπούλου, ὁ Χαρίδημος Μαργιάκος, ἡ Καλλιπρὸς Α. Σταῖκου, ἡ Κάριεν Σούλα, ἡ Κάκια, Νικόλαος καὶ Γεώργιος Α. Ρέππας, ἡ Μαριγῶ Μαξίμου, ἡ Ἐλένη Κ. Πράτσικα, ἡ Νύμφη Καλινῶ, ὁ Καρθονιάρχης, ἡ Κορινθιακὴ Σαφίς, ὁ Γιαννάκης Μαυρίκος, ἡ Πάλλουσα Καρδιά, ἡ Δεσποινὴ Σατωθριάδου, τὸ Πτηνὸν τῆς Ἐρήσου, ἡ Θερμὴ Βροχὴ, ἡ Χειμωνιάτικη Λιακάδα, ἡ Ἀνακατοῦρα, ὁ Χ. Α. Μιχαηλίδης, ὁ Α. Μαρτιῆς, ἡ Διχμάλωτος Χελιδὼν, ἡ Μιράντα, ὁ Ἀριεὺ, ὁ Πατραϊκὸς Κόλπος, ἡ Ἐλένη Κομπότη, ὁ Ἀπόστολος Καραπαραγιώτης, τὸ Σκυλιῆκι τῆς Γῆς, ἡ Θεοδώρα Α. Τασοῦλα, ὁ Τζι-Τζι-Μπουμ-Μπουμ, ἡ Ἀττικὴ Νύξ, ὁ Στεφανὸς Κότινος καὶ ἄλλοι, καὶ ἄλλοι πλῆθος.

Σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ, παιδιὰ μου. Καὶ τοῦ χρόνου νὰ ζήσετε καὶ νὰ εὐτυχήσετε. Ἐπίσης ὁ συνεργάτης μου κ. Φαίδων εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν Δάφνην καὶ τὸν Λούσιον, διὰ τὰς ὠραιότατας ἐπιστολάς ποῦ του ἔγραψαν τὴν Πρωτοχρονίαν.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ψυχογῶμος μου Ἀνανίας ἔχει νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Δάφνην διὰ τὴν ἐπιστολὴν της καὶ τὴν Ταταργαίαν Κόρην διὰ τὴν κάρταν της.

Πλησιφαῖς Σελήνη [ΕΕ] πάρα πολὺ μοῦ ἤρρεσεν ἡ ἐπιστολὴ σου, ἡ εὐρυστάτη καὶ πολὺ καλογραμμένη, διὰ τὴν ὁποίαν σοῦ δῖδα καὶ αὐτὰ τὰ δύο Εὐσημία. Εἶπέ' ἔς τὸν ἀδελφόν σου ὅτι τὸν δέχομαι πολὺ εὐχαρίστως καὶ περιμένω. Κόδρος [Ε] ἔλαβα τὰ τετραδιά σου, — καὶ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ“
Βιβλία διὰ Οἰκογενείας καὶ παιδιὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς « Διαπλάσεως »
καὶ πωλούμενα εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΙΚΙΟΥ ὁ νέος ἐκδοθεὶς τόμος **ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΙΚΙΟΥ**
Ἄδειος φρ. 3,50 | Χρυσόδετος φρ. 5.

Μυθιστορία ὑπὸ André Laurie, ἀρχαῖα ἑλληνικῆς ὑπόθεσεως ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος. Ἡ σκηνὴ τοῦ θαυμασίου τούτου ἔργου ὑπόκειται ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ἐποχῆς Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα. Μεταφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Κωστῆ Παλαμᾶ, μετὰ προλόγου ὑπὸ Σπυρίδωνος Π' Λάμπρου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Τόμος ὀγκώδης μετὰ 25 ὁλοσελίδων εἰκονογραφιῶν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ Βιβλίον νεωτάτων **ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**
Γρηγορίου Ξενοπούλου | Διημιλίον Εἰμαρμένου (Ἄριστος Π. Κουρτίδου)
Συλλογὴ πρωτοτύπων καὶ ἀνεκδότων μονολόγων, διαλόγων καὶ δραμάτων, δι' ἑορτὰς Σχολείων καὶ Οἰκογενειῶν. Περιέχει 5 μονολόγους, 6 διαλόγους καὶ 3 δράματα. — Τιμᾶται χρυσῶς φρ. 3,50 — Ἄδειος φρ. 2.

Μικρὰ σκηνὰ πρὸς παράστασιν ἐν σχολαῖς ἢ οἰκογενειακῆς ἐορταίς. Σετρά Α', περιέχ. 13 διαλόγους φρ. 1,20 | Χρυσόδετα μαζί Σετρά Β', περιέχ. 10 πατριωτ. διαλόγους φρ. 1,20 | τὰ δύο φρ. 4.

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ
Μυθιστορία P-J-Stahl, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Π' Ι. Φέρμπου μετὰ 21 εἰκόνων. Χρυσόδετος φρ. 5 — Ἄδειος φρ. 3,50

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ
Μυθιστορία ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος, ὑπὸ André Laurie. Μετάφρασις Π. Ι. Φέρμπου, μετὰ 20 εἰκόνων. Χρυσόδετος φρ. 5. — Ἄδειος φρ. 3,50

Η ΑΝΘΟΥΛΑ
Μυθιστορία ὑπὸ Α. Genevraye χαριεστάτου καὶ ἠθικώτατου. Μετάφρασις Ἄρ. Π. Κουρτίδου μετὰ 26 εἰκόνων (ἔξαντληθὲν ἀνατυπωθήσεται.) Χρυσόδετος φρ. 5 — Ἄδειος φρ. 3,50.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ Χρυσῶς φρ. 3,25
Ἄδειος φρ. 1,75
Διήγημα διδακτικὸν μετὰ 25 εἰκόνων, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
Συλλεγὸν ὑπὸ Ν Π Παπαδοπούλου
Τρία τομίδια, ὃν ἕκαστον περιέχει ὑπὲρ τὰ 200 χαριεστάτα παιδικὰ πνεύματα δυνάμενα νὰ φαιδεύωνσι καὶ τὴν μᾶλλον σκυθρωπὴν συναναστροφὴν. — Χρυσόδετα καὶ τὰ τρία μαζί φρ. 2,50. — Ἄδειος ἕκαστον τομίδιον λεπτ. 50.

Η ΜΟΥΣΑ
Τόμος περιέχων 150 ποιήματα παιδαγωγικά, κατὰλληλα πρὸς ἀπαγγελίαν
Ἄλεξάνδρου Κατακουζηνῶ **Η ΜΟΥΣΑ**
Χρυσόδετος φρ. 2,50
Ἄδειος φρ. 1,50

ΟΙΚΙΣΚΟΣ
ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Ἐπαγωγότατον καὶ διδακτικὸν διήγημα. Μετάφρασις Ἄρ. Π. Κουρτίδου
Ἄδειος φρ. 1,50

Ο ΠΥΡΕΙΟΠΩΛΗΣ
Θελοκινώτατον καὶ μορφωτικὸν τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς καρδίας μυθιστορήμα. Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Μετάφρασις Π. Ι. Φέρμπου μετὰ 24 εἰκόνων
Χρυσόδετος φρ. 5. — Ἄδειος φρ. 3,50

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΒΑΙΤΑΝ ΖΕΡΑΗ
Περιήγησις εἰς τὸν Καύκασον ἦθη, ἔθιμα περιπέτειαι Μετάφρασις Σοφίας Δήμου
Ἄδειος φρ. 1,50

Η ΝΙΝΑ
Ἀμερικανικὸν μυθιστορήμα. Μετάφρασις Π. Ι. Φέρμπου μετὰ 19 εἰκόνων
Χρυσῶς φρ. 5. — Ἄδειος φρ. 3,50

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ
ἦτοι ὁδηγία περὶ τοῦ εὐγενῆ καὶ εὐπρεπῶς φέρεσθαι κατὰ τὰς διαφόρους κοινωνικὰς σχέσεις, συνταχθὲν ὑπὸ Σοφίας Δήμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων εὐρωπαϊκῶν συγγραμμάτων. — Μέρους Α'. λεπτ. 60

Ο ΦΩΤΗΣ
Ἐπικολυρικὸν ποίημα ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος ὑπὸ Χριστοφόρου Σαμαρτίδου
Τιμᾶται λεπτ. 50

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Επιστοιόμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ημών υπηρεσίαν και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άναγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Εσωτερικού δραχ. 7.— Έξωτερικού φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰν άρχονται την 1ην εκάστου μηνός και είνε προπληρωτέα δι' έν έτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Έν Έλλάδι λεπ. 15.— Έν τῷ Έξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ έν Αθήναις
Όδός Αίόλου, 117, Έναντι Χρυσοσηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'—Τόμ. 6ος.

Έν Αθήναις, τὴν 16 Ιανουαρίου 1899

Έτος 21ον.— Αριθ. 3

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 15 Μαρτίου

Ο χάρτης των λύσεων, επί του οποίου δύν να γραφῶσι τὰς λύσεις των δι' αλληλοερωτημάτων, πωλείται έν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φύλλου, έν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάζεται φρ 1

Νέος Διαγωνισμός Λύσεων.

Κατὰ τὰ ένια προκηρυχθέντα, από του σημερινού φυλλαδίου άρχεται ὁ νέος 58ος Διαγωνισμός των Λύσεων Πνευματικῶν Ασκήσεων.

1. Δεξίγραφος.

Έν άρθρον εἰς πληθυντικὸν με συγγενῆ σου (ένόνεις, Κι' άρχαῖον ὄνομα πτηνοῦ άμέσως φανερόνεις. Έστάλη υπό του Τρομάρα

2. Συλλαβόγραφος.

Τουλάχιστον τὸ πρώτον μου, κατάφασις τὸ [άλλο, Καί πόλις εἶνε τ' ἄλον μου εἰς κράτος τι [μεγάλο. Έστάλη υπό του Σοφοῦ Πιττακοῦ

3. Στοιχειόγραφος.

Ἀπό ἔρημια ψυχρῆ
Σὴν Ἑλλάδα τῆ θερμῆ
Θά περῶξω ἐπὶ στιγμή
Ένα γράμμ' ἀν ἀλλοτρίῃ. Έστάλη υπό του Φιλάνθου

4. Αναγραμματισμοῦς.

Θά λυπηθῆς τὴν τύχη μου, ἀπειρήκη ἀν μάχησῃς
Κ' εἶμαι τοῦ ἄλου τὸ μισό, ἀν μάναγραμμιστῆσῃς. Έστάλη από τὸ Ήσυχον Αἰράκι

5. Αἰνίγμα.

Ἡλιος δὲν εἶμαι κι' ἀκτίνες ἔγω,
Δὲν ἔχω πόδια, και ἄνω τρέχω,
Χέρια δὲν ἔχω, βάρη βαστάζω,
Γιὰ τοῦτο κάποτε κ' ἔγω στενάζω. Έστάλη υπό του Πιπτοῦ τῆς Βερίμου [EE]

6. Δημῶδες Αἰνίγμα.

Ἄσπρος κάμπος, μαῦρα βῶδια
Και ἔυλιένος ὁ ζευγάς.
Και ἐκεῖνος ποῦ τον σπέρνει
Κάθεται και λακριντεῦει. Έστάλη υπό τῆς Κορινθιακῆς Στατίδος

7. Τρίγωνον.

- 1.— Κάποιον ἦραος σημαῖνω
- 2.— Πάθος λέξεος ἔγω.
- 3.— Κοιμηλάκι ξεσχισμένο.
- 4.— Τὴν ἰσότητα ἀγαπῶ.
- 5.— Εἶμαι μια ἀντωνυμία.
- 6—7.— Θά μας εὐχῆς μ' ευκολία.

8. Ῥόμβος.

Νὰ συμπληρωθῶν οἱ ἀστερισκοὶ διαγράμματος, οὕτως ὡστε καθέτως και ὀριζοντίως νάναγινώσκωνται αἱ αὐταὶ λέξεις.
Κ Α Μ Η Λ Ο Σ
* * Λ * *
* * Λ * *
* * Λ * *
* * Λ * *
* * Λ * *
Σ

9. Κρυπτογράφοικόν.

- 1 2 3 4 5 6 7 8 = Ποταμός.
- 2 3 4 7 8 = Ὅρος νήσου ἑλληνικῆς.
- 3 2 4 7 8 = Ἀρχαῖος Θεός.
- 4 2 4 7 8 = Ἀνθρωπίστος.
- 5 2 4 3 2 = Κράτος.
- 6 7 5 7 4 = Ἄθος.
- 7 3 4 7 8 = Ποτόν.
- 8 1 2 6 3 8 = Ἰγδός.

10. Κεκρυμμένη Παροιμία.

Δύο συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως διαβάζουν εἰς τὸν κῆπον ἕνα παλαιὸν τόμον. Ὁ τόμος διατηρεῖται πολὺ καθαρός. Έξαρνα ἔρχονται σύννεφα, ὁ οὐρανὸς σκεπάζεται, ἀστραπὴς ἀρχίζουν, ἀπειλεῖται βροχῆ. . . Τότε ὁ εἰς ἀπό

τοῦς συνδρομητὰς, φοβούμενος μὴ βροχῆ ὁ τόμος σου, τρέχει πρὸς τὸ σπίτι και παρασύρει διὰ τῆς θίας και τὸν ἄλλον, διότι αὐτὸς δὲν φοβῆται.

11. Κεκρυμμένα ὀνόματα μελῶν.

Τρία μέλη και ἄλος ὁ σκελετός του ἀνθρωπίνου σώματος ὑπάρχουσι κεκρυμμένα έντός τῆς φράσεως ταύτης!

12.—13. Μεταμορφῶσεις.

- 1.— Ἡ Ἴος δι' 7 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Σύρος.
- 2.— Ἡ Κάσος διὰ 4 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Πόρος.

14. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων.

(Γυνή διάσημος) — (ἐπίρρημα) = γράμμα του Ἀλφραβῆτου. (Ἀρχαῖος ἦρας) — (φθόγγος μουσικῆς) = μέλος τοῦ προσώπου.

15.—18. Δογοπαίγνια.

- 1.— Ποία πόλις ἔχει πτέρυγας;
- 2.— Ποία δὲ εἶνε ἡ πλέον σεβάσμια;
- 3.— Ποία λίμνη δυναμώνει τὰ μάλλιζα;
- 4.— Ποῖος ἀρχαῖος λαὸς τραγοῦται;

19—83. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῆ ἀνταλλαγῆ ἑνὸς γράμματός εκάστου τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἄλλον δύο και πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίσων ἄλλας τόσας λέξεις:

φῆρας, γράς, Ἑλλῆς, Ὀλυμπος, Ἀμμία.

24. Ἐωσπῆσις.

Τὴ διαφορὰ μεταξὺ πάγου και αὐγοῦ;

24. Μεθοδικῆς ἐκ παραγῶγων.

Έκ τῶν κάτωθι ἔξ ρημάτων νὰ εὐρεθῶν ἄλλα τόσα παράγωγα, (ἐπιθετα ἢ οὐσιαστικά) τοιαῦτα ὡστε τὰ μεσαῖα των γράμματα κατὰ σειράν νάποτελέσωσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου Θεοῦ:

κρεμάννυμι, κέμμι, ἔστημι, σπείρω, πίνω, γιγνώσκω.

26. Ἑλλητιποδύφονον.

αι-σπαί-επε-ωενενα-η-εσο

27. Φωνηενδύλιπον.

πθρχν-δ-θ-μλλν-★-νθρπς

28. Γρίφος.

Α Α
Α νι Α
Α Α
Α Α

ΑΥΣΕΙΣ

των πνευματικῶν ασκήσεων τῆς 17, 24 και 31 86ρίου 1898
617. Γύφος (γύψος). — 618. Κέδρος, Κέδρος. — 619. Ξύν, νύξ. — 620. Γεώργιος, γεωργία. — 621. Ἡ ἄμβρέλα. — 622. Ἀργία μήτηρ κακίας. — 623. — 624.

Μ Φ Τ Θ Υ Ρ Α (παράΘΥΡΑ)
Ο Α Ε Υ Δ Ω Ρ (ΟΥ ΔΩΡεῖται)
Ν Λ Ρ Ρ Ω Μ Η (θεωΡΩΜΗδαια)
Σ Α Λ Α Μ Ι Σ Α Ρ Η Σ (ἡπαΡ ΗΣθαιεν)
Ζ Ρ Χ 628.
Α Ι Ο Υπῆρχον 35 καρῦδια (35
Ν Σ Ν +35=70—40=30+30
=60—40=20+20=40—40=0). — 626.
ΦΑΙΔΩΝ, ἔδω, Ἰνδία, Δανία, ἄν, Ναϊδωγ.—
627—631. 1, ὁ ἀριθμὸς 3 (Τροία), 2, Ἡ κυψέλη (κύψη, Δῆ), 3, ὁ Ἰνδός εἰς τὰς Ἰνδίας. 4, Ἡ Νεμέα (εἶνε μαῖα). 5, Ἡ Ἑστία (ἔστια Α). — 632—634. 1, Ὅσα φέρνει ἡ ἄρα, δὲν τα φέρνει ὁ χρόνος ἄλος. 2, Ξέρεῖ ὁ βλάχος τί ἔχει ὁ σάκκος. 3, Σκύλο τρέπει, φίλον ἔχεις. — 635 — 636. 1, Διὰ (ΑΙΔω). 2, Κατὰ (ΑΤΑΚτος) — 637. Έν τῷ ἄμα και τὸ θαῦμα. — 638. Κε-

ραμεῦς κεραμεῖ κοτίετ και τέκνονι τέκτων. — 639. Τόια ἐπὶ ἐπτά διὰ έν συν ἐξ πλὴν ἔξ, ἔσση εἴκοσι έν (3X7: 1+6—6=21).

- 640. Ἄρασις (ἀμα, σῦς). — 646. Ε
- 641. Ἐλαφος, ἔλαφος. Η Ρ Α
- 642. Ὁμός, ὄμος. Θ Ε Η Ι Σ
- 643. Σιγά, ἄγις. Δ Η Μ Π Τ Ρ Α
- 644. Τὸ κρήμιον. Ε Υ Ρ Υ Σ Α Κ Η Σ
- 645. Σέβου τὸ γῆρας.
- 647. Σ Π Α Ρ Τ Η

Α Τ Α Δ Α Ν Τ Η
Λ Ε Β Λ Α Ε Ι Α
Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ο Σ
Π Ε Ι Ρ Α Ι Ε Υ Σ
Α Ρ Τ Α
Μ Ε Σ Ο Λ Ο Γ Γ Ι Ο Ν

648. ΚΙΜΩΛΟΣ, Ἴος, Μῶμος, ὄμος, κόνιός, ὄμοιος, Σολωμός. — 649. Κάμηλος, κόνικλος, λαγώς, πῆθος, ὄκινα — 650—652. 1. Πέρκη, ἔρηκ, ἔληκ, Ἑλληκ, Ἑλλῆς, ἔλος, ἔλος, Μῆλος, Μῆδος, κῆδος, κῆτος. — 2. Σῆτος, μῆτος, μῆμος, μῆρος, Ρῶμος, Ρῶμος, Ρῶμη, βῶμη — 3. Πῆλος, πῶλος, πῶρος, χῶρος, χῶρας, χῶρα, χῶμα, σῶμα, σῶμμα, σῆμα, σῆμμα. — 653—655. 1. Ὁ λέων τῆς ἐρήμου εἶνε ἄγριος. — 2. Ὁ βοῦς ἔχει κέρατα. — 3. Ἡ γῆ στρέφεται εἰς εἰκοσιτισσάρας ὄρας. — 656—659. 1. τρεῖς: τὴν δεξιάν, τὴν ἀριστεράν και ... τὸνομά τῆς (χῆρα). — 3. Ἡ δασκάλια (εἶδα σκῆλια). — 3. Τὸ ἄσπριον (ὡς πριών). — 4. Ἡ Οἰκουμένη (εἶκὼν ὄμοια). — 660 — 664. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς συλλαβῆς ΜΥ, σχηματίζονται αἱ λέξεις: μύλος, καμῶ, μῦθος, ἀμυδρός, μυελός. — 665. Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς και θῶρα φέροντας. — 666. Ὁ ποιός καὶ εἰς τὸ χυλό, φουὰ και τὸ γικουρτι. — 667. Ἡ ὑπερηφάνεια πολλὰς ἐνέχει κακίας.

- 668. Λάτος (λα, Ἴος). 672. Κ
- 669. Ἐνδεκα, ἔνεκα Μ Υ Σ
- 670. Κάμηλος, κάμηλος. Κ Υ Ρ Ο Σ
- 671. Παῦλος, παῦλα Σ Ο Σ
- 675.

Α (οἱ Δ' ἀγαθοὶ)
Π Α Ν (ἔΠΑΝτες)
Π Ο Ν Ο Σ (ἔθρωΠΟΝ ΟΣτις)
Η Μ Ι Ο Ν Ο Σ (ΗΜΙΟΝΟΣ)
Π Α Ρ Α Σ Ι Τ Ο Ν (ΠΑΡΑΣΙΤΟΝ)

674—675. 1. Πύρρος, Πάρος, Πάριος, Μάριος, Μάρκιος, Μάρκος. — 2. Ὅρος, πόρος, κόρος, κόπος, κῆπος. — 676. Ὁ πρώτος ἔλαβε δραχ. 2,40 ὁ δεύτερος δρ 0,60. — 677—678. 1. Τὴν εἶχε θεῖαν καθὸ ἑξαδέλφην τοῦ πατρὸς τῆς. — 2. Ἄν εἶνε θυγάτηρ του με ψευδώνυμον ἀρσενικόν — 679—683. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς ἀντωνυμίας ΠΑΣ, σχηματίζονται αἱ λέξεις: Ἀσπασία, σπασμός, σπασαμῶς, ἰσπασία, πάσσωλος. — 684. Ἄνδρος χαρακτηριστὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται — 685. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε. — 686. Ἡ πατρις ἐξυμνεῖται υπό τῶν ποιητῶν.

Οἱ ἐν ΡΩΣΣΙΑΙ και ΡΟΥΜΑΝΙΑ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν ἄν δὲν δύναται νὰ στέλλουν τὴν συνδρομὴν των ἀπευθείας εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, παρακαλοῦνται νὰ πληρῶσωσιν αὐτὴν οἱ μὲν ἐν Ρωσσίᾳ πρὸς τὸν ἐν Ὀδησσοῦ καθηγητὴν κ. Ἀναστάσιον Ν. Μάλτων (ὁδὸς Αἰκατερίνης ἀριθ. 26, Π) οἱ δὲ ἐν Ρουμανίᾳ πρὸς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ Τραπεζίτας Κουὺς Ἀδελφούς Χαῖτα, — εὐγενῶς ἀποδεχθέντων τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν τοῦ μὲν κ. Μάλτων καθ' ἅπασαν τὴν Ρωσσίαν, τῶν δὲ κκ. Ἀδελφῶν Χαῖτα καθ' ἅπασαν τὴν Ρουμανίαν. Παρὰ τοῖς αὐτοῖς κ. κ. Ἀντιπροσώποις πληρῶνονται και αἱ καθυστερούμεναι συνδρομαὶ παλαιότερων ἐτῶν ἐξ οἰσῆθησθε πόλεως τῆς Ρωσσίας ἢ τῆς Ρουμανίας, ἐγγράφονται δὲ και νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν ἐδιάπλασιν τῶν Παιδῶν

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΥΠὸ ΑΝΔΡΕΪ ΛΑΥΡΙΕ)
(Συνέχεια ἴδε σελ. 1).

Ἄλλα τί δυστυχία! Ἐνθ' ὁ Γεράρδος ἐπήγαινε νὰ ἐγχειρίσῃ τὸ ὠρολόγιον εἰς τὸν κ. Λωμόνδον, αἰφνης παραπατεῖ και ἐξαπλώνεται κάτω βαρὺς τὸ ὠρολόγιον πίπτει μαζί του και συντρίβεται εἰς χίλια τεμάχια.

— Ἀπρόσεκτε! τί ἔκαμες; . . . ἀνακράζει ἡ κυρία Μασσαί.

— Ἀδέξιε! ἀνακράζει και ὁ κ. Μασσαί κατασυγχισμένος. Πολλὰ ἀπὸ τὰς κυρίας ἐκβάλλουν κραυγὴν ὁ μεγαλέμπορος πραινίζει ἀπὸ θυμόν.

— Πολὺ δυσάρεστον αὐτό! λέγει ὁ ἰατρός διὰ τῆς ἡρέμου φωνῆς του, ἐν ᾧ ὁ Γεράρδος, καταπνίγων τοὺς γέλωτάς του, κῦπτει και συλλέγει ἀπὸ τοῦ δαπέδου τὰ συντρίμματα ἐνοεῖται ὅμως, ὅτι ἡ ζῆμια θὰ ἐπιβαρύνῃ μόνον ἐμέ. Κύριε Βρανδεβέβνη, ἀναλαμβάνω νὰ σας ἐπιστρέψω τὸ ταχύτερον ἐν χρονόμετρον, ὅμοιον και ἀπαράλλακτον με τὸ ἰδικόν σας.

— Ἀλήθεια; εἶπε στενάζων με πικρίαν ὁ Μασσαλιώτης, ἀκόμη πράσινος. Καὶ τὴ μάρκα μου; και τὰ ἀρχικά μου; και τὸ ρητόν μου «Τὸ πον εἰς τοὺς νέους!» ποῦ ἦσαν χαραγμένα ἐπάνω; θά μου τα ἐπιστρέψετε και αὐτὰ;

— Βεβαίωτατα! ἀπεκρίθη ὁ κ. Λωμόνδος. Ὅσον διὰ τὰ συντρίμματα αὐτὰ, ἀφ' οὗ δὲν μας χρησιμεύουν πλέον εἰς τίποτε, ἄς τα ἀποτελειώσωμεν.

Και λαβὼν τὸ ἰγδίον, τὸ ὅποιον εὐρίσκειτο κατὰ καλὴν τύχην ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἤρχισε νὰ κοπανίζει, ἀπαθέστατος και ἡρεμώτατος, τὰ τεμάχια τοῦ πολυτίμου χρονομέτρου, τὰ ὅποια ὁ Γεράρδος ἔρριπτε μέσα, καθὼς τὰ ἐμάζεψε.

— Πολὺ καλὰ! εἶπε μετ' ὀλίγον ὁ ἰατρός. Τώρα, Γεράρδε, πρέπει νὰπαλαχθῶμεν πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τὸ περιττὸν αὐτὸ βάρος. Πόσος

θὰ ἔχη τὴν καλωσύνην νὰ ἐπιφορτισθῇ με αὐτὸ δι' ὀλίγας στιγμὰς; Περιβλέπει τὸ ἀκροατήριον, και τὸ βλέμμα του σταματᾷ ἐπὶ μικροῦ κορασίου ὠχροῦ, δελοῦ, συνεσταλμένου, τὸ ὅποιον ἐκάθητο παρὰ τὸ πλευρόν, και ὡς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς κυρίας Μασσαί.

— Ἰδοῦ, ἄν δὲν ἀπατώμαι, εἰς ποίας χεῖρας δυνάμεθα νὰ ἐμπιστευθῶμεν ἀσφαλῶς τὴν πολυτίμον παρακαταθήκην, εἶπεν ὁ ἰατρός.

Και χωρὶς νάναμεινῃ τὴν ἄδειαν, ὁ Γεράρδος ἀποθέτει ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ κορασίου τὸ ἰγδίον, εἰς τὸ βάθος τοῦ

ὀπριοῦ φαίνεται εἰς ἄμορφον σωρόν, κόνις χρυσοῦ, ὑάλου και γάλυθος. Τὸ κοράσιον ἐξαφίσθη ὀλίγον, ἀλλὰ κατὰ βάθος εὐχαριστήθη. Πάντοτε τὰ παιδία ἀγαποῦν νὰ παίζουν ρόλον.

— Λαμπρά! εἶπεν ὁ Λωμόνδος. Τώρα, δεσποινίς, ἀφ' οὗ παρακαλέσετε τὴν γείτονά σας νὰ σας δώσῃ τὸ μαγδύλι που κρατεῖ, και σκεπάσετε με αὐτὸ τὸ γουδί, διὰ νὰ μὴ φύγῃ οὔτε τὸ ἐλάχιστον μόνιον τῆς σκόνης μου, θὰ προδῶμεν εἰς ἄλλα πειράματα.

— Καὶ τὸ ρολόγι μου; ἐπιθύρειν ὁ κ. Βρανδεβέβνης. Ὡραῖα, μὰ τὴν ἀλήθεια!

— Ἰδοῦ μία τράπουλα καινούργια! ἐξηκολούθησεν ὁ ἰατρός. Δὲν ἀπεσφραγίσθη ἀκόμη, καθὼς βλέπετε, και ὑποθέτω ὅτι δὲν θὰ λείπῃ κανένα χαρτί. Λάβετε τὴν καλωσύνην, δεσποινίς, (ἰπετάθη πρὸς τὴν Κοραλίαν) νὰ ὀνομάσετε ἕνα χαρτί. . . ὅποιο θέλετε.

— Ρήγας καρῶ! εἶπεν ἡ Κοραλία τυχαίως.

— Ἀνοίγετε τώρα τὴν τράπουλαν, διὰ νὰ εὐρετε τὸ χαρτί ποῦ ὀνομάσατε;

Ἡ Κοραλία ἀποσφραγίζει τὴν δέσμην τῶν παιγνιοχαρτίων, κυττάζει, ψάχνει, μετρά. . . ξαναμετρά. . . τίποτε! Δεῖπει ἕνα χαρτί, και εἶνε ἀκριβῶς ὁ Ρήγας καρῶ!

— Πολὺ περίεργον πρᾶγμα! λέγει ὁ ἰατρός. Μήπως σας ἔπεσε κάτω;

— Ἄ μπᾶ! ἀδύνατον! ἀπήντησεν ἡ Κοραλία βλέπουσα γύρω τῆς. Καὶ ἔλοι τότε σκύπτου, κυττάζου κάτω και ἀναζητοῦν. Ἡ μικρὰ κόρη, ἡ φύλαξ τῶν λειψάνων τοῦ χρονομέτρου, λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἔρευναν. Τὸ μαγδύλιον γλυστρά ἀπὸ τὸ ἰγδίον και πίπτει

«Ὁ Γεράρδος, καταπνίγων τοὺς γέλωτάς του, κῦπτει και συλλέγει ἀπὸ τοῦ δαπέδου τὰ συντρίμματα.» (Σελ. 21 στήλ. α')